

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (Euratom) 2018/1563 ze dne 15. října 2018 o programu Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu (2019–2020), který doplňuje Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace, a o zrušení nařízení (Euratom) č. 1314/2013 1
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1564 ze dne 17. října 2018 o povolení přípravku z dolomitu-magnezitu jako doplňkové látky pro všechny druhy zvířat, s výjimkou dojníc a jiných přežvýkavců určených k mléčné produkci, odstavených selat a výkrmu prasat ⁽¹⁾ 20
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1565 ze dne 17. října 2018 o povolení přípravku endo-1,4-beta-mannanázy z *Paenibacillus lentus* (DSM 28088) jako doplňkové látky pro výkrm kuřat, odchov kuřat a kuřice a menšinové druhy drůbeže s výjimkou nosnic, výkrm krůt, odchov krůt, odstavená selata, výkrm prasat a menšinové druhy prasat (držitel povolení Elanco GmbH) ⁽¹⁾ 24
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1566 ze dne 18. října 2018 o povolení přípravku z endo-1,3(4)-beta-glukanázy a endo-1,4-beta-xylanázy z *Aspergillus niger* (NRRL 25541) a alfa-amylázy z *Aspergillus niger* (ATCC66222) jako doplňkové látky pro odstavená selata a menšinové druhy prasat (po odstavu) a o změně nařízení (ES) č. 1453/2004 (držitel povolení Andrès Pinaluba S.A.) ⁽¹⁾ 27
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1567 ze dne 18. října 2018, kterým se opravuje prováděcí nařízení (EU) 2018/249 o povolení taurinu, β-alaninu, L-alaninu, L-argininu, L-asparagové kyseliny, L-histidinu, D,L-isoleucinu, L-leucinu, L-fenylalaninu, L-prolinu, D,L-serinu, L-tyrosinu, L-methioninu, L-valinu, L-cysteinu, glycinu, glutamátu sodného a L-glutamové kyseliny jako doplňkových látek pro všechny druhy zvířat a L-cysteinu hydrochloridu, monohydrátu, pro všechny druhy zvířat kromě koček a psů ⁽¹⁾ 31

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1568 ze dne 18. října 2018 o povolení přípravku esterázy fumonisinu z <i>Komagataella phaffii</i> (DSM 32159) jako doplňkové látky pro všechna prasata a všechny druhy drůbeže ⁽¹⁾	34
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1569 ze dne 18. října 2018, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1110/2011 o povolení přípravku enzymu endo-1,4-beta-xylanázy z <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044) jako doplňkové látky pro nosnice, menšinové druhy drůbeže a výkrm prasat (držitel povolení Roal Oy) ⁽¹⁾	37
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1570 ze dne 18. října 2018, kterým se zastavují řízení týkající se dovozu bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie a zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013	40
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1571 ze dne 18. října 2018 o minimální prodejní ceně sušeného odstředěného mléka pro dvacáté šesté dílčí nabídkové řízení uskutečněné v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) 2016/2080	54

ROZHODNUTÍ

★ Rozhodnutí Rady (EU) 2018/1572 ze dne 15. října 2018 o uplatňování předpisů Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů č. 9, 63 a 92 o jednotných ustanoveních týkajících se schvalování tříkolových vozidel, mopedů a náhradních systémů tlumení hluku výfuku pro vozidla kategorie L s ohledem na emise hluku Unii	55
★ Rozhodnutí Rady (EU) 2018/1573 ze dne 15. října 2018, o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Výboru dohody o hospodářském partnerství zřízeném Prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, pokud jde o přijetí rozhodnutí Výboru dohody o hospodářském partnerství ohledně přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii	57
★ Rozhodnutí Rady (EU) 2018/1574 ze dne 16. října 2018 o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Italskou republikou	60
★ Rozhodnutí Komise (EU) 2018/1575 ze dne 9. srpna 2018 o opatřeních ve prospěch některých řeckých kasin SA.28973 – C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009), která provedlo Řecko (oznámeno pod číslem C(2018) 5267) ⁽¹⁾	61
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/1576 ze dne 18. října 2018, kterým se mění příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU o veterinárních opatřeních pro tlumení afrického moru prasat v některých členských státech (oznámeno pod číslem C(2018) 6961) ⁽¹⁾	71

Opravy

★ Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007 (Úř. věst. L 260, 17.10.2018)	90
---	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (Euratom) 2018/1563

ze dne 15. října 2018

o programu Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu (2019–2020), který doplňuje Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace, a o zrušení nařízení (Euratom) č. 1314/2013

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na čl. 7 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem pro vědu a techniku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jedním z cílů Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Společenství“) je přispívat ke zvyšování životní úrovně v členských státech, a to mimo jiné podporou a usnadňováním jaderného výzkumu v členských státech a doplňováním tohoto výzkumu prostřednictvím provádění programu Společenství pro výzkum a odbornou přípravu.
- (2) Jaderný výzkum může přispívat ke společenské a hospodářské prosperitě a environmentální udržitelnosti zlepšováním jaderné bezpečnosti, jaderného zabezpečení a radiační ochrany. Stejně důležité je potenciální přispění jaderného výzkumu k dlouhodobé dekarbonizaci energetického systému, prováděné bezpečným, efektivním a zabezpečeným způsobem.
- (3) Průběžné hodnocení programu Společenství pro výzkum a odbornou přípravu na období 2014–2018 zřízeného nařízením Rady (Euratom) č. 1314/2013 ⁽²⁾ (dále jen „program 2014–2018“) vedlo k závěru, že opatření je relevantní a nadále přispívá k řešení výzev v oblasti jaderné bezpečnosti, zabezpečení a záruk, nakládání s radioaktivním odpadem, radiační ochrany a energie z jaderné syntézy.
- (4) Za účelem zajištění kontinuity jaderného výzkumu na úrovni Společenství je nezbytné zavést program Společenství pro výzkum a odbornou přípravu na období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020 (dále jen „program 2019–2020“). Program 2019–2020 by měl mít stejné cíle jako program na období 2014–2018, podporovat stejné činnosti a používání stejných způsobů provádění, které se ukázaly být účinnými a přiměřenými pro dosažení cílů programu 2014–2018
- (5) Prostřednictvím podpory jaderného výzkumu přispěje program 2019–2020 k dosažení cílů rámcového programu pro výzkum a inovace Horizont 2020 (dále jen „rámcový program Horizont 2020“), zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ⁽³⁾, a usnadní provádění strategie Evropa 2020, jakož i vytváření a fungování Evropského výzkumného prostoru.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 6. července 2018 (Úř. věst. C 237, 6.7.2018, s. 38).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom) č. 1314/2013 ze dne 16. prosince 2013 o programu Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu (2014–2018), který doplňuje Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 948).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104).

- (6) Navzdory možnému vlivu jaderné energetiky na zásobování energií a hospodářský rozvoj by mohly vážné jaderné havárie ohrozit lidské zdraví. V programu 2019–2020 by proto měla být věnována maximální pozornost aspektům jaderné bezpečnosti a v příslušných případech také jaderného zabezpečení, kterými se zabývá Společné výzkumné středisko (dále jen „JRC“).
- (7) Evropský strategický plán pro energetické technologie (dále jen „plán SET“), stanovený v závěrech ze zasedání Rady konaného v Bruselu dne 28. února 2008, přispívá k rychlejšímu rozvoji portfolia nízkouhlíkových technologií. Evropská rada se na svém zasedání dne 4. února 2011 dohodla, že Unie a její členské státy budou podporovat investice do obnovitelných zdrojů energie a do bezpečných a udržitelných nízkouhlíkových technologií a zaměří se na provádění technologických priorit stanovených v plánu SET. Každý členský stát má i nadále možnost zvolit si druh technologií, které bude podporovat.
- (8) Jelikož všechny členské státy mají jaderná zařízení nebo zejména pro lékařské účely využívají radioaktivní materiály, uznala Rada ve svých závěrech ze zasedání konaného v Bruselu ve dnech 1. a 2. prosince 2008, že jsou i nadále potřebné dovednosti na poli jaderné energie, které by měly být zajišťovány především formou vhodného vzdělávání a odborné přípravy propojených s výzkumem a koordinovaných na úrovni Společenství.
- (9) Ačkoli je na rozhodnutí každého členského státu, zda bude jadernou energii využívat, uznává se rovněž, že jaderná energetika plní v různých členských státech různou úlohu.
- (10) Společenství podepsalo Dohodu o založení Mezinárodní organizace energie z jaderné syntézy ITER pro společnou realizaci projektu ITER ⁽¹⁾, čímž se zavázalo k účasti na budování a budoucím využívání projektu ITER. Příspěvek Společenství je řízen prostřednictvím „společného evropského podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy“ (dále jen „společný podnik“), zřízeného rozhodnutím Rady 2007/198/Euratom ⁽²⁾.
- (11) Má-li se jaderná syntéza stát věrohodnou alternativou pro komerční výrobu energie, je zaprvé nutné úspěšně a včas dokončit výstavbu projektu ITER a zahájit jeho provoz. Zadruhé je nezbytné vypracovat ambiciózní, ale přitom realistický plán pro výrobu elektřiny do roku 2050. K dosažení těchto cílů je zapotřebí, aby byl evropský program jaderné syntézy směřován na společný program provádějící tento plán. V zájmu zajištění výsledků probíhajících výzkumných činností v oblasti jaderné syntézy, jakož i v zájmu plnění dlouhodobého závazku ze strany působících subjektů v této oblasti a spolupráce mezi nimi by se měla zajistit kontinuita podpory ze strany Společenství. Měl by se klást větší důraz především na činnosti na podporu projektu ITER a rovněž na vývoj směřující k demonstračnímu reaktoru, případně i výraznější zapojení soukromého sektoru. Provedením takovéto racionalizace a změnou zaměření by nemělo být ohroženo vedoucí postavení Evropy ve vědecké obci, která se zabývá jadernou syntézou.
- (12) JRC by mělo nadále poskytovat nezávislou vědeckou a technologickou podporu orientovanou na potřeby uživatelů, pokud jde o tvorbu, vypracovávání, provádění a sledování politik Společenství, zejména v oblasti výzkumu a odborné přípravy týkajících se jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení. Aby se optimalizovaly lidské zdroje a vyloučilo zdvojení výzkumu v Unii, měla by být u jakékoliv nové činnosti JRC zkontrolována její soudržnost s již existujícími činnostmi ve členských státech. Bezpečnostní aspekty rámcového programu Horizont 2020 by měly být omezeny pouze na přímé akce JRC.
- (13) JRC by mělo nadále vytvářet další zdroje prostřednictvím činností v rámci hospodářské soutěže, včetně účasti na nepřímých akcích programu 2019–2020, práce pro třetí osoby a v menší míře využívání duševního vlastnictví.
- (14) Úlohou Unie je rozvíjet v zájmu všech jejích členských států rámec na podporu společného špičkového výzkumu, vytváření a uchovávání znalostí v oblasti technologií jaderného štěpení, přičemž zvláštní důraz je kladen na bezpečnost, zabezpečení, radiační ochranu a nešíření. K tomu jsou zapotřebí nezávislé vědecké poznatky, k nimž může JRC velmi významně přispět. Tato skutečnost byla uznána ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 6. října 2010 nazvaném „Stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020 – Unie inovací“, ve kterém Komise uvedla svůj záměr posílit prostřednictvím JRC úlohu vědeckých poznatků při tvorbě politiky. JRC navrhuje reagovat na tuto výzvu tak, že výzkum v oblasti jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení soustředí na priority politik Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 16.12.2006, s. 62.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2007/198/Euratom ze dne 27. března 2007 o založení společného evropského podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy a o poskytnutí výhod tomuto podniku (Úř. věst. L 90, 30.3.2007, s. 58).

- (15) S cílem prohloubit vztah mezi vědou a společností a posílit důvěru veřejnosti ve vědu by měl program 2019–2020 podporovat informované zapojování občanů a občanské společnosti do záležitostí výzkumu a inovací tím, že bude podporovat vzdělávání v oblasti vědy, více zpřístupní vědecké znalosti, vytvoří programy odpovědného výzkumu a inovací, které odpovídají zájmům a očekáváním občanů a občanské společnosti, a usnadní jejich účast v činnostech programu 2019–2020.
- (16) Provádění programu 2019–2020 by mělo reagovat na vývoj příležitostí a potřeb v oblasti vědy a technologií, průmyslu, politik a společnosti. Programy by proto měly být stanovovány v těsné spolupráci se zúčastněnými stranami ze všech dotčených odvětví a mělo by být možné dostatečně pružně reagovat pro nový vývoj. V průběhu programu 2019–2020 by se mohlo využívat externí poradenství, včetně využití příslušných struktur, jako jsou evropské technologické platformy.
- (17) Potřeba pokračovat v jaderném výzkumu na evropské úrovni byla uznána ve výsledcích debat, jež se uskutečnily na sympoziu o výhodách a omezeních výzkumu jaderného štěpení pro nízkouhlíkové hospodářství, které organizovala Komise a Evropský hospodářský a sociální výbor ve dnech 26. a 27. února 2013 v Bruselu a bylo připraveno na základě interdisciplinární studie se zapojením mimo jiné odborníků z oblasti energetiky, ekonomie a společenských věd.
- (18) Program 2019–2020 by měl přispívat k přitažlivosti výzkumných profesí v Unii. Náležitá pozornost by měla být věnována doporučení Komise ze dne 11. března 2005 o Evropské chartě pro výzkumné pracovníky a o Kodexu chování pro přijímání výzkumných pracovníků ⁽¹⁾ spolu s dalšími příslušnými referenčními rámci stanovenými v rámci Evropského výzkumného prostoru, a to při respektování jejich dobrovolného charakteru.
- (19) U činností vytvořených v rámci programu 2019–2020 by se mělo usilovat o podporu rovnosti žen a mužů v oblasti výzkumu a inovací, a to zejména řešením základních příčin genderové nevyváženosti, využíváním plného potenciálu jak výzkumných pracovníků, tak výzkumných pracovníků a začleňováním genderového rozměru do obsahu projektů s cílem zvyšovat kvalitu výzkumu a podněcovat inovaci. V rámci těchto činností by se mělo rovněž usilovat o uplatňování zásad souvisejících s rovností mezi ženami a muži stanovených v článcích 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii a v článku 8 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (20) Při výzkumných a inovačních činnostech podporovaných programem 2019–2020 by se měly dodržovat základní etické zásady. Pokud jde o energetické otázky, měla by být případně zohledňována stanoviska Evropské skupiny pro etiku ve vědě a nových technologiích. Při výzkumných činnostech by měl být rovněž brán v potaz článek 13 Smlouvy o fungování EU a mělo by se omezit využívání zvířat při výzkumu a testování s konečným cílem využívání zvířat nahradit. Při provádění všech činností by měl být zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.
- (21) Většího dopadu by rovněž mělo být dosaženo kombinací programu 2019–2020 a soukromých prostředků v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru v klíčových oblastech, v nichž by výzkum a inovace mohly přispět k širším cílům Unie v oblasti konkurenceschopnosti. Zvláštní pozornost by měla být věnována zapojení malých a středních podniků.
- (22) Program 2019–2020 by měl zejména v oblasti bezpečnosti podporovat spolupráci s třetími zeměmi založenou na společném zájmu a vzájemném prospěchu především za účelem průběžného zlepšování jaderné bezpečnosti.
- (23) Aby byly zachovány rovné podmínky pro všechny podniky působící na vnitřním trhu, mělo by být financování z programu 2019–2020 koncipováno v souladu s pravidly pro státní podporu tak, aby byla zajištěna účelnost veřejných výdajů a nedocházelo k narušení trhu, například v podobě vytěsňování soukromých zdrojů, vytváření neúčinných tržních struktur nebo udržování neefektivních podniků.
- (24) Evropská rada ve svých závěrech ze zasedání konaného dne 4. února 2011 uznala nutnost nového přístupu ke kontrole a řízení rizika při financování výzkumu Unii, když vyzvala k nastolení nové rovnováhy mezi důvěrou a kontrolou a mezi podstupováním rizika a vyhýbáním se riziku. Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 11. listopadu 2010 o zjednodušení provádění rámcových programů pro výzkum ⁽²⁾ vyzval k pragmatickému posunu ke zjednodušení administrativy a financování a uvedl, že řízení financování výzkumu Unii by mělo být více založeno na důvěře a mělo by tolerovat rizika ve vztahu k účastníkům.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 75, 22.3.2005, s. 67.

⁽²⁾ Úř. věst. C 74E, 13.3.2012, s. 34.

- (25) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případně sankcí. Revidovaná kontrolní strategie, jež posunuje své zaměření od minimalizace míry chyb ke kontrole založené na analýze rizika a ke zjišťování podvodů, by měla omezit zátěž, kterou kontrola představuje pro účastníky.
- (26) Je důležité zajistit řádné finanční řízení programu 2019–2020 a jeho provádění co nejúčinnějším a uživatelsky nejstřícnějším způsobem a současně zaručit právní jistotu a přístupnost programu 2019–2020 pro všechny účastníky. Je nezbytné zajistit soulad s příslušnými ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (dále jen „finanční nařízení“) ⁽¹⁾ a s požadavky na zjednodušení a zlepšování právní úpravy.
- (27) Aby bylo zajištěno co nejúčinnější provádění a snadný přístup pro všechny účastníky prostřednictvím zjednodušených postupů a aby byl vytvořen soudržný, komplexní a transparentní rámec pro účastníky, měla by se na účast v programu 2019–2020 a na šíření výsledků výzkumu vztahovat pravidla použitelná pro rámcový program Horizont 2020, jak byla stanovena v nařízení (EU) č. 1291/2013, s určitými úpravami či výjimkami.
- (28) Aby bylo umožněno co nejúčinnější využívání dluhových a kapitálových finančních nástrojů stanovených v rámcovém programu Horizont 2020 a současně zachování specifické povahy akcí v rámci programu 2019–2020 a plné využití dostupného rozpočtu, měl by ze zpětných úhrad pocházejících z některého z uvedených finančních nástrojů kvůli nevyužití finančních prostředků poskytnutých v rámci programu 2019–2020 nebo programu na období 2014–2018 mít přímý prospěch program 2019–2020.
- (29) Je nutno i nadále usnadňovat využívání duševního vlastnictví vytvořeného účastníky a zároveň chránit oprávněné zájmy dalších účastníků a Společenství v souladu s kapitolou 2 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouva o Euratomu“).
- (30) Jako důležitý ochranný mechanismus, který zmírňuje rizika spojená s dlužnými částkami neuhrazenými účastníky v prodloužení, se osvědčily účastnické záruční fondy spravované Komisí a zřízené podle nařízení Rady (Euratom) č. 1908/2006 ⁽²⁾ a nařízení Rady (Euratom) č. 139/2012 ⁽³⁾. Na akce podle tohoto nařízení by se měl rovněž vztahovat účastnický záruční fond zřízený podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ⁽⁴⁾.
- (31) V zájmu zajištění jednotných podmínek provádění nepřímých akcí v rámci programu 2019–2020 by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí pracovních programů a rozhodnutí o schválení financování nepřímých akcí. Tyto prováděcí pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁵⁾.
- (32) Pro dosažení cílů programu 2019–2020 v příslušných oblastech je nutná podpora průřezových činností, a to jak v rámci programu 2019–2020, tak společně s činnostmi rámcového programu Horizont 2020.
- (33) Účinné řízení výkonnosti, včetně hodnocení a sledování, vyžaduje vytvoření konkrétních ukazatelů výkonnosti, které lze v čase měřit, které jsou realistické a zároveň odrážejí logiku zásahu a které odpovídají příslušné

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom) č. 1908/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na akcích v rámci sedmého rámcového programu Evropského společenství pro atomovou energii a pro šíření výsledků výzkumu (2007 až 2011) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (Euratom) č. 139/2012 ze dne 19. prosince 2011, kterým se stanoví pravidla pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na nepřímých akcích v rámci rámcového programu Evropského společenství pro atomovou energii a pravidla pro šíření výsledků výzkumu (2012–2013) (Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“ a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 81).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

hierarchii cílů a činností. Měly by být zavedeny vhodné mechanismy koordinace mezi prováděním a sledováním programu 2019–2020 na jedné straně a sledováním pokroku, výsledků a fungování Evropského výzkumného prostoru na straně druhé.

- (34) Ohledně vědecké a technologické náplně přímých akcí JRC byla konzultována správní rada JRC, zřízená rozhodnutím Komise 96/282/Euratom ⁽¹⁾.
- (35) Z důvodů právní jistoty by nařízení (Euratom) č. 1314/2013 mělo být zrušeno.
- (36) Na základě dobrovolnosti byl konzultován Evropský parlament a vydal stanovisko ⁽²⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

ZŘÍZENÍ

Článek 1

Zřízení

Tímto nařízením se zřizuje program Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu na období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020 (dále jen „program 2019–2020“) a stanoví se pravidla pro účast v tomto programu, včetně účasti na programech financujících orgánů spravujících finanční prostředky poskytnuté v souladu s tímto nařízením a na činnostech prováděných společně podle tohoto nařízení a podle rámcového programu pro výzkum a inovace Horizont 2020 zřízeného nařízením (EU) č. 1291/2013 (dále jen „rámcový program Horizont 2020“).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „výzkumnými a inovačními činnostmi“ celé spektrum činností v oblasti výzkumu, technologického rozvoje, demonstrací a inovací, včetně podpory spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, šíření a optimalizace výsledků a podněcování odborné přípravy a mobility výzkumných pracovníků v Evropském společenství pro atomovou energii (dále jen „Společenství“);
- b) „přímými akcemi“ výzkumné a inovační činnosti uskutečňované Komisí prostřednictvím Společného výzkumného střediska (dále jen „JRC“);
- c) „nepřímými akcemi“ výzkumné a inovační činnosti, které Společenství nebo Unie (dále jen „Unie“) finančně podporuje a účastníci uskutečňují;
- d) „partnerstvím veřejného a soukromého sektoru“ partnerství, v jehož rámci se partneři ze soukromého sektoru, Společenství a ve vhodných případech i další partneři, jako jsou orgány veřejného sektoru, zavázají společně podporovat přípravu a provádění výzkumného a inovačního programu nebo výzkumných a inovačních činností;
- e) „partnerstvím v rámci veřejného sektoru“ partnerství, v jehož rámci se veřejnoprávní subjekty či subjekty pověřené výkonem veřejné služby na místní, regionální, vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni spolu se Společenstvím zavázají společně podporovat přípravu a provádění výzkumného a inovačního programu nebo výzkumných a inovačních činností.

Článek 3

Cíle

1. Obecným cílem programu 2019–2020 je provádět výzkumné činnosti a odbornou přípravu s důrazem na průběžné zlepšování jaderné bezpečnosti, jaderného zabezpečení a radiační ochrany, zejména pak případně přispět k dlouhodobé dekarbonizaci energetického systému bezpečným, efektivním a zabezpečeným způsobem. Obecný cíl se provede prostřednictvím činností uvedených v příloze I ve formě přímých a nepřímých akcí, které sledují specifické cíle uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 96/282/Euratom ze dne 10. dubna 1996 o reorganizaci Společného výzkumného střediska (Úř. věst. L 107, 30.4.1996, s. 12).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 11. září 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

2. Nepřímé akce programu 2019–2020 mají tyto specifické cíle:

- a) podpořit bezpečnost jaderných systémů;
- b) přispět k vývoji bezpečných dlouhodobých řešení pro nakládání s konečným jaderným odpadem včetně geologického ukládání, jakož i separace a transmutace;
- c) podporovat rozvoj a udržování odborných znalostí v jaderné oblasti v Unii na špičkové úrovni;
- d) podporovat radiační ochranu a rozvoj lékařského využití záření, a to včetně bezpečných a zabezpečených dodávek a využití radioizotopů;
- e) přiblížit se k demonstraci proveditelnosti jaderné syntézy jako zdroje energie prostřednictvím využití stávajících a budoucích zařízení pro jadernou syntézu;
- f) položit základy pro budoucí elektrárny založené na jaderné syntéze prostřednictvím vývoje materiálů, technologií a koncepčního návrhu;
- g) podpořit inovace a průmyslovou konkurenceschopnost;
- h) zajistit dostupnost a využívání výzkumných infrastruktur celoevropského významu.

3. Přímé akce programu 2019–2020 mají tyto specifické cíle:

- a) zlepšit jadernou bezpečnost, včetně bezpečnosti paliva a reaktorů, nakládání s odpadem, včetně konečného geologického uložení, jakož i separace a transmutace; vyřazování z provozu a připravenost na mimořádné události;
- b) zlepšit jaderné zabezpečení, včetně jaderných záruk, nešíření jaderných zbraní, boje proti nedovolenému obchodování a jaderné forenzní vědy;
- c) zvýšit excelenci vědecké základny pro normalizaci v jaderné oblasti;
- d) podpořit řízení znalostí, vzdělávání a odbornou přípravu;
- e) podpořit politiku Unie v oblasti jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení.

Jakoukoli novou činnost připisanou Společnému výzkumnému středisku bude analyzovat jeho správní rada JRC, aby zkontrolovala, zda je konzistentní s již existujícími činnostmi v členských státech.

4. Program 2019–2020 se provádí takovým způsobem, aby bylo zajištěno, že podporované priority a činnosti odpovídají měnícím se potřebám a zohledňují vyvíjející se stav vědy, technologií, inovací, tvorby politik, trhů a společnosti s cílem optimalizovat lidské a finanční zdroje a zamezit zdvojení jaderného výzkumu a vývoje v Unii.

5. V rámci specifických cílů uvedených v odstavcích 2 a 3 lze zohlednit nové a nepředvídané potřeby, které vyvstanou během doby provádění programu 2019–2020. V řádně odůvodněných případech může jít například o reakce na nově vznikající příležitosti, krize a hrozby, na potřeby týkající se rozvoje nových politik Unie a na pilotní provádění akcí, s jejichž podporou se počítá v rámci budoucích programů.

Článek 4

Rozpočet

1. Finanční krytí pro provádění programu 2019–2020 představuje 770 220 000 EUR. Uvedená částka se rozdělí takto:

- a) 349 834 000 EUR na nepřímé akce pro program výzkumu a vývoje jaderné syntézy;
- b) 151 579 000 EUR na nepřímé akce pro jaderné štěpení, bezpečnost a radiační ochranu;
- c) 268 807 000 EUR na přímé akce.

U provádění nepřímých akcí programu 2019–2020 tvoří správní výdaje Komise v průběhu programu 2019–2020 průměrně nejvýše 6 % souhrnné částky částek stanovených v písm. a) a b) prvního pododstavce.

2. Finanční krytí programu 2019–2020 může rovněž zahrnovat výdaje týkající se přípravných, sledovacích, kontrolních, auditních a hodnotících činností, které jsou potřebné pro řízení tohoto programu a dosahování jeho cílů, zejména studií a jednání odborníků, pokud se vztahují k obecným cílům tohoto nařízení, výdaje související se sítěmi informačních technologií zaměřenými na zpracování a výměnu informací, jakož i všechny ostatní výdaje na technickou

a administrativní pomoc, které Komise vynaloží pro účely řízení programu 2019–2020. Náklady na průběžné a opakující se činnosti, jako jsou například kontrola, audit a sítě informačních technologií, budou hrazeny v rámci správních výdajů Komise podle rozpisu v odstavci 1.

3. V případě potřeby a v řádně odůvodněných případech lze prostředky pro krytí výdajů na technickou a administrativní pomoc zanést do rozpočtu i po roce 2020 s cílem umožnit řízení akcí nedokončených ke dni 31. prosince 2020.

4. Pokud přímé akce přispívají k iniciativám vytvořeným subjekty, kterým Komise svěřila provádění úkolů v souladu s čl. 6 odst. 2 a článkem 15, nepovažuje se tento příspěvek za součást finančního příspěvku přiděleného na tyto iniciativy.

5. Rozpočtové závazky mohou být rozděleny do ročních splátek. Komise každoročně stanoví roční splátky s ohledem na pokrok činností, na které je přidělena finanční podpora, a s ohledem na odhadované potřeby a rozpočtové prostředky, které jsou k dispozici.

Článek 5

Přidružení třetích zemí

1. Program 2019–2020 je otevřený k přidružení:

- a) přístupujících zemí, kandidátských zemí a potenciálních kandidátů v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie stanovenými v příslušných rámcových dohodách a v rozhodnutích rad přidružení nebo v podobných dohodách;
- b) členských zemí Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) nebo zemí či území, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, jež splňují všechna tato kritéria:
 - i) vykazují uspokojivé schopnosti v oblasti vědy, technologií a inovací;
 - ii) vykazují uspokojivou účast v dosavadních výzkumných a inovačních programech Unie;
 - iii) vykazují spravedlivé a rovné zacházení s právy duševního vlastnictví;
- c) zemí či území přidružených k sedmému rámcovému programu Euratomu nebo programu Euratomu pro výzkum a odbornou přípravu na období 2014–2018.

2. Zvláštní podmínky týkající se účasti přidružených zemí v programu 2019–2020, včetně finančního příspěvku podle hrubého domácího produktu přidružené země, se stanoví mezinárodními dohodami mezi Uníí a přidruženými zeměmi.

HLAVA II

PROVÁDĚNÍ

KAPITOLA I

Provádění, řízení a formy podpory

Článek 6

Řízení a formy podpory Společenství

1. Program 2019–2020 se provádí prostřednictvím nepřímých akcí využívajících jedné nebo několika forem finanční podpory stanovených ve finančním nařízení, zejména grantů, cen, zadávání zakázek a finančních nástrojů. Podpora Společenství sestává také z přímých akcí ve formě výzkumných a inovačních činností prováděných JRC.

2. Aniž je dotčen článek 10 Smlouvy o Euratomu, může Komise prováděním programu 2019–2020 zčásti pověřit financující orgány uvedené v čl. 62 odst. 1 písm. c) finančního nařízení.

Komise může provádění nepřímých akcí v rámci programu 2019–2020 svěřit také subjektům, které byly vytvořeny podle rámcového programu Horizont 2020 nebo jsou v něm uvedeny.

3. Rozhodnutí o schválení financování nepřímých akcí přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů přezkumným postupem podle čl. 12 odst. 3.

Článek 7

Pravidla pro účast a šíření výsledků výzkumu

1. S výhradou odstavců 2 a 3 tohoto článku se účast jakéhokoli právního subjektu na nepřímých akcích prováděných v rámci programu 2019–2020 řídí pravidly stanovenými v nařízení (EU) č. 1290/2013.
2. Pro účely programu 2019–2020 „bezpečnostní pravidla“ uvedená v čl. 43 odst. 2 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1290/2013 zahrnují obranné zájmy členských států ve smyslu článku 24 Smlouvy o Euratomu.

Odchylně od čl. 44 odst. 3 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1290/2013 mohou Komise nebo financující orgán s ohledem na výsledky vytvořené účastníky, kteří obdrželi finanční příspěvek Společenství, vznést námitku proti převodu vlastnictví nebo udělení jak výhradní, tak nevýhradní licence třetím stranám usazeným ve třetí zemi, která není přidružená k programu 2019–2020, domnívají-li se, že tento převod nebo udělení licence nejsou v souladu se zájmem rozvíjet konkurenceschopnost hospodářství Unie nebo že nejsou slučitelné s etickými zásadami či s bezpečnostními aspekty. „Bezpečnostní aspekty“ zahrnují obranné zájmy členských států ve smyslu článku 24 Smlouvy o Euratomu.

Odchylně od čl. 49 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1290/2013 mají Společenství a jeho společné podniky přístupová práva k výsledkům účastníka, který obdržel finanční příspěvek Společenství, pro účely rozvoje, provádění a sledování politik a programů Společenství nebo závazků přijatých prostřednictvím mezinárodní spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi. Tato přístupová práva zahrnují právo povolit třetím stranám použití těchto výsledků při zadávání veřejných zakázek a právo udělovat sublicence a jsou omezena na neobchodní a nekonkurenční použití a udělí se bez poplatků.

3. Účastnický záruční fond zřízený podle nařízení (EU) č. 1290/2013 pokrývá riziko spojené s nevrácením dlužných částek účastníky v rámci akcí financovaných granty Komise nebo financujících subjektů Unie v rámci tohoto nařízení.

Článek 8

Průřezové činnosti

1. Za účelem dosažení cílů programu 2019–2020 a v zájmu řešení výzev, které jsou společné programu 2019–2020 a rámcovému programu Horizont 2020, mohou finanční příspěvek Unie získat činnosti procházející napříč nepřímými akcemi uvedenými v příloze I a nepřímými akcemi, kterými se provádí zvláštní program rámcového programu Horizont 2020, zavedený rozhodnutím Rady 2013/743/EU ⁽¹⁾.
2. Finanční příspěvek uvedený v odstavci 1 tohoto článku může být složen z finančních příspěvků na nepřímé akce uvedených v článku 4 tohoto nařízení a v článku 6 nařízení (EU) č. 1291/2013 a proveden prostřednictvím jediného režimu financování.

Článek 9

Rovnost žen a mužů

Program 2019–2020 zajistí účinné prosazování rovnosti žen a mužů a genderového rozměru v obsahu výzkumu a inovací.

Článek 10

Etické zásady

1. Veškeré výzkumné a inovační činnosti prováděné v rámci programu 2019–2020 jsou v souladu s etickými zásadami, a s příslušnými vnitrostátními právními předpisy, právními předpisy Unie a mezinárodními právními předpisy, včetně Listiny základních práv Evropské unie a Evropské úmluvy o lidských právech a jejích dodatkových protokolů.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/743/EU ze dne 3. prosince 2013 o zavedení zvláštního programu, kterým se provádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020), a o zrušení rozhodnutí 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES a 2006/975/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 965).

Zvláštní pozornost se věnuje zásadě proporcionality, právu na soukromí, právu na ochranu osobních údajů, právu na fyzickou a duševní nedotknutelnost osoby, právu na nediskriminaci a potřebě zajistit vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.

2. Výzkumné a inovační činnosti prováděné v rámci programu 2019–2020 se zaměřují výhradně na civilní využití.

Článek 11

Pracovní programy

1. Pracovní programy provádění nepřímých akcí přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů přezkumným postupem podle čl. 12 odst. 3. Tyto pracovní programy umožní přístupy zdola nahoru, které řeší cíle inovativním způsobem.

V pracovních programech se uvedou podstatné prvky pro provádění akcí v souladu s finančním nařízením, včetně jejich podrobných cílů, příslušného financování a časového plánu, jakož i víceletý přístup a strategické směry pro následující roky provádění.

2. Pro přímé akce vypracuje Komise v souladu s rozhodnutím 96/282/Euratom víceletý pracovní program, ve kterém se podrobněji uvedou cíle a vědecké a technologické priority popsané v příloze I, jakož i časový plán provádění.

Uvedený víceletý pracovní program uvedený v prvním pododstavci zohlední také související výzkumné činnosti prováděné členskými státy, přidruženými zeměmi a evropskými a mezinárodními organizacemi. V případě potřeby se program aktualizuje.

3. V pracovních programech uvedených v odstavcích 1 a 2 se zohlední stav vědy, technologií a inovací na vnitrostátní úrovni, úrovni Unie a mezinárodní úrovni a důležité aspekty vývoje politiky, trhu a společnosti. V případě potřeby se programy aktualizují.

4. Pracovní programy uvedené v odstavcích 1 a 2 obsahují oddíl, ve kterém jsou stanoveny průřezové činnosti uvedené v článku 8.

Článek 12

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Výbor zasedá ve dvou různých složeních – v jednom pro aspekty programu 2019–2020 související se štěpením a ve druhém pro aspekty související se syntézou.

Za účelem usnadnění provádění programu 2019–2020 uhradí Komise pro každé zasedání výboru stanovené v pořadu jednání v souladu s platnými pokyny náklady za jednoho zástupce z každého členského státu, jakož i jednoho odborníka/poradce z každého členského státu pro body pořadu jednání, u nichž dotyčný členský stát vyžaduje konkrétní odborné znalosti.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se přezkumný postup podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Pokud má být stanovisko výboru získáno písemným postupem, ukončí se tento postup bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě pro podání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo o to požádá prostá většina členů výboru.

Článek 13

Poskytování informací výboru

Komise pravidelně informuje výbor uvedený v článku 12 o celkovém pokroku při provádění programu 2019–2020 a včas mu poskytuje informace o všech nepřímých akcích navrhovaných nebo financovaných v rámci programu 2019–2020.

Článek 14

Externí poradenství a zapojení společnosti

1. Při provádění programu 2019–2020 se vezme v potaz poradenství a příspěvky, které ve vhodných případech poskytnou:
 - a) Výbor Euratomu pro vědu a techniku podle článku 134 Smlouvy o Euratomu;
 - b) nezávislé poradní skupiny odborníků na vysoké úrovni zřízené Komisí;
 - c) struktury pro dialog vytvořené v rámci mezinárodních dohod o vědecko-technické spolupráci;
 - d) činnosti zaměřené na budoucí vývoj;
 - e) cílené veřejné konzultace (zahrnující případně regionální a celostátní orgány nebo zúčastněné strany) a
 - f) transparentní a interaktivní procesy, které zajišťují podporu odpovědného výzkumu a inovací.
2. V plné míře se též zohlední výzkumné a inovační programy zavedené mimo jiné evropskými technologickými platformami, iniciativami společného plánování a evropskými inovačními partnerstvími.

KAPITOLA II

Zvláštní oblasti činnosti

Článek 15

Malé a střední podniky

Zvláštní pozornost se věnuje zajištění přiměřené účasti malých a středních podniků a soukromého sektoru obecně v programu 2019–2020, jakož i souvisejícímu inovačnímu dopadu. V rámci opatření pro hodnocení a sledování se provedou kvantitativní a kvalitativní posouzení účasti malých a středních podniků.

Článek 16

Partnerství veřejného a soukromého sektoru a partnerství v rámci veřejného sektoru

V zájmu dosažení cílů uvedených v článku 3 tohoto nařízení mohou být zvláštní činnosti programu 2019–2020 prováděny prostřednictvím:

- a) společných podniků zřízených na základě kapitoly 5 Smlouvy o Euratomu;
- b) partnerství v rámci veřejného sektoru založených na režimu financování „akce na spolufinancování programů“;
- c) smluvních partnerství veřejného a soukromého sektoru uvedených v článku 25 nařízení (EU) č. 1291/2013.

Článek 17

Mezinárodní spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

1. Subjekty usazené v třetích zemích a mezinárodní organizace jsou způsobilé k účasti na nepřímých akcích programu 2019–2020 za podmínek uvedených v nařízení (EU) č. 1290/2013. Výjimky z tohoto obecného pravidla jsou uvedeny v článku 7 tohoto nařízení. Mezinárodní spolupráci s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi program 2019–2020 podporuje za účelem:

- a) posílení excelence a atraktivity Unie v oblasti výzkumu a inovací a také její hospodářské a průmyslové konkurenceschopnosti;
 - b) účinného řešení společných společenských výzev;
 - c) podpory cílů vnější a rozvojové politiky Unie a doplňování vnějších a rozvojových programů a usilování o součinnost s dalšími politikami Unie.
2. Cílené akce zaměřené na podporu spolupráce s konkrétními třetími zeměmi nebo skupinami třetích zemí se provádějí na základě strategického přístupu, jakož i společného zájmu, priorit a vzájemného prospěchu, s přihlédnutím k jejich vědeckým a technologickým schopnostem a tržním příležitostem a k očekávanému dopadu.

Měl by být podporován vzájemný přístup k programům třetích zemí. Pro dosažení co největšího dopadu se podporuje koordinace a synergie s iniciativami členských států a přidružených zemí. Povaha spolupráce se může lišit podle konkrétních partnerských zemí.

V prioritách spolupráce se zohlední vývoj politiky Unie a příležitosti pro spolupráci s třetími zeměmi a spravedlivé a rovné zacházení s právy duševního vlastnictví.

Článek 18

Informace, komunikace, využívání a šíření výsledků

1. Při provádění programu 2019–2020 se činnosti v oblasti komunikace a šíření výsledků považují za nedílnou součást akcí podporovaných programem 2019–2020.
2. Činnosti v oblasti komunikace uvedené v odstavci 1 mohou zahrnovat:
 - a) iniciativy zaměřené na zvyšování povědomí a usnadnění přístupu k financování v rámci programu 2019–2020, zejména pro poměrně málo zastoupené regiony nebo typy účastníků;
 - b) cílenou pomoc pro projekty a konsorcia s cílem poskytnout jim přístup k dovednostem nutným pro optimalizaci komunikace o výsledcích a jejich využívání a šíření;
 - c) iniciativy na podporu dialogu a diskuze s veřejností o otázkách souvisejících s vědou, technologiemi a inovacemi, jakož i využití sociálních médií a dalších inovačních technologií a metodik;
 - d) komunikaci o politických prioritách Unie, pokud souvisejí s cíli tohoto nařízení, včasné poskytování podrobných informací členským státům Komisi;
3. S výhradou Smlouvy o Euratomu a příslušných právních předpisů Unie mohou činnosti v oblasti šíření výsledků uvedené v odstavci 1 zahrnovat:
 - a) akce, které sdružují výsledky z řady projektů, včetně projektů případně financovaných z jiných zdrojů, za účelem vytvoření uživatelsky vstřícných databází a zpráv, jež shrnují hlavní výsledky;
 - b) šíření výsledků mezi tvůrci politik, včetně orgánů pro normalizaci, s cílem podpořit využívání výsledků s významem pro politiku náležitými subjekty na mezinárodní, unijní, vnitrostátní a regionální úrovni.

KAPITOLA III

Kontrola

Článek 19

Kontrola a audit

1. Kontrolní systém vytvořený za účelem provádění tohoto nařízení je navržen tak, aby poskytoval odpovídající ujištění o dosažení náležitého řízení rizik týkajících se účelnosti a efektivnosti operací, jakož i legality a správnosti uskutečněných operací s přihlédnutím k víceletému charakteru programů, jakož i k povaze dotyčných plateb.
2. Kontrolní systém uvedený v odstavci 1 zajišťuje náležitou vyváženost mezi důvěrou a kontrolou, přičemž bere ohled na správní a jiné náklady na kontroly na všech úrovních, zejména pro účastníky tak, aby bylo možné dosáhnout cílů programu 2019–2020 a aby tento program mohl přilákat ty nejlepší vědecké pracovníky a nejinnovativnější podniky.
3. Součástí kontrolního systému uvedeného v odstavci 1 je auditní strategie pro výdaje v nepřímých akcích programu 2019–2020, která je založena na finančním auditu reprezentativního vzorku výdajů v celém programu 2019–2020. Tento reprezentativní vzorek se doplní výběrem založeným na posouzení rizik, která souvisejí s výdaji.

Audity výdajů v nepřímých akcích programu 2019–2020 se provádějí soudržným způsobem v souladu se zásadami hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti, s cílem minimalizovat zátěž, kterou audit klade na účastníky.

Článek 20

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení byly chráněny finanční zájmy Unie prevencí podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů i inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří podle tohoto nařízení obdrželi finanční prostředky Unie.

Aniž je dotčen odstavec 3, může Komise provádět audity až dva roky po vyplacení konečné platby.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanými z programu 2019–2020 nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení musí obsahovat ustanovení výslovně zmocňující Komisi, Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

KAPITOLA IV

Sledování a hodnocení

Článek 21

Sledování

1. Komise každoročně sleduje provádění programu 2019–2020, včetně pokroku a dosažených výsledků. Komise poskytuje v tomto směru informace výboru uvedenému v článku 12.

2. Komise podá zprávu a zpřístupní veřejnosti výsledky sledování podle odstavce 1.

Článek 22

Hodnocení

1. Hodnocení se provádějí dostatečně včas, aby mohla ovlivňovat rozhodovací proces.

Do 31. prosince 2022 provede Komise za pomoci nezávislých odborníků vybraných na základě transparentního postupu hodnocení ex post programu 2019–2020. Toto hodnocení se bude týkat odůvodnění, provedení a dosažených výsledků, jakož i dlouhodobějších dopadů a udržitelnosti daných opatření tak, aby z něj bylo možné vycházet při rozhodování o možném obnovení, změně nebo pozastavení následného opatření.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, jsou přímé a nepřímé akce programu 2019–2020 předmětem samostatných hodnocení.

3. V rámci hodnocení uvedených v odstavcích 1 a 2 se posoudí dosažený pokrok směrem k cílům stanoveným v článku 3 s přihlédnutím k příslušným ukazatelům výkonnosti vymezeným v příloze II.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Bude-li to vhodné a možné, členské státy Komisi poskytnou údaje a informace nezbytné pro sledování a hodnocení dotčených opatření.
5. Komise sdělí závěry hodnocení uvedených v odstavcích 1 a 2 spolu s vlastními připomínkami Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Nařízení (Euratom) č. 1314/2013 se s účinkem ode dne 1. ledna 2019 zrušuje.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, činnosti nebo akce využívající finanční podporu Společenství podle nařízení (Euratom) č. 1314/2013 se až do svého ukončení, dokončení či uzavření nadále řídí pravidly použitelnými pro tyto činnosti či akce. V případě potřeby jsou zbývající úkoly výboru zřízeného podle nařízení (Euratom) č. 1314/2013 prováděny výborem uvedeným v článku 12 tohoto nařízení.
3. Finanční krytí uvedené v článku 4 může pokrývat také výdaje na technickou a administrativní pomoc nezbytné pro zajištění přechodu mezi programem 2019–2020 a opatřeními přijatými podle nařízení (Euratom) č. 1314/2013.
4. Odchylně od čl. 209 odst. 3 druhého pododstavce finančního nařízení jsou roční splátky vytvořené finančním nástrojem zřízeným na základě nařízení (EU) č. 1291/2013 a vyplývající z nevyužití prostředků vyčleněných podle tohoto nařízení nebo nařízení (Euratom) č. 1314/2013, přiděleny programu 2019–2020.

Článek 24

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 15. října 2018.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

PŘÍLOHA I

ČINNOSTI

Odůvodnění programu 2019–2020 – cesta do roku 2020

Dosažením cílů popsaných v článku 3 posílí program 2019–2020 výsledky dosahované u tří priorit rámcového programu „Horizont 2020“, kterými jsou: vynikající věda, vedoucí postavení v průmyslu a společenské výzvy.

Jaderná energie je součástí diskuse o boji proti změně klimatu a snížení závislosti Evropy na dovozu energie. V širším kontextu úsilí o nalezení udržitelné skladby zdrojů energie pro budoucnost bude program 2019–2020 prostřednictvím svých výzkumných činností rovněž přispívat k diskusi o přínosech a omezeních energie získané jaderným štěpením pro nízkouhlíkové hospodářství. Zajištěním průběžného zlepšování jaderné bezpečnosti by pokročilejší jaderné technologie mohly rovněž nabídnout perspektivu významného zlepšení účinnosti a využívání zdrojů a produkce menšího množství odpadu než současné technologie. Hlediskům jaderné bezpečnosti bude věnována nejvyšší možná pozornost.

Program 2019–2020 posílí rámec pro výzkum a inovace na poli jaderné energie a bude koordinovat výzkumné činnosti členských států, a tím zamezí zdvojení úsilí, zachová kritickou míru v klíčových oblastech a zajistí optimální využití veřejného financování. Taková koordinace nicméně nebude bránit členským státům, aby měly programy vyhovující jejich vnitrostátním potřebám.

Strategie pro rozvoj jaderné syntézy jako věrohodné alternativy pro komerční výrobu energie bez emisí uhlíku se řídí plánem s dílčími cíli pro dosažení výroby elektřiny do roku 2050. Za účelem provedení uvedené strategie se uskuteční restrukturalizace prací souvisejících s jadernou syntézou v Unii, včetně správy, financování a řízení, s cílem přesunout důraz od čistého výzkumu k projektování, výstavbě a provozu budoucích zařízení, jako jsou ITER, DEMO a další. To nebude možné bez úzké spolupráce mezi celou komunitou, která se v Unii zabývá jadernou syntézou, Komisí a vnitrostátními agenturami pro financování.

Aby byly v Unii zachovány nezbytné odborné předpoklady pro dosažení těchto cílů, musí být dále posílena úloha programu 2019–2020 v oblasti odborné přípravy prostřednictvím zřízení vzdělávacích zařízení celoevropského zájmu, která budou realizovat specializované programy. Tak bude nadále podporován Evropský výzkumný prostor a další integrace nových členských států a přidružených zemí.

Činnosti nezbytné k dosažení cílů programu

Nepřímé akce

Aby byla zajištěna vzájemná podpora mezi nepřímými akcemi programu 2019–2020 a výzkumnými činnostmi členských států a soukromého sektoru, stanoví se priority pracovních programů na základě vhodných příspěvků od vnitrostátních veřejných orgánů a od stran zainteresovaných na jaderném výzkumu seskupených v subjektech a rámcích, jako jsou technologické platformy a odborná fóra pro jaderné systémy a bezpečnost, pro nakládání s konečným odpadem a pro radiační ochranu/riziko nízkých dávek, výzkum v oblasti jaderné syntézy a jakékoli jiné relevantní organizace a fóra zainteresovaných stran na poli jaderné energie.

a) Podpora bezpečnosti jaderných systémů (společenské výzvy, vynikající věda, vedoucí postavení v průmyslu)

V souladu s obecným cílem: podpora společných výzkumných činností týkajících se bezpečného provozu reaktorových systémů a jejich vyřazení z provozu (včetně zařízení jaderného palivového cyklu), které se v Unii používají, nebo (v míře nezbytné pro udržení širokých odborných znalostí na poli jaderné bezpečnosti v Unii) typů reaktorů, které se mohou používat v budoucnosti, s výlučným zaměřením na bezpečnostní aspekty, včetně všech aspektů palivového cyklu, jako je separace a transmutace.

b) Přispění k vývoji bezpečných dlouhodobých řešení pro nakládání s konečným jaderným odpadem včetně geologického ukládání, jakož i separace a transmutace (vynikající věda, společenské výzvy)

Společné nebo koordinované výzkumné činnosti týkající se zbývajících klíčových aspektů geologického ukládání vyhořelého paliva a dlouhodobých radioaktivních odpadů a případně demonstrace technologií a bezpečnosti. Těmito činnostmi se podpoří vznik společného pohledu Unie na hlavní otázky nakládání s odpadem od vyřazení paliva po jeho odstranění.

Výzkumné činnosti související s řízením ostatních toků radioaktivního odpadu, pro které v současnosti neexistují průmyslově vyspělé procesy.

- c) Podpora rozvoje a udržování odborných znalostí v jaderné oblasti v Unii na špičkové úrovni (vynikající věda)

Podpora společných činností odborné přípravy a mobility mezi výzkumnými středisky a průmyslem a mezi různými členskými a přidruženými státy, jakož i podpora udržení víceoborových kompetencí v oblasti jaderné energie, aby byla v Unii dlouhodobě zaručena dostupnost vhodně kvalifikovaných výzkumných pracovníků, inženýrů a zaměstnanců v jaderném odvětví.

- d) Podpora radiační ochrany a rozvoje lékařského využití záření, a to včetně bezpečných a zabezpečených dodávek a využití radioizotopů (vynikající věda, společenské výzvy)

Společné nebo koordinované výzkumné činnosti zaměřené zejména na rizika nízkých dávek záření z ozáření v průmyslu, lékařského ozáření či ozáření v životním prostředí, na zvládání nouzových situací v souvislosti s haváriemi zahrnujícími radiaci a na radioekologii za účelem vytvoření celoevropské vědecké a technologické základny pro stabilní, nestranný a společensky přijatelný systém ochrany.

Výzkumné činnosti týkající se lékařského využití ionizujícího záření a řešení aspektů provozní bezpečnosti radiační ochrany a jejich využívání.

- e) Přejít k demonstraci proveditelnosti jaderné syntézy jako zdroje energie prostřednictvím využití stávajících a budoucích zařízení pro jadernou syntézu (vedoucí postavení v průmyslu, společenské výzvy)

Podpora společných výzkumných činností prováděných členy EUROfusion a kterýmkoli ze subjektů uvedených v písmenu i) s cílem zajistit rychlé zahájení provozu projektu ITER s vysokým výkonem, včetně používání příslušných zařízení (mj. příslušného JET, společného evropského tokamaku JET), integrovaného modelování mimo jiné pomocí vysoce výkonných počítačů a vzdělávacích činností pro přípravu nové generace výzkumných pracovníků a inženýrů.

- f) Položení základů pro budoucí elektrárny založené na jaderné syntéze prostřednictvím vývoje materiálů, technologií a koncepčního návrhu (vedoucí postavení v průmyslu, společenské výzvy)

Podpora společných činností prováděných členy EUROfusion a kterýmkoli ze subjektů uvedených v písmenu i) s cílem vyvíjet materiály a prověřovat způsobilost materiálů pro demonstrační elektrárnu; zde budou zapotřebí mimo jiné přípravné práce na patřičném zařízení pro zkoušení materiálů a jednání o účasti Unie ve vhodném mezinárodním rámci pro uvedené zařízení. Tento rozvoj a kvalifikace umožní využití všech možných úrovní experimentálních, počítačových a teoretických schopností, které jsou k dispozici.

Podpora společných výzkumných činností prováděných členy Evropské dohody o rozvoji v oblasti jaderné syntézy a kterýmkoli ze subjektů uvedených v písmenu i), které se budou týkat problematiky provozu reaktorů a v jejichž rámci budou vyvinuty a demonstrovány všechny technologie s významem pro demonstrační elektrárnu založenou na jaderné syntéze. K těmto činnostem patří příprava koncepčního návrhu či návrhů celé demonstrační elektrárny a zkoumání potenciálu stelarátorů jako elektrárenské technologie.

- g) Podpora inovací a konkurenceschopnosti průmyslu (vedoucí postavení v průmyslu)

Provádění nebo podpora řízení znalostí a přenosu technologií z výzkumu spolufinancovaného programem 2019–2020 do průmyslu využívajícího všech inovačních aspektů tohoto výzkumu.

Podpora inovací mimo jiné prostřednictvím otevřeného přístupu k vědeckým publikacím, databáze pro řízení a šíření znalostí a podpory technologických témat ve vzdělávacích programech.

Z dlouhodobějšího hlediska program 2019–2020 podporuje přípravu a rozvoj konkurenceschopného průmyslového odvětví jaderné syntézy usnadňováním zapojení soukromého sektoru a ve vhodných případech i MSP, zejména prováděním technologického plánu pro realizaci elektrárny založené na jaderné syntéze s aktivní účastí průmyslu na projektech v oblasti projektování a vývoje.

- h) Zajištění dostupnosti a využívání výzkumných infrastruktur celoevropského významu (vynikající věda)

Činnosti na podporu výstavby, modernizace, využívání a trvalé dostupnosti klíčových výzkumných infrastruktur v rámci programu 2019–2020, jakož i náležitého přístupu k těmto infrastrukturám a spolupráce mezi těmito infrastrukturami.

- i) Evropský program jaderné syntézy

Společný program činností provádějících plán, jehož cílem je výroba elektřiny do roku 2050 spolufinancovaný prostřednictvím grantů EUROfusion (akce na spolufinancování programů) uděleného podle nařízení (Euratom) č. 1314/2013 právním subjektům, které zřídí nebo určí členské státy a kterákoli třetí země přidružená k programu

2019–2020. Grant EUROfusion může být nadále financován v rámci programu 2019–2020. Společný program může zahrnovat věcná plnění Společenství, například vědecké a technické využívání zařízení JET v souladu s článkem 10 Smlouvy o Euratomu nebo dočasné přidělení zaměstnanců Komise.

Přímé akce JRC

Priority přímých akcí se stanoví prostřednictvím konzultací s generálními ředitelstvími Komise odpovědnými za danou politiku a se správní radou JRC.

Cílem činností JRC v oblasti jaderné energie je podpořit uplatňování směrnic Rady 2009/71/Euratom ⁽¹⁾ a 2011/70/Euratom ⁽²⁾, jakož i závěrů Rady, které jako prioritu stanoví nejvyšší standardy jaderné bezpečnosti v Unii i v mezinárodním měřítku.

JRC zejména musí přispívat k výzkumu jaderné bezpečnosti nutné pro bezpečné a zabezpečené mírové využívání jaderné energie a další použití nezahrnující jaderné štěpení. JRC poskytuje vědecký základ pro příslušné politiky Unie a v případě potřeby reaguje v mezích svého poslání a působnosti na jaderné události, incidenty a havárie. Za tímto účelem JRC provádí výzkum a posouzení, poskytuje referenční materiály a normy a realizuje specializovanou odbornou přípravu a vzdělávání. V případě potřeby se bude usilovat o synergii s příslušnými průřezovými iniciativami s cílem optimalizovat lidské a finanční zdroje a zamezit zdvojení jaderného výzkumu a vývoje v Unii. Činnosti JRC v těchto oblastech budou prováděny s ohledem na příslušné iniciativy na úrovni regionů, členských států nebo Unie a v rámci perspektivy utváření Evropského výzkumného prostoru.

- a) Zlepšení jaderné bezpečnosti, včetně: bezpečnosti paliva a reaktorů, nakládání s odpadem, včetně konečného geologického uložení, jakož i separace a transmutace, vyřazování z provozu a připravenosti na mimořádné události

JRC přispěje k vývoji nástrojů a metod pro dosažení vysoké úrovně bezpečnosti jaderných zařízení a palivových cyklů, které mají význam pro Evropu. Tyto nástroje a metody zahrnují:

- 1) modelování a metodiky pro analýzu vážných havárií s cílem posoudit provozní bezpečnostní rezervy jaderných zařízení; podporu vytvoření společného evropského přístupu k hodnocení pokročilých palivových cyklů a konstrukcí; a zkoumání a šíření závěrů vyvozených z provozních zkušeností. JRC bude dále vyvíjet činnost v rámci svého „Evropského clearingového střediska pro zpětnou vazbu a zkušenosti z provozu jaderných elektráren“ s cílem zaměřit své činnosti na výzvy v oblasti jaderné bezpečnosti, které se objevují v období po havárii ve Fukušimě, a obrátí se na členské státy v rámci jejich způsobilostí v této oblasti;
 - 2) minimalizaci vědecké nejistoty v předpovědích dlouhodobého chování jaderného odpadu a rozptylu radionuklidů v životním prostředí a klíčové aspekty výzkumu vyřazování jaderných zařízení z provozu;
 - 3) výměnu s příslušnými zúčastněnými stranami za účelem posílení schopnosti Unie reagovat na jaderné havárie a incidenty prostřednictvím výzkumu systémů varování a modelů rozptylu radioaktivních materiálů v ovzduší a prostřednictvím mobilizace zdrojů a odborných znalostí pro analýzu a modelování jaderných havárií.
- b) Zlepšení jaderné bezpečnosti, včetně jaderných záruk, nešíření jaderných zbraní, boje proti nedovolenému obchodování a jaderné forenzní vědy

Oblasti nešíření jaderných zbraní se věnuje maximální možná pozornost. JRC bude:

- 1) vyvíjet zdokonalené metodiky a metody a technologie pro zjišťování/ověřování za účelem podpory dozoru nad bezpečností ze strany Společenství a posílení mezinárodních záruk;
- 2) vyvíjet a používat zdokonalené metody a technologie k prevenci a zjišťování jaderných a radiologických incidentů a reakcí na ně, včetně ověřování způsobilosti detekčních technologií a vývoje metod a technik jaderné forenzní vědy pro boj proti nedovolenému obchodování v součinnosti s globálním rámcem pro chemické, biologické, radioaktivní a jaderné materiály (CBRN);

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2009/71/Euratom ze dne 25. června 2009, kterou se stanoví rámec Společenství pro jadernou bezpečnost jaderných zařízení (Úř. věst. L 172, 2.7.2009, s. 18).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2011/70/Euratom ze dne 19. července 2011, kterou se stanoví rámec Společenství pro odpovědné a bezpečné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem (Úř. věst. L 199, 2.8.2011, s. 48).

- 3) podporovat plnění Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a souvisejících strategií Unie prostřednictvím analytických studií a sledovat technický vývoj režimů pro kontrolu vývozu za účelem podpory příslušných útvarů Komise a Unie.

c) Zvýšení excelence vědecké základny pro normalizaci v jaderné oblasti

JRC dále rozvine vědeckou základnu pro jadernou bezpečnost a jaderné zabezpečení. Důraz se klade na výzkum základních vlastností a chování aktinoidů a konstrukčních a jaderných materiálů. Na podporu normalizace v Unii poskytuje JRC nejmodernější normy v jaderné oblasti, referenční údaje a měření, včetně vývoje a realizace příslušných databází a nástrojů pro posuzování. JRC podpoří další rozvoj lékařských využití, zejména nových terapií rakoviny založených na ozařování alfa-částicemi.

d) Podpora řízení znalostí, vzdělávání a odborné přípravy

JRC musí držet krok s novým vývojem v oblasti výzkumu a přístrojové techniky, bezpečnosti a environmentálních předpisů. Za tímto účelem se provede průběžný plán investic pro vědecké infrastruktury.

V zájmu zachování předního postavení Unie na poli jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení JRC vyvíjí nástroje pro řízení znalostí, sleduje trendy v oblasti lidských zdrojů v Unii prostřednictvím svého střediska monitoringu lidských zdrojů v jaderné oblasti a realizuje specializované programy odborné přípravy a vzdělávání, zahrnující rovněž otázky vyřazování z provozu.

e) Podpora politiky Unie na poli jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení

JRC musí rozvíjet své odborné znalosti na špičkové úrovni, aby mohlo poskytovat nezávislé vědecké a technické důkazy, které mohou být nezbytné pro podporu politiky Unie v oblasti jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení.

Jako prováděcí zástupce Euratomu pro mezinárodní fórum „Generace IV“ („GIF“) pokračuje JRC v koordinaci příspěvku Společenství ke GIF. JRC uskutečňuje a dále rozvíjí mezinárodní výzkumnou spolupráci s hlavními partnerskými zeměmi a mezinárodními organizacemi, jako jsou Mezinárodní agentura pro atomovou energii (MAAE) a Agentura pro jadernou energii (NEA), Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) v zájmu prosazování politik Unie v oblasti jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení.

Průřezové činnosti v rámci programu 2019–2020

Za účelem dosažení svých obecných cílů podporuje program 2019–2020 doplňkové činnosti (přímé i nepřímé, koordinaci a podněcování společného plánování) zajišťující synergie výzkumných prací při řešení společných výzev (např. v oblasti materiálů, technologie chladiv, referenčních údajů týkajících se jaderné energie, modelování a simulací, dálkové manipulace, nakládání s odpadem či radiační ochrany).

Průřezové činnosti a styčné body s rámcovým programem Horizont 2020

V zájmu dosažení cílů programu 2019–2020 se zajistí vhodné vazby a styčné body, například společné výzvy, se zvláštním programem rámcového programu Horizont 2020.

Program 2019–2020 se může podílet na dluhovém a kapitálovém nástroji, které byly vytvořeny podle rámcového programu „Horizont 2020“ a které se rozšíří tak, aby zahrnovaly cíle uvedené v článku 3.

Mezinárodní spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

S cílem poskytnout jasné a významné přínosy pro Unii a její životní prostředí pokračuje mezinárodní spolupráce na poli jaderného výzkumu a inovací, založená na sdílených cílech a vzájemné důvěře. Aby přispělo k dosažení specifických cílů uvedených v článku 3, Společenství bude usilovat o posílení vědeckých a technických znalostí Unie prostřednictvím mezinárodních dohod o spolupráci a podporovat přístup jaderného průmyslu Unie na nové vznikající trhy.

Činnosti mezinárodní spolupráce budou podporovány pomocí mnohostranných rámců (např. MAAE, OECD, ITER a GIF) a prostřednictvím stávající nebo nové dvoustranné spolupráce se zeměmi, které mají silnou výzkumně-vývojovou a průmyslovou základnu a provozují, navrhují nebo budují výzkumná zařízení.

PŘÍLOHA II

UKAZATELE VÝKONNOSTI

Tato příloha obsahuje pro každý specifický cíl programu 2019–2020 řadu klíčových ukazatelů výkonnosti pro posuzování výsledků a dopadů, které mohou být vylepšeny v rámci provádění programu 2019–2020.

1. Ukazatele pro nepřímé akce

a) podpora bezpečnosti jaderných systémů

- počet projektů (společný výzkum a/nebo koordinované akce), které pravděpodobně povedou k prokazatelnému zlepšení praxe v oblasti jaderné bezpečnosti v Evropě;

b) příspěvní k vývoji bezpečných dlouhodobých řešení pro nakládání s konečným jaderným odpadem včetně geologického ukládání, separace a transmutace

- počet projektů přispívajících k vývoji bezpečných dlouhodobých řešení pro nakládání s konečným jaderným odpadem;

c) podpora rozvoje a udržování odborných znalostí v jaderné oblasti v Evropské unii na špičkové úrovni

- odborná příprava prostřednictvím výzkumu – počet doktorandů a výzkumných pracovníků z řad postdoktorandů podporovaných prostřednictvím projektů Euratomu v oblasti jaderného štěpení,
- počet vědeckých členů a školených osob v programu jaderné syntézy Euratomu;

d) podpora radiační ochrany a rozvoje lékařského využití záření, a to včetně bezpečných a zabezpečených dodávek a využití radioizotopů

- počet projektů, které pravděpodobně budou mít prokazatelný dopad na regulační praxi v oblasti radiační ochrany a na rozvoj lékařského využití záření;

e) přechod k demonstraci proveditelnosti jaderné syntézy jako zdroje energie prostřednictvím využití stávajících a budoucích zařízení pro jadernou syntézu

- počet recenzovaných publikací ve zvláště vlivných časopisech;

f) položení základů pro budoucí elektrárny založené na jaderné syntéze prostřednictvím vývoje materiálů, technologií a koncepčního návrhu

- procento dílčích cílů plánu pro jadernou syntézu stanovených pro období 2014–2020, kterých program 2019–2020 dosáhne;

g) podpora inovací a průmyslové konkurenceschopnosti

- počet vedlejších produktů z výzkumu jaderné syntézy v rámci programu 2019–2020;
- patentové přihlášky podané a patenty udělené na základě výzkumných činností podpořených programem 2019–2020;

h) zajištění dostupnosti a využívání výzkumných infrastruktur celoevropského významu

- počet výzkumných pracovníků majících přístup k výzkumným infrastrukturám prostřednictvím programu 2019–2020.

2. Ukazatele pro přímé akce

a) ukazatel dopadu podpory politiky ze strany JRC

- počet výskytů hmatatelných konkrétních dopadů technické a vědecké podpory politiky, kterou poskytuje JRC, na politiky Unie;

b) ukazatel vědecké produktivity JRC

- počet recenzovaných odborných publikací.

Ukazatele uvedené v písmenech a) a b) mohou být použity podle těchto cílů přímých akcí Společenství:

- zlepšení jaderné bezpečnosti, včetně bezpečnosti paliva a reaktorů, nakládání s odpadem, včetně konečného geologického uložení, jakož i separace a transmutace, vyřazování z provozu a připravenosti na mimořádné události,
 - zlepšení jaderné bezpečnosti, včetně: jaderných záruk, nešíření jaderných zbraní, boje proti nedovolenému obchodování a jaderné forenzní vědy,
 - zvýšení excelence vědecké základny pro normalizaci v jaderné oblasti,
 - podpora řízení znalostí, vzdělávání a odborné přípravy,
 - podpora politiky Unie na poli jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení.
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/1564**ze dne 17. října 2018****o povolení přípravku z dolomitu-magnezitu jako doplňkové látky pro všechny druhy zvířat, s výjimkou dojníc a jiných přežvýkavců určených k mléčné produkci, odstavených selat a výkrmu prasat****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje.
- (2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1831/2003 byla podána žádost o povolení přípravku z dolomitu-magnezitu. Tato žádost byla podána spolu s údaji a dokumenty požadovanými podle čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003.
- (3) Žádost se týká povolení přípravku z dolomitu-magnezitu jako doplňkové látky pro všechny druhy zvířat se zařazením do kategorie doplňkových látek „technologické doplňkové látky“.
- (4) Přípravek z dolomitu-magnezitu, náležející do kategorie doplňkových látek „technologické doplňkové látky“, již byl povolen na deset let jako doplňková látka pro dojnice a jiné přežvýkavce určené k mléčné produkci, odstavená selata a výkrm prasat prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/1964 ⁽²⁾.
- (5) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) dospěl ve svých stanoviscích ze dne 17. dubna 2018 ⁽³⁾ a 25. ledna 2017 ⁽⁴⁾ k závěru, že za navržených podmínek použití nemá dolomit-magnezit nepříznivé účinky na zdraví zvířat, lidské zdraví ani na životní prostředí. Úřad dospěl rovněž k závěru, že přípravek je účinný jako protispěšná látka. Zvláštní požadavky na monitorování po uvedení na trh nepovažuje úřad za nutné. Úřad také ověřil zprávu o metodě analýzy této doplňkové látky přidané do krmiv, kterou předložila referenční laboratoř zřízená nařízením (ES) č. 1831/2003.
- (6) Posouzení přípravku z dolomitu-magnezitu prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny. Proto by používání uvedeného přípravku mělo být povoleno podle přílohy tohoto nařízení.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přípravek uvedený v příloze, náležející do kategorie doplňkových látek „technologické doplňkové látky“ a funkční skupiny „protispěšné látky“, se povoluje jako doplňková látka ve výživě zvířat podle podmínek stanovených v uvedené příloze.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1964 ze dne 9. listopadu 2016 o povolení přípravku z dolomitu-magnezitu jako doplňkové látky pro dojnice a jiné přežvýkavce určené k mléčné produkci, odstavená selata a výkrm prasat a přípravku z montmorillonitu-illitu jako doplňkové látky pro všechny druhy zvířat (Úř. věst. L 303, 10.11.2016, s. 7).

⁽³⁾ EFSA Journal 2018;16(5):5272.

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2017;15(2):4711.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. října 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Identifikační číslo doplňkové látky	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
					mg doplňkové látky/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			
Technologické doplňkové látky: protispěkové látky								
1g598	Dolomit-magnezit	<i>Složení doplňkové látky</i> Přípravek z přírodní směsi: dolomitu a magnezitu ≥ 40 % (s obsahem nejméně: uhličitánů: 24 %). <i>Charakteristika účinné látky</i> Dolomit CAS 16389-88-1 (CaMg)(CO₃)₂ Magnezit CAS 546-93-0 MgCO₃ Talek (hydratované křemičitany hořčíku) CAS 14807-96-6 Mg₃Si₄O₁₀(OH)₂ Talek ≥ 35 % Chlorit (hliník–hořčík) CAS 1318-59-8 (Mg,Fe,Al)₆(Si, Al)₄O₁₀(OH)₈ Železo (strukturní) 6 % (průměr) Chlorit ≥ 16 % Bez křemene a azbestu	Všechny druhy a kategorie s výjimkou dojníc a jiných přežvýkavců určených k mléčné produkci, odstavených selat a výkrmu prasat	—	5 000	20 000	1. V označení doplňkové látky a premixů, které ji obsahují, musí být uvedeno: „Doplňková látka dolomit-magnezit je bohatá na (inertní) železo.“ 2. Pro uživatele doplňkové látky a premixů musí provozovatelé krmivářských podniků stanovit provozní postupy a organizační opatření, která budou řešit případná rizika vyplývající z jejich použití. Pokud uvedená rizika nelze těmito postupy a opatřeními vyloučit nebo snížit na minimum, musí se doplňková látka a premixy používat s osobními ochrannými prostředky, včetně ochrany dýchacích cest.	8. listopadu 2028

Identifikační číslo doplňkové látky	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
					mg doplňkové látky/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			
		Analytická metoda ⁽¹⁾ Charakteristika doplňkové látky: — rentgenová difrakce (XRD) a — atomová absorpční spektrofotometrie (AAS)						

⁽¹⁾ Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/1565**ze dne 17. října 2018**

o povolení přípravku endo-1,4-beta-mannanázy z *Paenibacillus lentus* (DSM 28088) jako doplňkové látky pro výkrm kuřat, odchov kuřat a kuřice a menšinové druhy drůbeže s výjimkou nosnic, výkrm krůt, odchov krůt, odstavená selata, výkrm prasat a menšinové druhy prasat (držitel povolení Elanco GmbH)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje.
- (2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1831/2003 byla podána žádost o povolení přípravku endo-1,4-beta-mannanázy z *Paenibacillus lentus* (CBS 28088). Tato žádost byla podána spolu s údaji a dokumenty požadovanými podle čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003.
- (3) Uvedená žádost se týká povolení přípravku endo-1,4-beta-mannanázy z *Paenibacillus lentus* (DSM 28088) jako doplňkové látky pro výkrm kuřat, odchov kuřat a kuřice a menšinové druhy drůbeže s výjimkou nosnic; výkrm krůt, odchov krůt, odstavená selata, výkrm prasat a menšinové druhy prasat, který se má zařadit do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“.
- (4) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) ve svých stanoviscích ze dne 7. prosince 2016 ⁽²⁾ a 17. dubna 2018 ⁽³⁾ dospěl k závěru, že za navržených podmínek užití nemá přípravek endo-1,4-beta-mannanázy z *Paenibacillus lentus* (DSM 28088) nepříznivý účinek na zdraví zvířat, lidské zdraví ani na životní prostředí. Úřad rovněž dospěl k závěru, že daná doplňková látka je považována za účinnou pro výkrm kuřat, výkrm krůt a odstavená selata, výkrm prasat a menšinové druhy prasat. Úřad se domnívá, že tyto závěry lze rozšířit i na odchov kuřat a kuřice a na odchov krůt a že lze provést extrapolaci na výkrm a odchov menšinových druhů drůbeže. Zvláštní požadavky na monitorování po uvedení na trh nepovažuje úřad za nutné. Úřad také ověřil zprávu o metodě analýzy této doplňkové látky přidané do krmiv, kterou předložila referenční laboratoř zřízená nařízením (ES) č. 1831/2003.
- (5) Posouzení přípravku endo-1,4-beta-mannanázy z *Paenibacillus lentus* (DSM 28088) prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny. Proto by používání uvedeného přípravku mělo být povoleno podle přílohy tohoto nařízení.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přípravek uvedený v příloze, náležející do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“ a funkční skupiny „látky zvyšující stravitelnost“, se povoluje jako doplňková látka ve výživě zvířat podle podmínek stanovených v uvedené příloze.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ The EFSA Journal (2017); 15(1):4677.

⁽³⁾ The EFSA Journal (2018); 16(5):5270.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. října 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						Jednotky aktivity/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			
Kategorie: zootechnické doplňkové látky. Funkční skupina: látky zvyšující stravitelnost									
4a29	Elanco GmbH	Endo-1,4-beta-mannan-áza ES 3.2.1.78	Složení doplňkové látky Přípravek endo-1,4-beta-mannanázy z <i>Paenibacillus lentus</i> (ATCC 28088), s minimem aktivity: — 1,6 × 10 ⁸ U (¹)/g v pevné formě; — 5,9 × 10 ⁸ U/g v kapalné formě. Charakteristika účinné látky Endo-1,4-beta-mannanáza z <i>Bacillus lentus</i> (ATCC 28088) Analytické metody (²) Pro kvantifikaci endo-1,4-beta-mannanázy v doplňkové látce, premixech a krmivech: kolorimetrická metoda založená na enzymatické hydrolýze a reakci redukujících cukrů (ekvivalent manózy) s kyselinou 3,5-dinitrosalicylovou	Výkrm kuřat Odchov kuřat a kuřice Menšinové druhy drůbeže s výjimkou nosnic	—	32 000 U	—	1. V návodu pro použití doplňkové látky a premixů musí být uvedeny podmínky skladování a stabilita při tepelném ošetření. 2. Pro uživatele doplňkové látky a premixů musí provozovatelé krmivářských podniků stanovit provozní postupy a organizační opatření, která budou řešit případná rizika při jejich použití. Pokud rizika nelze těmito postupy a opatřeními vyloučit nebo snížit na minimum, musí se doplňková látka a premixy používat s vhodnými osobními ochrannými prostředky, včetně ochrany pokožky a dýchacích cest. 3. Pro použití u odstavených selat do hmotnosti kolem 35 kg.	8. listopadu 2028
				Výkrm krůt Odchov krůt		48 000 U			
				Odstavená selata		48 000 U			
				Výkrm prasat Výkrm menšinových druhů prasat		32 000 U			

⁽¹⁾ 1 U je množství enzymu, které uvolní 0,72 mikrogramu redukujících cukrů (ekvivalenty manózy) ze substrátu obsahujícího mannan (karubin) za minutu při pH 7,0 a teplotě 40 °C.

⁽²⁾ Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře pro doplňkové látky: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/1566**ze dne 18. října 2018**

o povolení přípravku z endo-1,3(4)-beta-glukanázy a endo-1,4-beta-xylanázy z *Aspergillus niger* (NRRL 25541) a alfa-amylázy z *Aspergillus niger* (ATCC66222) jako doplňkové látky pro odstavená selata a menšinové druhy prasat (po odstavu) a o změně nařízení (ES) č. 1453/2004 (držitel povolení Andrès Pinaluba S.A.)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje. Článek 10 uvedeného nařízení stanoví přehodnocení doplňkových látek povolených podle směrnice Rady 70/524/EHS ⁽²⁾.
- (2) Přípravek z endo-1,3(4)-beta-glukanázy a endo-1,4-beta-xylanázy z *Aspergillus niger* (NRRL 25541) a alfa-amylázy z *Aspergillus niger* (ATCC66222) byl v souladu se směrnicí 70/524/EHS povolen bez časového omezení nařízením Komise (ES) č. 1453/2004 ⁽³⁾ jako doplňková látka pro odstavená selata. Uvedený přípravek byl v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1831/2003 následně zapsán do registru pro doplňkové látky jako stávající produkt.
- (3) V souladu s čl. 10 odst. 2 nařízení (ES) č. 1831/2003 ve spojení s článkem 7 uvedeného nařízení byla předložena žádost o přehodnocení přípravku z endo-1,3(4)-beta-glukanázy a endo-1,4-beta-xylanázy z *Aspergillus niger* (NRRL 25541) a alfa-amylázy z *Aspergillus niger* (ATCC66222) jako doplňkové látky pro odstavená selata a menšinové druhy prasat (po odstavu). Žadatel požádal o zařazení uvedené doplňkové látky do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“. Tato žádost byla podána spolu s údaji a dokumenty požadovanými podle čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003.
- (4) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) dospěl ve svých stanoviscích ze dne 8. října 2013 ⁽⁴⁾, 16. května 2017 ⁽⁵⁾ a 17. dubna 2018 ⁽⁶⁾ k závěru, že přípravek z endo-1,3(4)-beta-glukanázy a endo-1,4-beta-xylanázy z *Aspergillus niger* (NRRL 25541) a alfa-amylázy z *Aspergillus niger* (ATCC66222) nemá za navržených podmínek použití nepříznivé účinky na zdraví zvířat, lidské zdraví ani na životní prostředí. Úřad rovněž konstatoval, že používání daného přípravku může zlepšit výslednou tělesnou hmotnost a poměr spotřeby krmiva k přírůstku hmotnosti u odstavených selat a že tento závěr lze vztáhnout i na menšinové druhy prasat (po odstavu). Zvláštní požadavky na monitorování po uvedení na trh nepovažuje úřad za nutné. Úřad také ověřil zprávu o metodě analýzy této doplňkové látky přidané do krmiv, kterou předložila referenční laboratoř zřízená nařízením (ES) č. 1831/2003.
- (5) Posouzení přípravku z endo-1,3(4)-beta-glukanázy a endo-1,4-beta-xylanázy z *Aspergillus niger* (NRRL 25541) a alfa-amylázy z *Aspergillus niger* (ATCC66222) prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny. Proto by používání uvedeného přípravku mělo být povoleno podle přílohy tohoto nařízení.
- (6) V důsledku udělení povolení přípravku by proto mělo být nařízení (ES) č. 1453/2004 odpovídajícím způsobem změněno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Směrnice Rady 70/524/EHS ze dne 23. listopadu 1970 o doplňkových látkách v krmivech (Úř. věst. L 270, 14.12.1970, s. 1).⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1453/2004 ze dne 16. srpna 2004, kterým se trvale povolují některé doplňkové látky v krmivech (Úř. věst. L 269, 17.8.2004, s. 3).⁽⁴⁾ EFSA Journal 2013; 11(10):3430.⁽⁵⁾ EFSA Journal 2017; 15(6):4856.⁽⁶⁾ EFSA Journal 2018; 1(5):5271.

- (7) Vzhledem k tomu, že bezpečnostní důvody nevyžadují okamžité provedení změn v podmínkách pro povolení, je vhodné stanovit přechodné období, které by zúčastněným stranám umožnilo připravit se na plnění nových požadavků vyplývajících z tohoto povolení.
- (8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Povolení

Přípravek uvedený v příloze, náležející do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“ a funkční skupiny „látky zvyšující stravitelnost“, se povoluje jako doplňková látka ve výživě zvířat podle podmínek stanovených v uvedené příloze.

Článek 2

Změna nařízení (ES) č. 1453/2004

V příloze II nařízení (ES) č. 1453/2004 se zrušuje položka E 1612 týkající se přípravku z endo-1,3(4)-beta-glukanázy, endo-1,4-beta-xylánázy a alfa-amylázy.

Článek 3

Přechodná opatření

Přípravek uvedený v příloze a krmiva obsahující tento přípravek, vyrobené a označené před dnem 8. května 2019 v souladu s pravidly platnými před dnem 8. listopadu 2018, mohou být nadále uváděny na trh a používány až do vyčerpání stávajících zásob.

Článek 4

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. října 2018.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						Jednotky aktivity/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			
Kategorie: zootechnické doplňkové látky. Funkční skupina: látky zvyšující stravitelnost									
4a1612i	Andrés Pinaluba S.A.	Endo-1,3(4)-beta-glukanáza EC 3.2.1.6 Endo-1,4-beta-xylanáza EC 3.2.1.8 Alfa-amyláza EC 3.2.1.1	<i>Složení doplňkové látky</i> Přípravek z endo-1,3(4)-beta-glukanázy a endo-1,4-beta-xylanázy z <i>Aspergillus niger</i> (NRRL 25541) a alfa-amylázy z <i>Aspergillus niger</i> (ATCC66222) s minimem aktivity: — endo-1,3(4)-beta-glukanáza 900 U ⁽¹⁾ /g; — endo-1,4-beta-xylanáza 1 000 U ⁽²⁾ /g; — alfa-amyláza 3 000 U ⁽³⁾ /g. Pevná forma <i>Charakteristika účinné látky</i> Endo-1,3(4)-beta-glukanáza a endo-1,4-beta-xylanáza z <i>Aspergillus niger</i> (NRRL 25541) a alfa-amyláza z <i>Aspergillus niger</i> (ATCC66222). <i>Analytické metody</i> ⁽⁴⁾ Stanovení v doplňkové látce: — endo-1,3(4)-beta-glukanáza: kolorimetrická metoda založená na enzymatické reakci glukanázy na substrátu beta-glukanu ječmene za přítomnosti 3,5-dinitrosalicylové kyseliny (DNS) při pH 4,0 a teplotě 30 °C; — endo-1,4-beta-xylanáza: kolorimetrická metoda založená na enzymatické reakci xylanázy na substrátu žitného arabinoxylanu za přítomnosti 3,5-dinitrosalicylové kyseliny (DNS) při pH 4,0 a teplotě 30 °C;	Odstavená selata Menšinové druhy prasat (po odstavu)		Endo-1,3(4)-beta-glukanáza: 450 U Endo-1,4-beta-xylanáza: 500 U Alfa-amyláza: 1 500 U		1. V návodu pro použití doplňkové látky a premixů musí být uvedeny podmínky skladování a stabilita při tepelném ošetření. 2. Pro uživatele doplňkové látky a premixů musí provozovatelé krmivářských podniků stanovit provozní postupy a organizační opatření, která budou řešit případná rizika vyplývající z jejich použití. Pokud rizika nelze těmito postupy a opatřeními vyloučit nebo snížit na minimum, musí se doplňková látka a premixy používat s vhodnými osobními ochrannými prostředky, včetně ochrany pokožky, očí a dýchacích cest. 3. Pro použití u odstavených selat do hmotnosti přibližně 35 kg.	8.listopadu 2028

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						Jednotky aktivity/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			
			— alfa-amyláza: kolorimetrická metoda založená na enzymatické reakci amylázy na substrátu pšeničného škrobu za přítomnosti 3,5-dinitrosalicylové kyseliny (DNS) při pH 5,0 a teplotě 30 °C. Stanovení účinných látek v premixech a krmivech: — kolorimetrická metoda založená na měření depolymerovaných rozpustných fragmentů uvolněných působením glukánázy na azoglukanu ječmene; — kolorimetrická metoda založená na měření depolymerovaných rozpustných fragmentů uvolněných působením endo-1,4-beta-xylanázy na azoxylanu; — kolorimetrická metoda založená na měření depolymerovaných rozpustných fragmentů uvolněných působením amylázy na p-nitrofenyl-maltoheptaosidu.						

(¹) 1 U je množství enzymu, které uvolní 1 mikromol redukujících cukrů (ekvivalenty glukózy) z beta-glukanu ječmene za jednu minutu při pH 4,0 a teplotě 30 °C.

(²) 1 U je množství enzymu, které uvolní 1 mikromol redukujících cukrů (ekvivalenty glukózy) z žitného arabinoxylanu za jednu minutu při pH 4,0 a teplotě 30 °C.

(³) 1 U je množství enzymu, které uvolní 1 mikromol redukujících cukrů (ekvivalenty glukózy) z pšeničného škrobu za jednu minutu při pH 5,0 a teplotě 30 °C.

(⁴) Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře pro doplňkové látky: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/1567**ze dne 18. října 2018,**

kterým se opravuje prováděcí nařízení (EU) 2018/249 o povolení taurinu, β -alaninu, L-alaninu, L-argininu, L-asparagové kyseliny, L-histidinu, D,L-iso-leucinu, L-leucinu, L-fenylalaninu, L-prolinu, D,L-serinu, L-tyrosinu, L-methioninu, L-valinu, L-cysteinu, glycinu, glutamátu sodného a L-glutamové kyseliny jako doplňkových látek pro všechny druhy zvířat a L-cysteinu hydrochloridu, monohydrátu, pro všechny druhy zvířat kromě koček a psů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/249 ⁽²⁾ se povolují některé doplňkové látky jako aroma, mimo jiné glycin, L-cystein a L-cystein hydrochlorid, monohydrát.
- (2) V příloze prováděcího nařízení (EU) 2018/249 v položce týkající se glycinu se vyskytuje chyba, jelikož ve sloupci „Jiná ustanovení“ se uvádí, že na etiketě této doplňkové látky musí být uvedeno, že doporučený maximální obsah účinné látky v kompletním krmivu o obsahu vlhkosti 12 % pro ostatní druhy a kategorie činí 25 g/kg. V souladu se stanoviskem Evropského úřadu pro bezpečnost potravin ⁽³⁾ vydaném pro účely povolení této doplňkové látky činí správný údaj 25 mg/kg.
- (3) V příloze prováděcího nařízení (EU) 2018/249 se vyskytují chyby v položkách pro L-cystein a L-cystein hydrochlorid, monohydrát, pokud jde o výrobní proces účinné látky. Zejména jde o případy, kdy je ve sloupci „Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda“ uvedeno, že účinná látka se získává chemickou syntézou nebo hydrolyzou bílkovin. V této části se opomnělo uvést, že hydrolyza bílkovin se provádí s živočišnými nebo rostlinnými bílkovinami, takže používání lidských vlasů, které by mohly být využívány jako zdroj pro hydrolyzu k získávání této konkrétní doplňkové látky, není povoleno.
- (4) Chybná ustanovení vedla k nejasnostem pro provozovatele krmivářských podniků, pokud jde o skutečná ustanovení pro uvádění dotčených doplňkových látek na trh. Tato situace způsobila právní nejistotu ohledně platného regulačního rámce. Zmíněné chyby proto vedly k určitému narušení trhu, neboť bylo zpochybněno povolení uvádět na trh a používat glycin, L-cystein a L-cystein hydrochlorid, monohydrát. Opravy prováděcího nařízení (EU) 2018/249 by se proto měly použít se zpětnou účinností ke dni vstupu uvedeného prováděcího nařízení v platnost, a to s cílem obnovit právní jistotu, pokud jde o regulační status doplňkových látek, jichž se chyby týkaly, aby se zabránilo jakýmkoliv nepříznivým důsledkům pro dotčené hospodářské subjekty, a aby se v důsledku obnovila stabilita trhu.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha prováděcího nařízení (EU) 2018/249 se opravuje v souladu s přílohou tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/249 ze dne 15. února 2018 o povolení taurinu, β -alaninu, L-alaninu, L-argininu, L-asparagové kyseliny, L-histidinu, D,L-iso-leucinu, L-leucinu, L-fenylalaninu, L-prolinu, D,L-serinu, L-tyrosinu, L-methioninu, L-valinu, L-cysteinu, glycinu, glutamátu sodného a L-glutamové kyseliny jako doplňkových látek pro všechny druhy zvířat a L-cysteinu hydrochloridu, monohydrátu, pro všechny druhy zvířat kromě koček a psů (Úř. věst. L 53, 23.2.2018, s. 134).⁽³⁾ EFSA Journal 2014; 12(5):3670.

*Článek 2***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 15. března 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. října 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER

PŘÍLOHA

Příloha prováděcího nařízení (EU) 2018/249 se opravuje takto:

1) V položce pro látku 2b17034 glycin se sloupec „Jiná ustanovení“ opravuje takto:

a) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. Na etiketě doplňkové látky musí být uvedeny tyto údaje: „Doporučený maximální obsah účinné látky v kompletním krmivu o obsahu vlhkosti 12 %:

— 20 g/kg pro kočky a psy,

— 25 mg/kg pro ostatní druhy a kategorie.““;

b) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5. Na označení krmných surovin a krmných směsí musí být uvedena funkční skupina, identifikační číslo, název a přidané množství účinné látky, pokud obsah účinné látky v kompletním krmivu o obsahu vlhkosti 12 % přesahuje:

— 20 g/kg pro kočky a psy,

— 25 mg/kg pro ostatní druhy a kategorie.“

2) V položce pro látku 2b17033 L-cystein ve sloupci „Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda“ se text „získaný chemickou syntézou nebo hydrolyzou bílkovin“ nahrazuje textem „získaný chemickou syntézou nebo hydrolyzou živočišných nebo rostlinných bílkovin“.

3) V položce pro látku 2b920 L-cystein hydrochlorid, monohydrát, ve sloupci „Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda“ se text „získaný chemickou syntézou nebo hydrolyzou bílkovin“ nahrazuje textem „získaný chemickou syntézou nebo hydrolyzou živočišných nebo rostlinných bílkovin“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/1568**ze dne 18. října 2018****o povolení přípravku esterázy fumonisinu z *Komagataella phaffii* (DSM 32159) jako doplňkové látky pro všechna prasata a všechny druhy drůbeže****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje.
- (2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1831/2003 byla podána žádost o povolení přípravku esterázy fumonisinu z *Komagataella phaffii* (DSM 32159). Tato žádost byla podána spolu s údaji a dokumenty požadovanými podle čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003.
- (3) Žádost se týká povolení přípravku esterázy fumonisinu z *Komagataella phaffii* (DSM 32159) jako doplňkové látky pro prasata a drůbež, se zařazením do kategorie doplňkových látek „technologické doplňkové látky“.
- (4) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) dospěl ve svém stanovisku ze dne 17. dubna 2018 ⁽²⁾ k závěru, že přípravek esterázy fumonisinu z *Komagataella phaffii* (DSM 32159) nemá za navržených podmínek použití nepříznivé účinky na zdraví zvířat, lidské zdraví ani na životní prostředí. Dospěl rovněž k závěru, že přípravek má schopnost odbourávat fumonisiny v krmivech. Zvláštní požadavky na monitorování po uvedení na trh nepovažuje úřad za nutné. Úřad také ověřil zprávu o metodě analýzy této doplňkové látky přidané do krmiv, kterou předložila referenční laboratoř zřízená nařízením (ES) č. 1831/2003.
- (5) Posouzení přípravku esterázy fumonisinu z *Komagataella phaffii* (DSM 32159) prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny. Proto by používání uvedeného přípravku mělo být povoleno podle přílohy tohoto nařízení.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přípravek uvedený v příloze, náležející do kategorie doplňkových látek „technologické doplňkové látky“ a funkční skupiny „látky ke snižování kontaminace krmiva mykotoxiny“, se povoluje jako doplňková látka ve výživě zvířat podle podmínek stanovených v příloze.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2018; 16(5):5269.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. října 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						Jednotky aktivity/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			

Technologické doplňkové látky: látky ke snižování kontaminace krmiva mykotoxiny: fumonisiny

1m03i	—	Esteráza fumonisinu EC 3.1.1.87	<i>Složení doplňkové látky</i> Přípravek esterázy fumonisinu z <i>Komagataella phaffii</i> (DSM 32159) s obsahem nejméně 3 000 U/g ⁽¹⁾. <i>Charakteristika účinné látky</i> Přípravek esterázy fumonisinu z <i>Komagataella phaffii</i> (DSM 32159). <i>Analytická metoda</i> ⁽²⁾ Pro stanovení aktivity esterázy fumonisinu: Metoda vysokoúčinné kapalinové chromatografie s tandemovou hmotnostní detekcí. Metoda (HPLC-MS/MS) založená na kvantifikaci kyseliny 1,2,3-propan trikarboxylové, uvolněné enzymem z fumonisinu B1 při pH 8,0 a teplotě 30 °C.	Všechna prasata Všechny druhy drůbeže	—	10		1. V návodu pro použití doplňkové látky a premixů musí být uvedeny podmínky skladování a stabilita při peletování. 2. Doporučená maximální dávka: 300 U/kg kompletního krmiva. 3. Používání doplňkové látky je povoleno v krmivech, která jsou v souladu s právními předpisy Evropské unie o nežádoucích látkách v krmivech ⁽³⁾. 4. Pro uživatele doplňkové látky a premixů musí provozovatelé krmivářských podniků stanovit provozní postupy a organizační opatření, která budou řešit případná rizika týkající se jejich použití. Pokud uvedená rizika nelze těmito postupy a opatřeními vyloučit nebo snížit na minimum, musí se doplňková látka a premixy používat s osobními ochrannými prostředky, včetně ochrany dýchacích cest.	8. listopadu 2028
-------	---	---------------------------------	---	--	---	----	--	---	-------------------

⁽¹⁾ 1 U je jednotka enzymatické aktivity, která uvolní 1 µmol kyseliny 1,2,3-propan trikarboxylové za minutu ze 100 µM fumonisinu B1 v 20 mM tlumivém roztoku Tris-Cl o pH 8,0 s 0,1 mg/ml bovinního albuminového séra při 30 °C.

⁽²⁾ Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře Evropské unie pro doplňkové látky: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES ze dne 7. května 2002 o nežádoucích látkách v krmivech (Úř. věst. L 140, 30.5.2002, s. 10).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/1569**ze dne 18. října 2018,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1110/2011 o povolení přípravku enzymu endo-1,4-beta-xylanázy z *Trichoderma reesei* (CBS 114044) jako doplňkové látky pro nosnice, menšinové druhy drůbeže a výkrm prasat (držitel povolení Roal Oy)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje.
- (2) Použití přípravku endo-1,4-beta-xylanázy z *Trichoderma reesei* (CBS 114044) bylo povoleno jako doplňková látka pro nosnice, menšinové druhy drůbeže a výkrm prasat prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1110/2011 ⁽²⁾.
- (3) Držitel povolení v souladu s čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003 navrhl změnu minimálního obsahu doplňkové látky pro nosnice a výkrm prasat. K žádosti byly přiloženy příslušné podpůrné údaje. Komise žádost zaslala Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“).
- (4) Úřad dospěl ve svých stanoviscích ze dne 6. března 2018 ⁽³⁾ k závěru, že snížení minimálního obsahu z 24 000 BXU na 12 000 BXU pro nosnice a z 24 000 BXU na 20 000 BXU pro výkrm prasat nemá nepříznivé účinky na zdraví zvířat, lidské zdraví ani na životní prostředí a nové navrhované dávky jsou účinné pro cílové druhy.
- (5) Posouzení nových navrhovaných dávek prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny.
- (6) Prováděcí nařízení (EU) č. 1110/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha prováděcího nařízení (EU) č. 1110/2011 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1110/2011 ze dne 3. listopadu 2011 o povolení přípravku enzymu endo-1,4-beta-xylanázy z *Trichoderma reesei* (CBS 114044) jako doplňkové látky pro nosnice, menšinové druhy drůbeže a výkrm prasat (držitel povolení Roal Oy) (Úř. věst. L 287, 4.11.2011, s. 27).⁽³⁾ EFSA Journal 2018; 16(3):5216 a EFSA Journal 2018; 16(3):5217.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. října 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						Jednotky aktivity/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			

Kategorie: zootechnické doplňkové látky. Funkční skupina: látky zvyšující stravitelnost

4a8	Roal Oy	Endo-1,4-beta-xylánáza ES 3.2.1.8	<i>Složení doplňkové látky</i> Přípravek endo-1,4-beta-xylánázy z <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044) s minimem aktivity pro: pevná forma: 4×10^6 BXU ⁽¹⁾/g kapalná forma: 4×10^5 BXU/g <i>Charakteristika účinné látky</i> endo-1,4-beta-xylánáza z <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044) <i>Analytická metoda</i> ⁽²⁾ V doplňkové látce a premixu: stanovení redukujících cukrů uvolněných endo-1,4-beta-xylánázou kolorimetrickou reakcí s dinitrosalicylovou kyselinou při pH 5,3 a teplotě 50 °C. V krmivech: kolorimetrická metoda založená na měření vodorozpustného barviva uvolněného enzymem ze substrátu s azurinem vázaným na zesíťovaný pšeničný arabinoxylan.	Menšinové druhy drůbeže s výjimkou nosnic	—	8 000 BXU	—	1. V návodu pro použití doplňkové látky a premixů musí být uvedeny podmínky skladování a stabilita při tepelném ošetření. 2. Pro uživatele doplňkové látky a premixů musí provozovatelé krmivářských podniků stanovit provozní postupy a organizační opatření, která budou řešit případná rizika při jejich použití. Pokud uvedená rizika nelze těmito postupy a opatřeními vyloučit nebo snížit na minimum, musí se doplňková látka a premixy používat s vhodnými osobními ochrannými prostředky.	24. listopadu 2021
				Nosnice		12 000 BXU			
				Nosnice menšinových druhů drůbeže		24 000 BXU			
				Výkrm prasat		20 000 BXU			

⁽¹⁾ 1 BXU je množství enzymu, které uvolní 1 nmol redukujících cukrů jako xylózy za sekundu z xylanu březového dřeva při pH 5,3 a teplotě 50 °C.

⁽²⁾ Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/1570**ze dne 18. října 2018,****kterým se zastavují řízení týkající se dovozu bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie a zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 14 odst. 1 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ze dne 11. března 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout na základě zprávy přijaté Orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních ⁽²⁾ (dále jen „zmocňovací nařízení WTO“), a zejména na články 1 a 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

- (1) Nařízením (EU) č. 490/2013 uložila Komise dne 28. května 2013 prozatímní antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (dále jen „prozatímní nařízení“) ⁽³⁾.
- (2) Prováděcím nařízením (EU) č. 1194/2013 uložila Rada dne 19. listopadu 2013 konečné antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (dále jen „konečné nařízení“) ⁽⁴⁾.
- (3) Dne 15. září 2016 vydal Tribunál Evropské unie (dále jen „Tribunál“) rozsudky ve věcech T-80/14, T-111/14, T-121/14 ⁽⁵⁾ a T-139/14 ⁽⁶⁾ (dále jen „rozsudky“), kterými zrušil články 1 a 2 konečného nařízení v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce v uvedených věcech (dále jen „dotčení vyvážející výrobci“) ⁽⁷⁾.
- (4) Rada Evropské unie se zpočátku proti těmto rozsudkům odvolala. Nicméně v návaznosti na rozhodnutí Rady zrušit svá odvolání byly tyto věci ve dnech 2. a 5. března 2018 vyškrtuty z rejstříku Evropského soudního dvora ⁽⁸⁾. Rozsudky jsou proto ode dne jejich vyhlášení pravomocné a závazné.
- (5) Tribunál rozhodl, že orgány Unie neprokázaly právně dostačujícím způsobem existenci významného narušení cen hlavních surovin používaných k výrobě bionafty v Argentině a Indonésii, které by bylo možné přičítat systému rozdílné vývozní daně, jež uplatňoval rozdílné sazby vývozní daně u surovin a u bionafty. Rozhodl, že orgány Unie neměly mít za to, že se ceny surovin přiměřeně neodrážejí v účetních záznamech argentinských a indonéských vyvážejících výrobců, a měly k nim při výpočtu běžné hodnoty bionafty vyráběné v Argentině a Indonésii přihlídnout.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 6.

⁽³⁾ Úř. věst. L 141, 28.5.2013, s. 6.

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 315, 26.11.2013, s. 2).

⁽⁵⁾ Rozsudky ze dne 15. září 2016 ve věcech T-80/14, PT Musim Mas v. Rada, T-111/14 Unitec Bio SA v. Rada Evropské unie, T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, Molinos Río de la Plata SA a další v. Rada Evropské unie, T-117/14, Cargill SACI v. Rada Evropské unie, T-118/14, LDC Argentina SA v. Rada Evropské unie, T-120/14, PT Ciliandra Perkasa v. Rada Evropské unie, T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri v. Rada Evropské unie (Úř. věst. C 402, 31.10.2016, s. 28).

⁽⁶⁾ Věc T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia v. Rada Evropské unie (Úř. věst. C 392, 24.10.2016, s. 26).

⁽⁷⁾ Argentinskými vyvážejícími výrobci jsou společnosti Unitec Bio SA, Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) a indonéskými vyvážejícími výrobci jsou společnosti PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).

⁽⁸⁾ Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. února 2018 ve spojených věcech C-602/16 P a C-607/16 P až C-609/16 P a ze dne 16. února 2018 ve věcech C-603/16 P až C-606/16 P.

- (6) Dne 26. října 2016 přijal Orgán WTO pro řešení sporů zprávu skupiny odborníků ve znění zprávy Odvolacího orgánu (dále jen „zpráva týkající se Argentiny“) ⁽¹⁾ ve sporu Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny (DS473).
- (7) Dne 28. února 2018 přijal Orgán WTO pro řešení sporů rovněž zprávu skupiny odborníků ve sporu Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu pocházející z Indonésie (DS480) (dále jen „zpráva týkající se Indonésie“) ⁽²⁾. Indonésie ani EU se proti této zprávě neodvolaly.
- (8) Ve zprávách týkajících se Argentiny a Indonésie (dále jen „zprávy“) bylo mimo jiné zjištěno, že EU jednala v rozporu s:
- článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody WTO, jelikož nevypočetla výrobní náklady výrobku, který je předmětem šetření, na základě záznamů vedených výrobcí,
 - článkem 2.2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 písm. b) bodem ii) dohody GATT 1994, jelikož při početním určení běžné hodnoty bionafty nepoužila výrobní náklady v Argentině a Indonésii,
 - článkem 9.3 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 2 dohody GATT 1994, jelikož uložila antidumpingové clo vyšší než dumpingové rozpětí, které mělo být stanoveno podle článku 2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 dohody GATT 1994.
- (9) Ve zprávě týkající se Indonésie skupina odborníků navíc zjistila, že EU jednala v rozporu s:
- čl. 2.2.2 bodem iii) a článkem 2.2 antidumpingové dohody, jelikož nestanovila zisk běžně realizovaný jinými vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu,
 - článkem 2.3 antidumpingové dohody, jelikož nestanovila vývozní cenu jednoho indonéského vyvážejícího výrobce, společnosti P.T. Musim Mas, na základě ceny, za kterou byla dovážena bionafta vyráběná společností P.T. Musim Mas poprvé dále prodávána nezávislým kupujícím v EU,
 - články 3.1 a 3.2 antidumpingové dohody, jelikož nestanovila existenci výrazného cenového podbízení, pokud jde o dovoz z Indonésie.
- (10) Skupina odborníků doporučila, aby Orgán pro řešení sporů požádal EU o uvedení jejích opatření do souladu s antidumpingovou dohodou a dohodou GATT 1994.
- (11) V návaznosti na zprávy týkající se Argentiny zahájila Komise přezkum ⁽³⁾ podle čl. 1 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ⁽⁴⁾ (dále jen „přezkum“). Při zahájení přezkumu Komise oznámila, že vzhledem k tomu, že se zdá, že právní výklady uvedené ve zprávách týkajících se Argentiny jsou relevantní také pro šetření týkající se Indonésie, považuje za vhodné přezkoumat, zda důsledky zjištění obsažených v uvedených zprávách platí rovněž pro opatření uložená na bionaftu pocházející z Indonésie.
- (12) Během přezkumu však Komise obdržela od zúčastněných stran řadu připomínek, které se týkaly zejména použití právních výkladů ze zpráv týkajících se Argentiny na opatření uložená na bionaftu pocházející z Indonésie. Komise dospěla k závěru, že analýza připomínek ohledně Indonésie vyžaduje více času, a rozhodla, že přezkum týkající se Indonésie do pozměňujícího nařízení nezahrne a, pokud jde o tuto zemi, přezkum zůstane otevřený.
- (13) Dne 18. září 2017 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2017/1578, kterým se mění konečné nařízení v rozsahu, v němž se týká argentinských vyvážejících výrobců (dále jen „pozměňující nařízení“) ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ WTO, Zpráva Odvolacího orgánu AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 6. října 2016, a WTO, Zpráva skupiny odborníků, WT/DS473/R, 29. března 2016.

⁽²⁾ WTO, Zpráva skupiny odborníků, WT/DS480/R, 25. ledna 2018.

⁽³⁾ Oznámení o zahájení přezkumu týkajícího se platných antidumpingových opatření uložených na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie v návaznosti na doporučení a rozhodnutí přijatá Orgánem Světové obchodní organizace pro řešení sporů ve sporu EU – antidumpingová opatření uložená na bionaftu (DS473) (Úř. věst. C 476, 20.12.2016, s. 3).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ze dne 11. března 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout na základě zprávy přijaté orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních (Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 6).

⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení (EU) 2017/1578 ze dne 18. září 2017, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 239, 19.9.2017, s. 9).

- (14) Zrušením normativních částí konečného nařízení Tribunálem, pokud jde o dotčené vyvážející výrobce, je rovněž dotčena platnost pozměňujícího nařízení. Vzhledem k tomu, že pozměňující nařízení změnilo nařízení, jehož normativní části byly zrušeny, pozbylo platnosti i samo pozměňující nařízení, pokud jde o dotčené vyvážející výrobce.
- (15) Dne 28. května 2018 bylo zveřejněno oznámení⁽¹⁾ o opětovném zahájení původního šetření týkajícího se dovozu bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie, které vedlo k přijetí konečného nařízení (dále jen „oznámení“). Současně byl uzavřen probíhající přezkum s ohledem na Indonésii.
- (16) Podle judikatury Soudního dvora lze v postupu nahrazení zrušeného aktu pokračovat k okamžiku, kdy nastala protiprávnost. Aby vyhověly rozsudkům, mají orgány Unie možnost opravit ty prvky konečného nařízení, které vedly k jeho prohlášení za neplatné, pokud jde o dotčené vyvážející výrobce⁽²⁾.
- (17) Komise by měla dodržet nejen výrok rozsudků, ale i odůvodnění, která k němu vedla a tvořila jeho nezbytnou oporu v tom smyslu, že byla nezbytná pro určení přesného smyslu toho, co bylo rozhodnuto ve výroku. Ostatní zjištění uvedená v konečném nařízení, která nebyla napadena ve lhůtách k tomu určených, nebo která sice byla napadena, ale byla rozsudky Tribunálu zamítnuta, a nevedla proto ke zrušení konečného nařízení, zůstávají v platnosti⁽³⁾.
- (18) S cílem splnit své povinnosti se Komise rozhodla pokračovat ve stávajícím antidumpingovém řízení k okamžiku, kdy nastala protiprávnost, a přezkoumat tedy metodiku použitou pro výpočet běžné hodnoty.
- (19) V oblasti působnosti oznámení bylo zahrnuto odůvodnění rozsudků Tribunálu pro dotčené vyvážející výrobce a možnost rozšířit zjištění na všechny vyvážející výrobce z Argentiny a Indonésie. Kromě toho byla zohledněna zjištění skupin odborníků WTO a Odvolacího orgánu, a to ve vztahu k Argentině i Indonésii, aby opatření, která WTO shledala neslučitelnými, byla uvedena do plného souladu s dohodami WTO, jak je uvedeno v článku 19.1 Ujednání o řešení sporů.
- (20) V oznámení vyzvala Komise dotčené vyvážející výrobce a výrobní odvětví Unie, aby písemně předložili svá stanoviska a požádali o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení.
- (21) Všechny strany, které o to v uvedené lhůtě požádaly a prokázaly, že existují zvláštní důvody, aby byly vyslechnuty, dostaly k vyslechnutí příležitost.
- (22) Stanoviska byla obdržena od organizace European Biodiesel Board (EBB), od pěti vyvážejících výrobců v Indonésii a orgánů Indonésie.

2. PROVÁDĚNÍ ROZSUDKŮ TRIBUNÁLU A ZJIŠTĚNÍ WTO

- (23) Komise má možnost napravit ty aspekty konečného nařízení, které vedly k jeho prohlášení za neplatné, přičemž může ty části posouzení, kterých se rozsudky nedotýkají, ponechat beze změny⁽⁴⁾.
- (24) Jak je uvedeno v oznámení, Komise navíc znovu posoudila konečná zjištění, k nimž se dospělo v původním šetření, přičemž zohlednila závěry skupin odborníků WTO a Odvolacího orgánu, a to ve vztahu k Argentině i Indonésii. Komise se rozhodla rozšířit zjištění na všechny vyvážející výrobce z Argentiny a Indonésie. Uvedené nové posouzení se zakládalo na informacích získaných v původním šetření a přezkumu a rovněž na údajích, které byly od zúčastněných stran obdrženy po zveřejnění oznámení.
- (25) Jeden indonéský vyvážející výrobce, společnost Wilmar, před poskytnutím informací i po něm tvrdil, že neexistuje žádný právní základ pro opětovné zahájení šetření s ohledem na společnost Wilmar, jelikož Tribunál

⁽¹⁾ Oznámení týkající se rozsudků Tribunálu ze dne 15. září 2016 ve věcech T-80/14, T-111/14 až T-121/14 a T-139/14 v souvislosti s prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1194/2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie a v návaznosti na doporučení a rozhodnutí přijatá Orgánem Světové obchodní organizace pro řešení sporů ve sporech DS473 a DS480 (EU – spory týkající se antidumpingových opatření uložených na bionaftu) (Úř. věst. C 181, 28.5.2018, s. 5).

⁽²⁾ Věc C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques (IPS) v. Rada* [2000] ECR I-08147.

⁽³⁾ Věc C-256/16, *Deichmann SE*, ECLI:EU:C:2018:187, bod 87.

⁽⁴⁾ Věc C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques (IPS) v. Rada* [2000] ECR I-08147.

konečné nařízení, pokud jde o uvedenou společnost, v celém rozsahu zrušil. Článek 266 SFEU však stanoví, že orgán, instituce nebo jiný subjekt, jehož akt byl prohlášen za neplatný, musí přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora. Kromě toho musí EU uvést antidumpingová opatření uložená na dovoz bionafty pocházející z Indonésie do souladu s doporučeními a rozhodnutími obsaženými ve zprávách WTO. Aby bylo možné prozkoumat, jaká opatření by měla být přijata pro dosažení souladu s rozhodnutími Soudního dvora a WTO, bylo nutné znovu zahájit šetření k okamžiku, kdy byla zjištěna protiprávnost, pokud jde o obě země a všechny dotčené vyvážející výrobce. Skutečnost, zda bylo určité opatření v plném rozsahu či částečně zrušeno, není relevantní pro určení, zda Komise musí v důsledku toho znovu prošetřit všechny aspekty šetření, které předcházelo zrušenému opatření. Komise proto toto tvrzení zamítla.

- (26) Původní šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2011 do 30. června 2012 (dále jen „období šetření“). Pokud jde o ukazatele důležité pro posouzení újmy, byly analyzovány údaje týkající se období od 1. ledna 2009 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

3. DOTČENÝ VÝROBEK

- (27) Dotčeným výrobkem jsou monoalkylestery mastných kyselin a/nebo parafrinovaný plynový olej ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, buď v čisté formě, nebo obsažené ve směsi, pocházející z Argentiny a Indonésie, v současnosti kódů ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (dále jen „dotčený výrobek“ běžně označovaný jako „bionafta“).
- (28) Ani rozsudky Soudního dvora, ani zprávy nemají vliv na zjištění uvedená v 16. až 27. bodě odůvodnění konečného nařízení, které se týkají dotčeného výrobku a obdobného výrobku.

4. URČENÍ BĚŽNÉ HODNOTY A VÝPOČET DUMPINGOVÝCH ROZPĚTÍ

- (29) Komise znovu posoudila zjištění původního šetření v otázkách úpravy nákladů, maximálního zisku a dvojího započítávání.

4.1. Úprava nákladů

- (30) Rozsudky Tribunálu a zjištění WTO uvedené v 8. bodě odůvodnění se všechny týkají úpravy nákladů provedené orgány EU v konečném nařízení.
- (31) Jak je uvedeno v 28. bodě odůvodnění konečného nařízení, Komise rozhodla, že je nutno běžnou hodnotu zjistit početně, jelikož se prodej na domácím trhu nepovažoval za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku. Toto zjištění nebylo zpochybněno a je i nadále platné. Žádná zúčastněná strana nezpochybnila toto zjištění ani v rámci tohoto přezkumu.
- (32) V 29. až 34. bodě odůvodnění konečného nařízení Komise zjistila, že rozdílné vývozní daně, které Indonésie uložila na hlavní surovinové vstupy (surový palmový olej v Indonésii a sójový olej a sójové boby v Argentině) a na konečný výrobek (bionaftu), snížily ceny na domácím trhu v Indonésii a v Argentině, a to by tudíž mělo být při výpočtu běžné hodnoty vzato v úvahu.
- (33) Při výpočtu běžné hodnoty proto Komise nahradila náklady na hlavní suroviny uvedené v účetních záznamech vyvážejících výrobců referenčními cenami zveřejněnými příslušnými orgány dotčených zemí.
- (34) Kromě toho založila Komise své závěry v původním šetření na výkladu, že článek 2.2.1.1 antidumpingové dohody vyšetřujícímu orgánu umožňuje nepoužít účetní záznamy vyvážejících výrobců, pokud zjistí, že buď i) nejsou v souladu s obecně uznávanými účetními postupy, nebo ii) přiměřeně neodrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem šetřeného výrobku (42. a 72. bod odůvodnění konečného nařízení).
- (35) Skupina odborníků a Odvolací orgán dospěly ve zprávách týkajících se Argentiny i Indonésie k názoru, že Komise neposkytla právně dostačující základ podle článku 2.2.1.1 pro vyvození závěru, že účetní záznamy indonéských a argentinských výrobců neodrážejí přiměřeně náklady spojené s výrobou a prodejem bionafty, nebo pro nezohlednění příslušných nákladů v těchto záznamech při výpočtu běžné hodnoty bionafty.

- (36) V návaznosti na zprávy týkající se Argentiny Komise běžnou hodnotu pro vyvážející výrobce v Argentině přepočítala za použití metodiky popsané ve 40. až 49. bodě odůvodnění prozatímního nařízení v případě Argentiny ⁽¹⁾. Jak je vysvětleno v 11. a 12. bodě odůvodnění, Komise původně přepočítala také běžnou hodnotu pro vyvážející výrobce v Indonésii za použití metodiky popsané ve 60. až 65. bodě odůvodnění prozatímního nařízení v případě Indonésie ⁽¹⁾. Komise nyní tuto metodiku znovu použila pro obě země.
- (37) Ve svých podáních předložených po opětovném zahájení tohoto šetření EBB uvedla, že zprávy připouštějí, aby byla při výpočtu běžné hodnoty provedena úprava nákladů na suroviny, je-li to náležitě vysvětleno. Totéž tvrzení bylo předloženo v průběhu přezkumu v návaznosti na zprávy týkající se Argentiny a Komise je zamítla, protože jeho přijetí by nebylo v souladu se zjištěními uvedenými ve zprávách, jak je objasněno ve 43. až 53. bodě odůvodnění pozměňujícího nařízení. Jelikož uvedené vysvětlení zůstává v platnosti i po poskytnutí zprávy týkající se Indonésie, Komise toto tvrzení i nadále odmítá.
- (38) Z důvodů uvedených v 44. a 64. bodě odůvodnění prozatímního nařízení nebyl prodej na domácím trhu v obou zemích považován za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku a běžná hodnota obdobného výrobku musela být určena v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení. Přitom se postupovalo tak, že se k upraveným výrobním nákladům během období šetření přičetly vzniklé prodejní, správní a režijní náklady a přiměřené ziskové rozpětí.
- (39) Jak je vysvětleno v 46. a 65. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise dospěla k názoru, že zisk nebylo možné založit na skutečných údajích o společnostech v Indonésii zařazených do vzorku. Proto byl zisk použitý při výpočtu běžné hodnoty stanoven podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení na základě přiměřeného zisku, kterého by mohlo dosáhnout mladé a inovativní výrobní odvětví tohoto typu náročné na kapitál za běžných podmínek hospodářské soutěže na svobodném a otevřeném trhu, tj. 15 % na základě obratu.
- (40) V případech WTO týkajících se Argentiny a Indonésie bylo určení zisku ve výši 15 % napadeno oběma zeměmi, které tvrdily, že zisk nebyl založen na „rozumné metodě“, jak požaduje čl. 2.2.2 bod iii) antidumpingové dohody. V obou případech rozhodovací orgány WTO zjistily, že EU v tomto ohledu nejednala v rozporu s antidumpingovou dohodou. Výše zisku použitého pro výpočet běžné hodnoty proto zůstává 15 %.
- (41) Jeden vyvážející výrobce z Indonésie, společnost PT Cermerlang Energi Perkasa, ve svém podání tvrdil, že Komise by měla svůj výpočet založit na údajích výrobců zařazených do vzorku nebo že by alespoň neměla automaticky používat čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení. Po poskytnutí informací toto tvrzení zopakoval. Avšak jak bylo objasněno ve 40. bodě odůvodnění, rozhodovací orgány WTO konstatovaly, že použití a uplatnění tohoto článku Komisí nebylo v rozporu s pravidly WTO. Komise proto toto tvrzení zamítla.

4.2. Maximální zisk

- (42) Ačkoli skupina odborníků WTO potvrdila určení zisku ze strany EU podle čl. 2.2.2 bodu iii) antidumpingové dohody, ve zprávě týkající se Indonésie dospěla k závěru, že v případě, kdy orgán určí zisk na základě jakékoli jiné rozumné metody podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení, antidumpingová dohoda vyžaduje, aby zajistil, že uvedený zisk nepřesáhne zisk běžně realizovaný jinými vývozci stejné obecné kategorie výrobků v zemi. Skupina odborníků se domnívá, že EU takový maximální zisk nestanovila.
- (43) Aby bylo možné stanovit maximální zisk podle čl. 2.2.2 bodu iii) antidumpingové dohody, bylo nutné určit, které společnosti vyrábějí výrobky, které lze považovat za spadající do „stejně obecné kategorie“ jako bionafta.
- (44) V bodě 7.62 zprávy týkající se Indonésie skupina odborníků uvedla, že „čl. 2.2.2 bod iii) antidumpingové dohody nespecifikuje konkrétní požadavek, jakým způsobem má vyšetřující orgán určit, které výrobky spadají do stejné obecné kategorie výrobků pro účely určení „běžně realizovaného zisku“. Souhlasíme s Evropskou unií, že neexistuje žádná povinnost vykládat rozsah výrobků ve stejné obecné kategorii široce“. V bodě 7.63 doplnila: „Podle našeho názoru může rozumný a objektivní orgán dospět k závěru, že stejná obecná kategorie výrobků je užší kategorie“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 141, 28.5.2013, s. 6.

- (45) Na základě zjištění uvedených ve zprávě týkající se Indonésie Komise přezkoumala údaje, které má k dispozici a které lze použít k určení maximálního zisku, a to v případě Argentiny i Indonésie. Dospěla k závěru, že má k dispozici dva soubory údajů, které by spadaly do stejné obecné kategorie výrobků.
- (46) První soubor údajů poskytly společnosti zařazené do vzorku během původního šetření. Článek 2.2.2 antidumpingové dohody stanoví, že zisk pro „vývozce nebo výrobce, který je předmětem šetření,“ je omezen podle čl. 2.2.2 bodu iii) ziskem běžně realizovaným „jinými vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků stejné obecné kategorie“. Nejužší výklad stejné obecné kategorie výrobků podle tohoto článku by byl omezen na přesně tentýž výrobek, tj. bionaftu. Údaje potřebné k výpočtu maximálního zisku na základě zisků realizovaných výrobcí bionafty v Indonésii a Argentině jsou Komisi snadno dostupné, jelikož je Komisi poskytlly společnosti zařazené do vzorku během původního šetření.
- (47) Skutečnost, že zisky skutečně realizované společnostmi zařazenými do vzorku nebyly použity ke stanovení ziskového rozpětí pro tyto výrobce podle čl. 2 odst. 6 základního nařízení, nebrání Komisi použít tyto údaje ke stanovení maximálního zisku podle čl. 2 odst. 6 písm. c). To vyplývá z výroku skupiny odborníků uvedeného v bodě 7.65 zprávy týkající se Indonésie, podle něž skupina odborníků nesouhlasí s argumentem, že „běžně realizovaný zisk“ uvedený v čl. 2.2.2 bodě iii) antidumpingové dohody znamená, že vyšetřující orgán nemusí brát v úvahu zisk realizovaný při prodeji, který není považován za slučitelný s běžnou obchodní praxí. Jeden indonéský vyvážející výrobce, společnost PT Cermerlang Energi Perkasa, ve svém podání rovněž tvrdil, že na základě zprávy týkající se Indonésie nesmí Komise při výpočtu maximálního zisku ignorovat zisk vztahující se k prodeji bionafty na domácím trhu v Indonésii na základě toho, že se tento prodej nepovažuje za uskutečněný v běžném obchodním styku.
- (48) Na základě tohoto úzkého výkladu pojmu kategorie výrobků, tj. bionafty, vypočítala Komise maximální zisk pro jednotlivého výrobce s použitím zisku, který realizovali jiní výrobci, kteří jsou předmětem šetření. Například pro výpočet zisku pro indonéského výrobce, společnost Wilmar, byl použit vážený průměr zisků realizovaných jinými šetřenými a ověřenými indonéskými výrobci, společnostmi P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas a P.T. Pelita. Podobně pro společnost P.T. Ciliandra byl použit vážený průměr zisků realizovaných společnostmi Wilmar, P.T. Musim Mas a P.T. Pelita. Tatáž metodika byla použita pro výpočet maximálního zisku u šetřených a ověřených argentinských výrobců.
- (49) Druhý soubor údajů obsahuje údaje o výrobcích jiných než výrobcích, kteří jsou předmětem šetření, které byly Komisi poskytnuty v průběhu původního šetření. Jeden z indonéských výrobců, který byl v té době předmětem šetření, předložil údaje od jedné společnosti ve spojení týkající se prodeje směsi bionafty a minerální nafty a také prodeje motorové nafty a lodního topného oleje (dále jen „jiná paliva“). Hlášené ziskové rozpětí týkající se tohoto prodeje činilo 10,2 %. Kdyby toto ziskové rozpětí bylo použito jako maximální zisk, výsledkem by byla nulová nebo zanedbatelná dumpingová rozpětí pro všechny společnosti v Indonésii. Tyto neověřené údaje však poskytl pouze jeden výrobce v Indonésii a podobné údaje nebyly zpřístupněny Komisi od jiných výrobců v Indonésii nebo Argentině. Jelikož dostupné údaje tedy nelze konzistentním způsobem použít na obě země, Komise považuje za nevhodné použít tyto údaje pocházející pouze od jednoho výrobce v jedné zemi k tomu, aby stanovila maximální zisk. Kromě toho v době, kterou měla Komise k dispozici po opětovném zahájení šetření, nebylo možné ověřit správnost poskytnutých údajů a příslušných výpočtů. V každém případě, jelikož bylo zjištěno (v 62. bodě odůvodnění), že výše dumpingu pro danou zemi jako celek je zanedbatelná, a šetření se proto pro všechny společnosti zastavuje, Komise nepovažovala za nutné použít pro účely stanovení maximálního zisku neověřené nahlášené údaje o zisku týkající se prodeje směsi bionafty s minerální naftou. Místo toho Komise považovala za vhodnější vycházet z údajů, které byly poskytnuty a ověřeny během původního šetření.
- (50) Dva vyvážející výrobci v Indonésii, společnosti Wilmar a PT Pelita Agung Agrindustri, jakož i indonéské orgány tvrdili, že rozhodovací pravomoc Komise ohledně volby údajů pro stanovení maximálního zisku je omezena zjištěními skupiny odborníků uvedenými ve zprávě týkající se Indonésie. Po poskytnutí informací společnost Wilmar toto tvrzení zopakovala. Podle těchto zúčastněných stran musí Komise použít buď zisk z prodeje směsi bionafty s minerální naftou, nebo zisk plynoucí z prodeje motorové nafty a lodního topného oleje. Žádné zjištění ze zprávy týkající se Indonésie však nebrání Komisi použít jiné dostupné relevantní údaje. Skupina odborníků v bodě 7.70 uvádí: „Orgány EU mohly zohlednit tento prodej pro určení maximálního zisku“ a v bodě 7.72: „Orgány EU měly zohlednit prodej motorové nafty a lodního topného oleje ze strany [***] pro určení maximálního zisku.“ Použití slov „mohly“ a „měly“ ze strany skupiny odborníků ve zprávě týkající se Indonésie naznačuje, že skupina odborníků se domnívá, že Komise měla povinnost posoudit, zda by tyto údaje mohly být

použity ke stanovení maximálního zisku či nikoli, a neměla uvedené informace ignorovat na základě nesprávného výkladu výrazu „běžně realizovaný zisk“. Zohlednění tohoto prodeje bylo nyní provedeno ve 49. bodě odůvodnění a dospělo se k závěru, že použití tohoto konkrétního prodeje není vhodné ani nutné.

- (51) EBB ve svém podání poskytla alternativní soubor údajů, které Komise mohla použít pro výpočet maximálního zisku. Tyto údaje se týkaly tří společností, které během období šetření nevyráběly ani neprodávaly dotčený výrobek v jedné z daných zemí, které jsou předmětem šetření. Na základě veřejně dostupných informací a údajů, které poskytli dva vyvážející výrobci v Indonésii, vyšlo najevo, že uvedené tři společnosti nejsou usazené v Indonésii, ale v Malaisii a Singapuru. Údaje, které poskytla EBB, byly souhrnné údaje z výročních zpráv a/nebo byly výsledkem oznámení příslušných společností a představují zisková rozpětí pro možnou širokou škálu výrobků a společností ve spojení.
- (52) Komise nesouhlasila s tím, že by tyto údaje byly vhodné pro určení maximálního zisku. Hlavními výrobky těchto společností jsou palmový olej a výrobky jako masné kyseliny, glycerin, hnojiva, cukr a melasa, stearin, kakaové máslo nebo oleochemické látky. Některé společnosti rovněž poskytovaly nesouvisející služby, jako je provoz obytných nemovitostí, správa pokladny nebo údržba železnic. Výrobky těchto společností nelze považovat za výrobky, které spadají do stejné obecné kategorie výrobků jako dotčený výrobek, tj. bionafta. To platí především v případě palmového oleje, jelikož se jedná o surovinu používanou jako hlavní vstupní materiál pro výrobu bionafty. Komise se domnívá, že zahrnutí tohoto výrobku do stejné obecné kategorie jako bionafta by znamenalo příliš široký výklad uvedené kategorie. Komise proto použití navrhovaných údajů zamítla.
- (53) V nedávno uzavřeném antidumpingovém šetření týkajícím se dovozu bionafty z Indonésie do Spojených států vypočítaly orgány Spojených států ziskové rozpětí ve výši 6,15 % ⁽¹⁾. Komise zkoumala, zda by bylo možné tento číselný údaj použít jako maximální zisk. Avšak vzhledem k tomu, že byl odvozen z účetních závěrek výrobce usazeného v Německu, nemohla použít ani tyto údaje.
- (54) Závěrem lze říci, že metodika uvedená v 46. až 48. bodě odůvodnění vyplývá z logiky čl. 2.2.2 bodu iii) antidumpingové dohody a využívá údaje známé a dostupné Komisi ve spise, aniž by bylo nutné další šetření. Proto se má za to, že tato metodika je v tomto případě nejvhodnější.
- (55) Z použití této metody vyplývají následující výsledky. Pokud jde o Argentinu, všichni zúčastnění výrobci měli skutečně ziskové rozpětí vyšší než 15 %, které, jak je vysvětleno v 39. a 40. bodě odůvodnění, bylo použito v původním šetření. Výsledkem váženého průměru jakékoliv kombinace těchto ziskových rozpětí by proto rovněž vždy byl maximální zisk přesahující 15 %. To znamená, že 15 % ziskové rozpětí, které bylo stanoveno v původním šetření, je nižší než individuální maximální zisk, a proto představuje ziskové rozpětí, které musí být použito pro výpočet dumpingových rozpětí.
- (56) V případě Indonésie byla zisková rozpětí skutečně dosažená výrobci, kteří jsou předmětem šetření, také vyšší než 15 % u všech společností s výjimkou jedné. Jelikož se k výpočtu individuálního maximálního zisku použije vážený průměr, výsledkem tohoto ziskového rozpětí nižšího než 15 % je u některých výrobců maximální zisk nižší než 15 %, a proto vyžaduje úpravu směrem dolů některých ziskových rozpětí použitých pro výpočet dumpingových rozpětí. U jedné společnosti přesahoval maximální zisk 15 %, což znamená, že je stále třeba použít ziskové rozpětí ve výši 15 %. U ostatních tří společností byl maximální zisk nižší než 15 %, což znamená, že zisková rozpětí použitá pro výpočet běžné hodnoty nemohou být nižší než uvedené maximum. Z použití této metody vyplývají následující výsledky:

Tabulka 1

Společnost	Ziskové rozpětí
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

⁽¹⁾ United States Department of Commerce, Investigation A-560-830, Memorandum, „Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd.“, 20. února 2018.

4.3. Dvojí započítávání

- (57) Skupina odborníků ve své zprávě týkající se Indonésie uvedla, že EU nestanovila vývozní cenu jednoho indonéského vyvážejícího výrobce, společnosti P.T. Musim Mas, na základě ceny, za kterou byla dovážena bionafta vyráběná společností P.T. Musim Mas poprvé dále prodávána nezávislým kupujícím v EU, jak požaduje článek 2.3 antidumpingové dohody.
- (58) Určitý typ bionafty (bionafta na bázi destilované mastné kyseliny palmového oleje) je způsobilý k tomu, aby byl „dvakrát započítán“ za účelem splnění závazných cílů EU týkajících se mísení bionafty. Z tohoto důvodu stačí výrobcům směsí v EU použít pouze polovinu tohoto typu bionafty k tomu, aby splnili závazné cíle EU týkající se mísení bionafty. Jelikož tento typ bionafty je proto pro zákazníky hodnotnější, může výrobce této bionafty účtovat zákazníkovi přírážku. V tomto konkrétním případě se dvojí započítání týká určitého vývozu společnosti P.T. Musim Mas pro zákazníky v Itálii. V původním šetření EU tuto přírážku při početním určení vývozní ceny bionafty nezohlednila.
- (59) Vzhledem k zjištění WTO, že EU tuto přírážku placenou zákazníky v Itálii nesprávně opomenula, Komise znovu posoudila své výpočty a vývozní cenu pro společnost P.T. Musim Mas odpovídajícím způsobem upravila.

4.4. Přepočítaná dumpingová rozpětí

- (60) Revidované sazby cla s ohledem na všechny indonéské a argentinské vývozce na základě rozsudků Tribunálu EU a zjištění a doporučení uvedených ve zprávách týkajících se Indonésie a Argentiny, vyjádřené jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou tyto:

Tabulka 2

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí
Indonésie	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentina	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

- (61) Vzhledem ke značným záporným dumpingovým rozpětím u dvou ze čtyř indonéských společností zařazených do vzorku Komise ověřila, zda byl celostátní vážený průměr dumpingového rozpětí s přihlédnutím k záporným rozpětím vyšší než zanedbatelný, jak stanoví čl. 9 odst. 3 základního nařízení.
- (62) Výše dumpingu v indonéském vzorku, vyjádřená jako procento hodnoty CIF vývozu ve vzorku, činila 1,6 %, tj. nižší než 2 % prahová hodnota zanedbatelnosti.
- (63) Vzhledem k zanedbatelnému celostátnímu dumpingovému rozpětí by šetření mělo být zastaveno, pokud jde o dovoz bionafty z Indonésie, bez přijetí opatření.

5. REVIDOVANÁ ZJIŠTĚNÍ OHLEDNĚ ÚJMY NA ZÁKLADĚ ZPRÁV

- (64) Ve zprávách týkajících se Argentiny bylo mimo jiné zjištěno, že EU jednala v rozporu s články 3.1 a 3.4 antidumpingové dohody při přezkumu účinku dumpingového dovozu na domácí výrobní odvětví, pokud jde o výrobní kapacitu a využití kapacity.
- (65) V pozměňujícím nařízení, které bylo přijato v návaznosti na zprávy týkající se Argentiny, byla tato otázka řešena v 87. až 123. bodě odůvodnění⁽¹⁾. Ani rozsudky Tribunálu, ani zpráva týkající se Indonésie neuvádí žádná zjištění, která by vyžadovala opětovné posouzení této analýzy, která je tedy stále platná.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení (EU) 2017/1578 ze dne 18. září 2017, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 239, 19.9.2017, s. 9).

- (66) V průběhu původního šetření se považovalo za vhodné provést souhrnné posouzení dovozu z Argentiny a Indonésie, jelikož v té době byly splněny podmínky stanovené v čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Závěry týkající se újmy a příčinných souvislostí byly proto založeny na kombinovaném účinku dovozu bionafty z obou zemí. Tyto podmínky však již splněny nejsou, protože bylo zjištěno, že celostátní úroveň dumpingu v případě Indonésie byla nižší než 2 % úroveň zanedbatelnosti.
- (67) Je proto nutné určit, zda by analýza příčinných souvislostí omezená na dumpingový dovoz bionafty z Argentiny vedla k závěru o příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

5.1. Zjištění týkající se újmy

- (68) Metodika, která je základem analýzy újmy provedené v konečném nařízení, není dotčena zjištěními uvedenými v rozsudcích Tribunálu ani ve zprávě týkající se Indonésie, pokud jde o Argentinu. Příslušná zjištění konečného nařízení proto zůstávají v platnosti.
- (69) Celková výroba v Unii činila během posuzovaného období asi 9 052 871 tun, zatímco spotřeba bionafty v Unii se zvýšila o 5 %. Objem dovozu z Argentiny během posuzovaného období vzrostl celkem o 41 %, zatímco podíl na trhu se během téhož období zvýšil ze 7,7 % na 10,8 %. I když dovozní ceny bionafty z Argentiny během posuzovaného období rostly, stále byly nižší než ceny výrobního odvětví Unie během téhož období. Rozdíl mezi cenami dovozu z Argentiny a cenami Unie, vyjádřený jako procentní podíl vážené průměrné ceny výrobního odvětví Unie ze závodu, tj. rozpětí cenového podbízení, činil od 4,5 % do 9,1 %. Ziskovost výrobního odvětví Unie činila sice 3,5 % v roce 2009, ale následně v období původního šetření (od 1. července 2011 do 30. června 2012) poklesla na – 3,5 %.
- (70) Z analýzy provedené v konečném nařízení vyplývá, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení. Zatímco spotřeba se zvýšila, výrobní odvětví Unie přišlo o podíl na trhu a ziskovost. Současně dovoz získal podíl na trhu a podbízel se vůči cenám výrobců v Unii.

5.2. Revidovaná zjištění týkající se příčinných souvislostí

- (71) Jak je vysvětleno v bodě 5.1, bylo zjištěno, že veškerý dovoz z Argentiny do Unie během období šetření byl dumpingový. Ze zjištění, k nimž se dospělo v konečném nařízení, rovněž vyplývá, že levný dumpingový dovoz z Argentiny značně vzrostl, pokud jde o objem (o 41 % během dotčeného období), což vedlo ke zvýšení podílu na trhu o 3 procentní body na konci dotčeného období.
- (72) I přes 5 % nárůst spotřeby přišlo výrobní odvětví Unie během posuzovaného období o 5,5 procentního bodu svého podílu na trhu. I když se průměrné ceny dumpingového dovozu z Argentiny během posuzovaného období zvýšily o 54 %, stále byly výrazně nižší než ceny výrobního odvětví Unie během téhož období. Dumpingový dovoz představoval cenové podbízení vůči cenám výrobního odvětví Unie, jehož průměrné rozpětí činilo během období šetření 8 %.
- (73) Vzhledem k tomu, že šetření ve vztahu k Indonésii bylo zastaveno, jak je vysvětleno v 60. až 63. bodě odůvodnění, dovoz z Indonésie je třeba posuzovat samostatně, jako další činitel, který mohl také způsobit újmu.
- (74) Revidované údaje o dovozu ze třetích zemí (včetně Indonésie) poskytují tento přehled:

Tabulka 3

		2009	2010	2011	OŠ
Prodej výrobců v EU	Objem prodeje (v tunách)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	<i>Index 2009 = 100</i>	100	102	90	98
	Podíl na trhu	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	<i>Index 2009 = 100</i>	100	98	90	94

		2009	2010	2011	OŠ
Dovoz z Argentiny	Dovoz celkem (v tunách)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	<i>Index 2009 = 100</i>	100	138	167	148
	Podíl na trhu	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	<i>Index 2009 = 100</i>	100	135	167	141
Dovoz z Indonésie	Dovoz celkem (v tunách)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	<i>Index 2009 = 100</i>	100	314	689	631
	Podíl na trhu	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	<i>Index 2009 = 100</i>	100	303	689	600
Jiné třetí země	Dovoz celkem (v tunách)	699 541	256 327	161 973	175 370
	<i>Index 2009 = 100</i>	100	37	23	25
	Podíl na trhu	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	<i>Index 2009 = 100</i>	100	35	23	24

- (75) Došlo k významnému poklesu dovozu ze Spojených států amerických (dále jen „USA“), Norska a Jižní Koreje po uložení opatření na dovoz z USA v roce 2009 a na šetření obcházení opatření proti dovozu zasílanému z Kanady v roce 2010. Na druhou stranu dovoz z Indonésie zvýšil svůj podíl z 1,4 % na 8,5 %, což představovalo nárůst o 500 % během posuzovaného období. Současně zaznamenalo výrobní odvětví Unie pokles podílu na trhu z 84,7 % na 79,2 %.
- (76) Stejně tak dovoz z Indonésie během dotčeného období vzrostl o více než pětinasobek, zatímco prodej výrobního odvětví Unie se snížil. Podrobnější pohled odhaluje, že v roce 2010 se objem prodeje u dovozu z Indonésie zvýšil o 214 %. V tomtéž roce však objem prodeje výrobního odvětví Unie vzrostl o 2 %. Až v následujícím roce objem prodeje výrobního odvětví Unie prudce klesl, což se časově shodovalo s dalším nárůstem dovozu z Indonésie od roku 2010 do roku 2011, a sice o 119 %.

Tabulka 4

Cena za tunu (v EUR)	2009	2010	2011	OŠ
EU	797	845	1 096	1 097
<i>Index 2009 = 100</i>	100	106	137	138
Argentina	629	730	964	967
<i>Index 2009 = 100</i>	100	116	153	154
Indonésie	597	725	864	863
<i>Index 2009 = 100</i>	100	121	145	145
Jiné třetí země (kromě Indonésie)	527	739	1 037	1 061
<i>Index 2009 = 100</i>	100	140	197	201

- (77) Kromě toho byly průměrné ceny dovozu z Indonésie v celém posuzovaném období mnohem nižší než ceny výrobního odvětví Unie a argentinského dovozu. Jelikož však existují určité rozdíly mezi výrobkem z Indonésie a výrobkem na trhu Unie, musí být tato vývozní cena upravena tak, aby odrážela konkurenční vztah mezi těmito dvěma výrobky.

- (78) V 93. až 97. bodě odůvodnění prozatímního nařízení provedla Komise úpravu ceny pomocí rozdílu v ceně na trhu Unie mezi prodejem bionafty s filtrovatelností při nízkých teplotách (CFPP) 13 (odrážející indonéskou kvalitu) a prodejem bionafty s CFPP 0 (odrážející kvalitu výrobku z EU). I po této úpravě se indonéské vývozní ceny stále podobizely cenám v Unii o 4 %.
- (79) Skupina odborníků ve zprávě týkající se Indonésie však v bodech 7.158–159 uvádí, že tato úprava ceny neodráží řádně „složitosti v konkurenčních vztazích“ mezi dováženou indonéskou bionaftou a směsným výrobkem prodávaným výrobním odvětvím Unie. Skupina odborníků nenabídla žádné podrobnější pokyny ohledně metodiky pro měření tohoto vztahu.
- (80) Komise konstatovala, že existuje velmi široká škála možností, jak mísit různé typy bionafty s indonéskou bionaftou, aby vznikl srovnatelný výrobek EU. Proto není praktické provádět výpočet cenových údajů o těchto různých typech směsí bionafty za období šetření. Kromě toho se evropští výrobci bionafty domnívají, že původní úprava ceny, jejímž výsledkem bylo 4 % cenové podbízení, řádně zohlednila konkurenční vztah. Navíc samotná skupina odborníků uvedla v bodě 7.159, že komplexnější analýza by přesto mohla odůvodnit zjištění, že dovoz z Indonésie měl značný účinek v podobě cenové podbízení na cenu směsného výrobku výrobního odvětví Unie. Komise proto dospěla k závěru, že indonéský vývoz během období šetření představoval cenové podbízení vůči cenám v EU nejméně o 4 %.
- (81) Aby bylo možné určit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie, musí být v souladu s čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení prokázáno, že dumpingový dovoz způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu, zatímco újma způsobená jinými známými činiteli není přičítána dumpingovému dovozu. Pojem „příčinná souvislost“ je vykládán v souladu s pravidly WTO, což znamená, že je třeba stanovit, že existuje skutečná a podstatná příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou domácímu výrobnímu odvětví⁽¹⁾. Ve 189. bodě odůvodnění konečného nařízení byl učiněn závěr, že nebyly předloženy žádné důkazy, že by účinek jiných činitelů, ať už posuzovaných jednotlivě nebo souborně, nebyl takový, aby narušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a Indonésie společně a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.
- (82) Avšak s ohledem na skutečnosti a revidovanou analýzu v 71. až 80. bodě odůvodnění poté, co byla analýza omezena pouze na dovoz z Argentiny, bylo třeba revidovat i tento závěr.
- (83) Během období šetření přicházela téměř polovina veškerého dovozu do Unie z Indonésie za ceny nižší než ceny v Unii a rovněž argentinské ceny. Ještě důležitější je, že exponenciální nárůst objemu dovozu z Indonésie a jeho podíl na trhu významně přispěly k podstatné újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.
- (84) Dopad indonéského vývozu přispěl k dopadu jiných činitelů identifikovaných v prozatímním nařízení, mezi něž patří mimo jiné nadměrná kapacita výrobního odvětví Unie a újma, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo (132.–140. bod odůvodnění prozatímního nařízení).
- (85) Na tomto základě Komise dospěla k závěru, že účinek dovozu bionafty z Indonésie do Unie a zmíněné jiné činitele uvedené v předchozím bodě odůvodnění přispěly k újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie do takové míry, že nelze stanovit, že existuje skutečná a podstatná příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.
- (86) Po poskytnutí informací EBB tvrdila, že povaha újmy způsobené jinými činiteli, včetně indonéského dovozu, nezmiňuje příčinnou souvislost mezi podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a dovozem z Argentiny. Dále tvrdila, že Komise ve své analýze uplatnila nesprávné kritérium údajně založené na předpokladu, že dumpingový dovoz z Argentiny byl hlavní nebo jedinou příčinou podstatné újmy, a nikoli pouze jednou z příčin újmy. Podle názoru EBB by stačilo prokázat, že dovoz z Argentiny měl negativní dopad na výrobní odvětví Unie, aniž by musel být jediným či nejdůležitějším faktorem způsobujícím újmu. Vzhledem k tomu, že objem dovozu z Argentiny během posuzovaného období (od roku 2009 do poloviny roku 2012) byl vyšší než objem dovozu z Indonésie a že argentinské cenové podbízení vůči cenám výrobního odvětví Unie ve

⁽¹⁾ V souladu s rozhodnutím WTO ve věci EU – Vyrovnávací opatření u některých polyetylentereftalátů z Pákistánu, v němž Odvolací orgán uvedl, že „hlavním cílem analýzy příčinných souvislostí podle článku 15.5 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních je, aby vyšetřující orgán zjistil, zda existuje „skutečný a podstatný vztah příčiny a následku“ mezi subvencovaným dovozem a újmou pro domácí výrobní odvětví“. Zpráva Odvolacího orgánu, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, 16. května 2018, bod 5.226.

výši 8 % bylo vyšší než indonéské cenové podbízení ve výši 4 %, dovoz z Argentiny měl podle názoru EBB jednoznačně negativní dopad na situaci výrobního odvětví Unie, což postačuje k prokázání příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

- (87) V tomto ohledu Komise nejprve poukazuje na to, že použitou právní normu již vysvětlila v 81. bodě odůvodnění. V uvedeném bodě odůvodnění není ani zmínka o „hlavním“ důvodu pro analýzu příčinných souvislostí. Právní norma je založena na čl. 3 odst. 6 a čl. 3 odst. 7 základního nařízení, podle nichž musí být prokázáno, že dumpingový dovoz působí újmu, ale měly by být zkoumány i jiné známé činitele, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána dumpingovému dovozu. Za druhé, tvrzení EBB, že by rozhodující otázkou bylo to, zda dumpingový dovoz měl „negativní dopad na výrobní odvětví Unie“, nemá oporu v právním rámci. Ve skutečnosti spočívá příslušné právní kritérium v tom zjistit, zda existuje „skutečný a podstatný vztah“ mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.
- (88) Komise má za to, že skutečnosti obsažené ve spisu jí neumožňují dospět k takovému závěru. V roce 2009, kdy výrobní odvětví Unie již čelilo významnému dovozu z Argentiny, ale pouze malému množství z Indonésie, činila jeho ziskovost 3,5 %. Když indonéský dovoz výrazně vzrostl, ziskovost se dostala do záporných hodnot a v období původního šetření činila – 2,5 %. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že dovoz z Indonésie se během uvedeného období zvyšoval mnohem rychlejším tempem než dovoz z Argentiny (viz tabulka 3). Komise se proto domnívá, že pokud se EBB opírá pouze o srovnání příslušných rozpětí cenového podbízení u dovozu z Indonésie (upravených o rozdíly v kvalitě) a Argentiny, nezohledňuje plně a přiměřeně dopad, který měl vývoz jedné každé vyvážející země na situaci výrobního odvětví Unie, zejména s ohledem na ziskovost.
- (89) Komise dospěla k závěru, že není možné zjistit skutečnou a podstatnou příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, vzhledem k významu jiných známých činitelů přispívajících k této újmě.
- (90) Jedna společnost, COFCO Argentina S.A., se po vyhlášení prováděcího nařízení (EU) 2017/1578 přihlásila a tvrdila, že splňuje všechna tři kritéria pro nové vyvážející výrobce stanovená v článku 3 konečného nařízení, a předložila podpůrné důkazy. Komise tuto žádost a důkazy analyzovala. Avšak s ohledem na výsledky znovu zahájeného šetření se žádost stala bezpředmětnou.

6. ZÁVĚR

- (91) Šetření by mělo být zastaveno, i) jelikož dumpingová rozpětí u výrobců z Indonésie jsou zanedbatelná a ii) kvůli skutečnosti, že nelze dokázat, že existuje skutečná a podstatná příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem z Argentiny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, jak požaduje čl. 3 odst. 7 základního nařízení. To znamená, že stávající opatření, která jsou stále v platnosti pro ty vyvážející výrobce z Argentiny a Indonésie, kteří antidumpingová opatření úspěšně nenapadli před Tribunálem, by měla být zrušena. V zájmu jasnosti a právní jistoty by proto mělo být zrušeno prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013.
- (92) Konečné antidumpingové clo zaplacené v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 1194/2013 z dovozu bionafty z Argentiny a Indonésie a prozatímní clo vybrané s konečnou platností v souladu s článkem 2 uvedeného nařízení by mělo být vráceno nebo prominuto, pokud jde o dovoz bionafty prodávané na vývoz do Unie společnostmi, které úspěšně napadly uvedené nařízení před soudem, tj. argentinskými vyvážejícími výrobci Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) a indonéskými vyvážejícími výrobci PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). Žádost o vrácení nebo prominutí musí být podána u vnitrostátních celních orgánů v souladu s příslušnými celními předpisy.
- (93) Po poskytnutí informací tvrdila společnost PT Cermerlang Energi Perkasa, že vrácení a prominutí antidumpingových cel by mělo být dostupné pro všechny společnosti, na něž se vztahují taková cla, a nikoli pouze pro ty společnosti, které úspěšně napadly konečné nařízení u soudu. Tvrdí rovněž, že by mělo být zrušeno nejen prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013, ale i pozměňující nařízení (EU) 2017/1578.

- (94) Za prvé Komise připomíná, že nařízení (EU) 2017/1578 pouze změnilo prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013. Vzhledem k tomu, že posledně uvedené nařízení se zrušuje, pozměňující nařízení nebude mít žádný právní účinek. Proto není třeba výslovně zrušit i uvedené nařízení. Za druhé, zrušení prováděcího nařízení (EU) č. 1194/2013 Tribunálem se vztahuje pouze na ty společnosti, které napadly toto nařízení před soudem. Z toho vyplývá, že antidumpingová cla, která byla vybrána od ostatních společností, byla vybrána v souladu s právem Unie. Pokud jde o to, že zpráva WTO týkající se Indonésie dospěla k závěru, že antidumpingová opatření uložená na indonéský dovoz by měla být uvedena do souladu se závazky Unie v rámci WTO, Komise se s Indonésií dohodla, že uvedená zjištění provede do října 2018. V souladu s obecnými zásadami WTO bude mít toto provedení účinek až od data provedení. Komise proto zamítla tvrzení, že i uvedená cla by měla být vrácena nebo prominuta.
- (95) S ohledem na nedávnou judikaturu Soudního dvora ⁽¹⁾ je rovněž vhodné stanovit sazbu úroku z prodlení, který má být vyplacen v případě vrácení konečného cla, protože příslušná platná ustanovení o clech neuvádějí takovou úrokovou sazbu a použití vnitrostátních pravidel by vedlo k nepřiměřeným narušením mezi hospodářskými subjekty v závislosti na tom, který členský stát se zvolí pro celní řízení.

7. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (96) Všechny zúčastněné strany byly informovány o zjištěních Komise a byla jim poskytnuta lhůta, během níž mohly předložit připomínky.
- (97) Výbor zřízený podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení nevydal stanovisko,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Antidumpingové řízení týkající se dovozu monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, buď v čisté formě, nebo obsažených ve směsi, pocházejících z Argentiny a Indonésie, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kódy TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 a 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kódy TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 a 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kód TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kódy TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 a 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kódy TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 a 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kódy TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 a 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kódy TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 a 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (kódy TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 a 3824 99 92 20), 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (kódy TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 a 3826 00 90 30) (dále jen „bionafta“), se zastavuje.

Článek 2

Konečné antidumpingové clo zaplacené v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 1194/2013 z dovozu bionafty z Argentiny a Indonésie a prozatímní clo vybrané s konečnou platností v souladu s článkem 2 uvedeného nařízení se vrátí nebo promine, pokud jde o dovoz bionafty prodávané na vývoz do Unie těmito společnostmi:

Společnost	Doplňkový kód TARIC
<i>Argentina</i>	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginsa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 18. ledna 2017, *Wortmann*, C-365/15, EU:C:2017:19, body 35 až 39.

Společnost	Doplňkový kód TARIC
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
<i>Indonésie</i>	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

Žádost o vrácení nebo prominutí se podá u vnitrostátních celních orgánů v souladu s příslušnými celními předpisy.

Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy. Jako sazba úroku z prodlení, který má být vyplacen v případě vrácení zakládajícího právo na vyplacení úroku z prodlení, se použije sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná v první kalendářní den měsíce splatnosti, zvýšená o jeden procentní bod.

Článek 3

Prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013 se zrušuje.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. října 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2018/1571**ze dne 18. října 2018****o minimální prodejní ceně sušeného odstředěného mléka pro dvacáté šesté dílčí nabídkové řízení uskutečněné v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) 2016/2080**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1240 ze dne 18. května 2016, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o veřejnou intervenci a podporu soukromého skladování ⁽²⁾, a zejména na článek 32 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/2080 ⁽³⁾ byl zahájen prodej sušeného odstředěného mléka prostřednictvím nabídkového řízení.
- (2) Vzhledem k nabídkám obdrženým ve dvacátém šestém dílčím nabídkovém řízení by minimální prodejní cena měla být pevně stanovena.
- (3) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Ve dvacátém šestém dílčím nabídkovém řízení pro prodej sušeného odstředěného mléka v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) 2016/2080, u něhož lhůta pro předkládání nabídek skončila dne 16. října 2018, činí minimální prodejní cena 123,10 EUR/100 kg.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. října 2018.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel*

Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2080 ze dne 25. listopadu 2016 o zahájení prodeje sušeného odstředěného mléka prostřednictvím nabídkového řízení (Úř. věst. L 321, 29.11.2016, s. 45).

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2018/1572

ze dne 15. října 2018

o uplatňování předpisů Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů č. 9, 63 a 92 o jednotných ustanoveních týkajících se schvalování tříkolových vozidel, mopedů a náhradních systémů tlumení hluku výfuku pro vozidla kategorie L s ohledem na emise hluku Unii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 a článek 207 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Rady 97/836/ES⁽¹⁾ přistoupila Unie k Dohodě Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel⁽²⁾ (dále jen „revidovaná dohoda z roku 1958“).
- (2) Cílem harmonizovaných požadavků předpisu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) č. 9 (Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel kategorií L₂, L₄ a L₅ z hlediska jejich emisí hluku), předpisu EHK OSN č. 63 (Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel kategorie L₁ z hlediska jejich emisí hluku) a předpisu EHK OSN č. 92 (Jednotná ustanovení pro schvalování nepůvodních náhradních systémů tlumení hluku výfuku (NORESS) pro vozidla kategorií L₁, L₂, L₃, L₄ a L₅ z hlediska jejich emisí hluku) (dále jen „předpisy OSN č. 9, 63 a 92“) je odstranit technické překážky obchodu s motorovými vozidly mezi smluvními stranami revidované dohody z roku 1958 a zajistit u těchto vozidel vysokou úroveň bezpečnosti a ochrany. Vozidla kategorie L zahrnují lehká vozidla, například motokola, dvoukolové nebo tříkolové mopedy, motocykly s postranním vozíkem i bez něj, tříkolky a čtyřkolky.
- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013⁽³⁾ a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 134/2014⁽⁴⁾ stanoví pravomoc přijímat přípustné hladiny akustického tlaku, požadavky na náhradní výfukové systémy a zkušební postupy pro dvoukolová a tříkolová motorová vozidla a čtyřkolky.
- (4) Přílohy IV, V a VI nařízení (EU) č. 168/2013 a příloha IX nařízení (EU) č. 134/2014 obsahují požadavky na schvalování typu vozidel kategorie L s ohledem na přípustnou hladinu akustického tlaku a výfukový systém.
- (5) Dnem svého přistoupení k revidované dohodě z roku 1958 přistoupila Unie k řadě předpisů OSN, které jsou uvedeny v příloze II rozhodnutí 97/836/ES; předpisy OSN č. 9, 63 a 92 do tohoto seznamu zahrnuty nebyly.
- (6) Jak je stanoveno v čl. 3 odst. 3 rozhodnutí 97/836/ES, a podle čl. 1 odst. 7 revidované dohody z roku 1958 se Unie může rozhodnout uplatňovat jeden, několik či všechny předpisy OSN, k nimž nepřistoupila v okamžiku svého přistoupení k revidované dohodě z roku 1958.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 97/836/ES ze dne 27. listopadu 1997 o přistoupení Evropského společenství k Dohodě Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel (dále jen „revidovaná dohoda z roku 1958“) (Úř. věst. L 346, 17.12.1997, s. 78).

⁽²⁾ Úř. věst. L 346, 17.12.1997, s. 81.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a doзору nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 23.2.2013, s. 52).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 134/2014 ze dne 16. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013, pokud jde o požadavky týkající se vlivu na životní prostředí a výkonnosti pohonné jednotky, a mění příloha V uvedeného nařízení (Úř. věst. L 53, 21.2.2014, s. 1).

- (7) Po nedávných změnách předpisů OSN č. 9, 63 a 92, které byly uvedeny v soulad s příslušnými technickými ustanoveními nařízení (EU) č. 168/2013 a (EU) č. 134/2014, je nyní vhodné, aby Unie uplatňovala předpisy OSN č. 9, 63 a 92 v zájmu vytvoření společných harmonizovaných požadavků na mezinárodní úrovni. Společnosti v Unii se tak budou moci řídit jedním souborem požadavků uznávaným po celém světě, zejména ve smluvních stranách revidované dohody z roku 1958,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Evropská unie uplatňuje předpis EHK OSN č. 9 (Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel kategorií L₂, L₄ a L₅ z hlediska jejich emisí hluku), předpis EHK OSN č. 63 (Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel kategorie L₁ z hlediska jejich emisí hluku) a předpis EHK OSN č. 92 (Jednotná ustanovení pro schvalování nepůvodních náhradních systémů tlumení hluku výfuku (NORESS) pro vozidla kategorií L₁, L₂, L₃, L₄ a L₅ z hlediska jejich emisí hluku).

Článek 2

Komise oznámí toto rozhodnutí generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Komisi.

V Lucemburku dne 15. října 2018.

Za Radu
předsedkyně
E. KÖSTINGER

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2018/1573

ze dne 15. října 2018,

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Výboru dohody o hospodářském partnerství zřízeném Prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, pokud jde o přijetí rozhodnutí Výboru dohody o hospodářském partnerství ohledně přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 a čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na Prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“),

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda byla podepsána jménem Unie dne 28. července 2016 v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2016/1850 ⁽²⁾ a je prozatímně prováděna ode dne 15. prosince 2016.
- (2) Smlouva o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii (dále jen „Unie“) byla podepsána dne 9. prosince 2011 a vstoupila v platnost dne 1. července 2013.
- (3) Chorvatská republika přistoupila k dohodě dne 8. listopadu 2017 uložením svého aktu o přistoupení.
- (4) Podle článku 77 dohody může Výbor dohody o hospodářském partnerství rozhodnout o případných pozměňujících opatřeních, která mohou být nezbytná po přistoupení nových členských států k Unii.
- (5) Je proto vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie k přijetí rozhodnutí Výboru dohody o hospodářském partnerství na jeho výročním zasedání, pokud jde o změny dohody nezbytné v důsledku přistoupení Chorvatské republiky k dohodě,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat ve Výboru dohody o hospodářském partnerství zřízeném Prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, pokud jde o rozhodnutí Výboru dohody o hospodářském partnerství přijaté na jeho výročním zasedání ohledně přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii, vychází z návrhu rozhodnutí Výboru dohody o hospodářském partnerství připojeného k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Rozhodnutí Výboru dohody o hospodářském partnerství bude po svém přijetí zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 15. října 2018.

Za Radu
předsedkyně
F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 287, 21.10.2016, s. 3.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1850 ze dne 21. listopadu 2008 o podpisu a prozatímním provádění Prozatímní dohody o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (Úř. věst. L 287, 21.10.2016, s. 1).

NÁVRH

ROZHODNUTÍ VÝBORU DOHODY O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ č. .../2018
zřízeného Prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně
a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé
ze dne ...
pokud jde o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii

VÝBOR EPA,

s ohledem na Prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (dále jen „dohoda“) podepsanou v Bruselu dne 28. července 2016 a prozatímně prováděnou ode dne 15. prosince 2016, a zejména na články 76, 77 a 81 uvedené dohody,

s ohledem na Smlouvu o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii (dále jen „Unie“) a akt o přistoupení k dohodě uložený Chorvatskou republikou dne 8. listopadu 2017,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na která se vztahuje Smlouva o fungování Evropské unie za podmínek v ní uvedených, a na straně druhé na území Ghany.
- (2) Podle článku 77 dohody může Výbor dohody o hospodářském partnerství rozhodnout o případných pozměňujících opatřeních, která mohou být nezbytná v souvislosti s přistoupením nových členských států k Unii,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Chorvatská republika jako strana dohody stejně jako ostatní členské státy Unie přijímá a bere na vědomí znění této dohody i příloh, protokolů a prohlášení, které jsou k ní připojeny.

Článek 2

Článek 81 dohody se nahrazuje tímto:

„Článek 81

Závazná jazyková znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.“

Článek 3

Unie sdělí znění dohody v chorvatském jazyce Ghaně.

Článek 4

1. Ustanovení dohody se použijí na zboží vyvážené buď z Ghany do Chorvatské republiky nebo z Chorvatské republiky do Ghany, které splňuje pravidla původu platná na území stran dohody a které bylo dne 15. prosince 2016 v tranzitu nebo v dočasném uskladnění v celním skladu nebo ve svobodném pásmu v Ghaně nebo v Chorvatské republice.

2. Preferenční zacházení se udělí v případech uvedených v odstavci 1 za předpokladu, že doklad o původu zboží dodatečně vydaný celními orgány země vývozu je předložen celním orgánům země dovozu do čtyř měsíců ode dne vstupu tohoto rozhodnutí v platnost.

Článek 5

Ghana se zavazuje, že v souvislosti s přistoupením Chorvatské republiky k Unii nevznese žádné nároky, požadavky ani nápravná opatření, ani nezmění ani nestáhne žádné koncese podle článků XXIV:6 a XXVIII Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) 1994 nebo článku XXI Všeobecné dohody o obchodu službami (GATS).

Článek 6

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem podpisu.

Články 3 a 4 se však použijí ode dne 15. prosince 2016.

V ... dne

Za Ghanu

Za Evropskou unii

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2018/1574**ze dne 16. října 2018****o jmenování jednoho člena Výboru regionů, navrženého Italskou republikou**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na návrh italské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 26. ledna, dne 5. února a dne 23. června 2015 přijala Rada rozhodnutí (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ a (EU) 2015/994 ⁽³⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020.
- (2) Po skončení funkčního období pana Luciana D'ALFONSA se uvolnilo místo jednoho člena Výboru regionů,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Do Výboru regionů je na zbývajících část funkčního období, tedy do 25. ledna 2020, jmenován jako člen:

— pan Giovanni LOLLI, *Vicepresidente della Regione Abruzzo*.*Článek 2*

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 16. října 2018.

Za Radu
předseda
G. BLÜMEL

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/116 ze dne 26. ledna 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 20, 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/190 ze dne 5. února 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 31, 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/994 ze dne 23. června 2015 o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020 (Úř. věst. L 159, 25.6.2015, s. 70).

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2018/1575**ze dne 9. srpna 2018****o opatřeních ve prospěch některých řeckých kasin SA.28973 – C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009), která provedlo Řecko***(oznámeno pod číslem C(2018) 5267)***(Pouze řecké znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dne 8. července 2009 podalo Consortium Loutraki SA – Club Hotel Loutraki SA ⁽²⁾ (dále jen „stěžovatel“ nebo „kasino Loutraki“) Evropské komisi (dále jen „Komise“) stížnost na řecké právní předpisy týkající se systému vstupného do kasin a tvrdilo, že tento systém představuje státní podporu pro některé provozovatele kasin. V e-mailu ze dne 7. října 2009 stěžovatel uvedl, že nemá námitky proti zveřejnění své totožnosti. Dne 14. října 2009 se útvary Komise sešly se zástupci stěžovatele. Dopisem ze dne 26. října 2009 poskytl stěžovatel další údaje na podporu své stížnosti.
- (2) Dne 21. října 2009 předala Komise stížnost Řecku a vyzvala je, aby záležitosti uvedené ve stížnosti objasnilo. Řecko Komisi odpovědělo dne 27. listopadu 2009.
- (3) Dne 15. prosince 2009 předala Komise odpověď Řecka stěžovateli. Stěžovatel se k odpovědi Řecka vyjádřil dne 29. prosince 2009.
- (4) Dne 25. února, 4. a 23. března a 13. dubna 2010 si Komise vyžádala od Řecka další informace a Řecko na tyto žádosti odpovědělo dne 10. března a 1. a 21. dubna 2010.
- (5) Rozhodnutím ze dne 6. července 2010 (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) Komise Řecku sdělila, že se s ohledem na opatření zavedené Řeckem, konkrétně účtování nižší daně ze vstupu do některých kasin (dále jen „opatření“), rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“). Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽¹⁾ a zúčastněné strany byly vyzvány k podání připomínek.
- (6) Dne 4. srpna 2010 obdržela Komise připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení od dvou údajných příjemců opatření: kasina Mont Parnès ⁽³⁾ a kasina Soluň ⁽⁴⁾.
- (7) Dopisem ze dne 6. října 2010 obdržela Komise připomínky Řecka k rozhodnutí o zahájení řízení. Dne 12. října 2010 poskytly řecké orgány další informace týkající se sporného opatření.
- (8) Dopisy ze dne 8. a 25. října 2010 podal připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení stěžovatel.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 31.8.2010, s. 3.⁽²⁾ Consortium – Loutraki S.A. – Club Hotel Casino Loutraki S.A. (Κοινπραξια Δ.Α.Ε.Τ.- Λουτρακι Α.Ε.- Κλαμπ Οτελ Λουτρακι Α.Ε.), Voukourestiou 11, Akti Poseidonos 48, Loutraki, Athens 10671, Řecko.⁽³⁾ Casino Mont Parnès, société anonyme „Elliniko Kasino Parnithas A.E.“, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Řecko.⁽⁴⁾ Casino Thessaloniki, „Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki A.E.“, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Řecko a 130 km Thessaloniki-Polygyrou, 55103 Thessaloniki, Řecko.

- (9) Dopisem ze dne 29. října 2010 předala Komise připomínky, které podala kasina Mont Parnès a Soluň, řeckým orgánům. Řecké orgány se k připomínkám třetích stran vyjádřily dopisem ze dne 6. prosince 2010.
- (10) Dne 24. května 2011 přijala Komise rozhodnutí 2011/716/EU ⁽¹⁾ (dále jen „konečné rozhodnutí z roku 2011“), v němž dospěla k závěru, že opatření představuje neslučitelnou protiprávní státní podporu, a nařídila navrácení podpory.
- (11) Žalobou podanou kanceláři Tribunálu dne 3. srpna 2011 požádala Řecká republika o zrušení konečného rozhodnutí z roku 2011 (věc T-425/11). Žaloby na zrušení podaly rovněž Etaireia Akiniton Dimosiou AE (věc T-419/11), kasino Soluň (věc T-635/11), kasino Mont Parnès (věc T-14/12) a Athens Resort Casino AE Symmetochon (věc T-36/12), akcionář kasina Soluň a kasina Mont Parnès.
- (12) Rozsudkem ze dne 11. září 2014 ve věci Řecko v. Komise, T-425/11 ⁽²⁾ (dále jen „rozsudek z roku 2014“) zrušil Tribunál konečné rozhodnutí z roku 2011 s tím, že Komise neprokázala existenci státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (13) Dne 22. listopadu 2014 podala Komise proti rozsudku z roku 2014 opravný prostředek. Usnesením ze dne 22. října 2015 ve věci Komise v. Řecko, C-530/14 P ⁽³⁾ (dále jen „usnesení z roku 2015“) Soudní dvůr opravný prostředek Komise zamítl a rozsudek z roku 2014 potvrdil. Tribunál proto s ohledem na žaloby na zrušení konečného rozhodnutí z roku 2011, které podaly Etaireia Akiniton Dimosiou AE, kasino Soluň, kasino Mont Parnès a Athens Resort Casino AE Symmetochon, prohlásil, že předmět sporu zanikl a že není nutné vydat rozhodnutí ve věci samé.
- (14) Komise proto musela opatření znovu posoudit a přijmout s ohledem na ně nové konečné rozhodnutí.
- (15) Dne 14. dubna 2017 podalo kasino Loutraki novou stížnost a Komisi požádalo o přijetí nového konečného rozhodnutí, v němž se konstatuje, že opatření porušuje ustanovení čl. 108 odst. 3 SFEU a není slučitelné s vnitřním trhem, a kterým se nařizuje navrácení podpory.
- (16) Dne 17. listopadu 2017 předala Komise novou stížnost Řecku a vyzvala je, aby se k ní vyjádřilo. V reakci na žádost Řecka o překlad do řečtiny zaslala Komise dne 20. prosince 2017 dokumenty znovu v řečtině. Řecko Komisi odpovědělo dne 26. ledna 2018.

2. DOTČENÉ OPATŘENÍ

2.1. Opatření

- (17) Předmětným opatřením je systém vstupného do kasin v Řecku, který existoval do listopadu 2012. Podle tohoto systému byla ze vstupu do řeckých kasin vybírána odlišná daň na základě toho, zda je kasino ve veřejném nebo soukromém vlastnictví.
- (18) Od roku 1995 musí všechna kasina v Řecku vybírat od každého zákazníka vstupní poplatek ve výši 15 EUR. Poté musí řeckému státu odvést 80 % z této částky (12 EUR) jako daň ze vstupu. Kasina mají nárok na zbývajících 20 % poplatku (3 EUR), což se považuje za odměnu za vydání vstupenky a úhradu jejich nákladů.
- (19) V praxi byla v případě kasin ve vlastnictví státu (dále jen „veřejná kasina“) a kasina Soluň v soukromém vlastnictví s ohledem na výši vstupního poplatku účtovaného kasiny uplatňována výjimka. Tato kasina musí od každého vpuštěného zákazníka vybrat částku ve výši 6 EUR. Poté musí řeckému státu odvést 80 % této částky (4,80 EUR) jako daň ze vstupu. Ponechat si mohou zbývajících 20 % poplatku (1,20 EUR), což se pokládá za odměnu za vydání vstupenky a úhradu jejich nákladů.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2011/716 ze dne 24. května 2011 o státní podpoře C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09), kterou Řecko poskytlo některým řeckým kasinům (Úř. věst. L 285, 1.11.2011, s. 25).

⁽²⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2014, Řecká republika v. Evropská komise, T-425/11, ECLI:EU:T:2014:768.

⁽³⁾ Usnesení Soudního dvora ze dne 22. října 2015, Evropská komise v. Řecká republika, C-530/14 P, ECLI:EU:C:2015:727.

- (20) V důsledku opatření odvádějí soukromá kasina státu za každého vpuštěného zákazníka 12 EUR, zatímco veřejná kasina a kasino Soluň odvádějí státu za každého vpuštěného zákazníka částku ve výši 4,80 EUR. Zákon rovněž kasinům umožňuje vpustit za určitých okolností zákazníky zdarma, přičemž i v tomto případě musí odvést státu daň ze vstupu ve výši 12 EUR nebo 4,80 EUR za vpuštěného zákazníka, ačkoli vstupní poplatek nevybrala.

2.2. Příslušné vnitrostátní předpisy

- (21) Před otevřením řeckého trhu kasin v roce 1994 působila v Řecku pouze tři kasina, a to kasino Mont Parnès, kasino Korfu a kasino Rhodos. V té době byla kasina veřejnými podniky a jako kluby ve státním vlastnictví je provozoval řecký úřad pro cestovní ruch (dále jen „EOT“) ⁽¹⁾. Vstupní poplatek účtovaný těmito kasiny byl stanoven rozhodnutím generálního tajemníka EOT ⁽²⁾ ve výši 1 500 GRD (přibližně 4,50 EUR) nebo 2 000 GRD (přibližně 6 EUR). Poté, co Řecko přijalo v roce 2002 euro, činil regulovaný poplatek za vstup do veřejných kasin 6 EUR.
- (22) Řecký trh kasin byl otevřen v roce 1994 v důsledku přijetí zákona č. 2206/1994 ⁽³⁾, kdy se ke stávajícím třem kasinům ve veřejném vlastnictví připojilo šest nově zřízených soukromých kasin. Ustanovení § 2 odst. 10 zákona č. 2206/1994 uvádělo, že vstupní poplatek kasin v určitých oblastech bude stanoven rozhodnutím ministra a v témže rozhodnutí bude stanoven rovněž procentní podíl poplatku, který představuje příjem řeckého státu. Rozhodnutím ministra ⁽⁴⁾ ze dne 16. listopadu 1995 (dále jen „rozhodnutí ministra z roku 1995“) ministr financí stanovil, že ode dne 15. prosince 1995 jsou všichni provozovatelé kasin, jejichž činnost je upravena zákonem č. 2206/1994 ⁽³⁾, povinni vybírat vstupní poplatek ve výši 5 000 GRD ⁽⁵⁾ (přibližně 15 EUR). Podle rozhodnutí ministra z roku 1995 podléhala kasina rovněž právní povinnosti ponechat si 20 % ceny, včetně příslušné DPH, jako odměnu za vydání vstupenky a k uhrazení jejich nákladů, přičemž zbývající částka se pokládá za veřejné poplatky ⁽⁶⁾. Rozhodnutí ministra z roku 1995 stanovilo, že kasina mohou v určitých případech povolit bezplatný vstup ⁽⁷⁾. I v těchto případech však musí kasina odvést státu 80 % regulovaného vstupního poplatku bez ohledu na skutečnost, že vstupní poplatek neobdržela ⁽⁸⁾. Podle rozhodnutí ministra z roku 1995 musí kasina odvádět veřejné poplatky měsíčně ⁽⁹⁾. Rozhodnutí ministra obsahuje rovněž ustanovení o zvláštních slevách u vstupenek platných po dobu 15 nebo 30 dnů ⁽¹⁰⁾. Poté, co Řecko přijalo v roce 2002 euro, činil běžný regulovaný vstupní poplatek kasin 15 EUR.

⁽¹⁾ Tři kasina působila jako kluby provozované EOT podle zákona č. 1624/1951, vyhlášky č. 4109/1960 a zákona č. 2160/1993. EOT byl coby provozovatel kasin Korfu a Mont Parnès později nahrazen společností pro rozvoj řeckého cestovního ruchu (ETA), kterou zcela vlastnil řecký stát, a to podle zákonů č. 2636/1998 a č. 2837/2000, do doby, než byly dvěma výše uvedeným kasinům uděleny licence podle zákona č. 3139/2003 (kasino Rhodos provozoval EOT až do udělení licence v roce 1996).

⁽²⁾ Konkrétně rozhodnutí generálního tajemníka EOT (vydaná podle zákona č. 1624/1951 a vyhlášky č. 4109/1960): rozhodnutí EOT č. 535633/21.11.1991 (které stanovilo vstupní poplatek kasina Mont Parnès ve výši 2 000 GRD); rozhodnutí EOT č. 508049/24.3.1992 (které stanovilo vstupní poplatek kasin Korfu a Rhodos ve výši 1 500 GRD); rozhodnutí EOT č. 532691/24.11.1997 (které upravilo vstupní poplatek kasina Korfu na 2 000 GRD).

⁽³⁾ Zákon č. 2206/1994 o zřízení, organizaci a provozování kasin a o dohledu nad nimi a o jiných záležitostech, Νόμος 2206, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 62 – 20.4.1994.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí ministra Y.A 1128269/1226/0015/ΠΟΛ.1292/16.11.1995 – ΦΕΚ 982/B/1995.

⁽⁵⁾ Bod 1 rozhodnutí ministra z roku 1995: „Provozovatelé kasin (zákon č. 2206/1994) jsou povinni vydávat od 15. prosince 1995 jednu vstupenku na osobu podle zvláštních ustanovení uvedených v následujících bodech.“

⁽⁶⁾ Bod 5 rozhodnutí ministra z roku 1995: „Jednotná cena vstupenek do prostor s „hracími automaty“ nebo „stolními hrami“ činí pět tisíc (5 000) GRD.“

⁽⁷⁾ V prvním pododstavci bodu 7 rozhodnutí ministra z roku 1995 se uvádí: „Z celkové hodnoty vstupenky si dvacet procent (20 %) ponechává kasino jako poplatek za vydání vstupenky a k uhrazení nákladů, včetně splatné DPH, zatímco zbývající částka se pokládá za veřejný poplatek.“

⁽⁸⁾ Bod 6 rozhodnutí ministra z roku 1995 uvádí: „Jestliže kasino z reklamních důvodů či z důvodu závazku v sociální oblasti neúčtuje zákazníkům vstupní poplatek, vydá vstupenku s označením 'zdarma' ze zvláštní série nebo zvláštního sčítáče v registrační pokladně.“

⁽⁹⁾ V druhém pododstavci bodu 7 rozhodnutí ministra z roku 1995 se uvádí: „Z bezplatných vstupenek se odvádí veřejný poplatek na základě ceny vstupenek pro příslušný den stanovené v bodě 5 tohoto rozhodnutí.“

⁽¹⁰⁾ V prvním pododstavci bodu 10 rozhodnutí ministra z roku 1995 je stanoveno: „Veřejné poplatky jsou uloženy u příslušného daňového úřadu odpovědného za daň z příjmu do desátého dne každého měsíce s výkazem poplatků vybraných v předchozím měsíci.“

⁽¹¹⁾ V prvním a druhém pododstavci bodu 8 rozhodnutí ministra z roku 1995 je uvedeno: „Jak je stanoveno v bodech 2 až 7 výše, je [pro provozovatele kasin] přípustné vydávat dlouhodobé vstupenky platné po dobu patnácti nebo třiceti po sobě jdoucích dnů případně jednoho kalendářního měsíce. U výše uvedených dlouhodobých vstupenek lze poskytnout slevu, a to následovně:

- a) Čtyřicet procent (40 %) celkové hodnoty patnácti jednodenních vstupenek v případě vstupenek platných patnáct dnů. Jsou-li tyto vstupenky vydány pro dva kalendářní týdny, zahrnují poslední dva týdny měsíce období začínající šestnáctý den a končící na konci měsíce.
- b) Padesát procent (50 %) celkové hodnoty třiceti jednodenních vstupenek v případě vstupenek platných po dobu třiceti dnů nebo jednoho měsíce.“

- (23) Ačkoliv je provozování kasin v Řecku obecně upraveno zákonem č. 2206/1994 a rozhodnutím ministra z roku 1995, kasina Mont Parnès, Korfu a Rhodos, která jsou ve veřejném vlastnictví, byla z oblasti působnosti tohoto zákona a rozhodnutí vyňata do doby, dokud jim komise pro kasina neudělí licence. Zákon č. 2160/1993 stanovil, že tato kasina budou nadále provozována jako kluby EOT, a to na základě příslušných právních předpisů upravujících činnost EOT, konkrétně zákona č. 1624/1951⁽¹⁾, vyhlášky č. 4109/1960⁽²⁾ a zákona č. 2160/1993⁽³⁾. Kasina Mont Parnès, Korfu a Rhodos proto nadále uplatňovala vstupní poplatek ve výši 6 EUR.
- (24) Naopak všechna nová soukromá kasina zřízená od přijetí zákona č. 2206/1994 s výjimkou kasina Soluň uplatňovala rozhodnutí ministra z roku 1995 a vybírala vstupní poplatek ve výši 15 EUR. Ačkoliv kasino Soluň bylo zřízeno a získalo licenci v roce 1995 podle zákona č. 2206/1994, uplatňovalo stejně jako kasina ve vlastnictví státu snížený vstupní poplatek ve výši 6 EUR až do listopadu 2012 na základě zákona č. 2687/1953⁽⁴⁾, který stanovil, že podnikům založeným s pomocí zahraničních investic je poskytnuto přinejmenším stejně příznivé zacházení jako v případě jiných podobných podniků v zemi⁽⁵⁾. Požadavek na odvod 80 % nominální hodnoty vstupenek státu se na kasino Soluň vztahoval od vydání jeho licence v roce 1995⁽⁶⁾.
- (25) Podle Řecka by se zvláštní předpisy vztahující se na veřejná kasina, která existovala před přijetím zákona č. 2206/1994, měly považovat za výjimky z uplatňování obecných ustanovení zmíněného zákona č. 2206/1994 a rozhodnutí ministra z roku 1995. Usuzovalo se tudíž, že se rozhodnutí ministra z roku 1995 na veřejná kasina nevztahuje do doby, než jim bude udělena licence podle zákona č. 2206/1994, a to s ohledem na běžný vstupní poplatek ve výši 15 EUR nebo s ohledem na požadavek odvádět 80 % tohoto poplatku státu. Jelikož však v případě veřejných kasin zůstal vstupní poplatek výjimečně ve výši 6 EUR na základě platných rozhodnutí EOT, jež se považovala za zvláštní výjimku (stávající *lex specialis*), která se obecnými ustanoveními zákona č. 2206/1994 a rozhodnutím ministra z roku 1995 nezměnila, odváděla veřejná kasina 80 % z částky pouze ve výši 6 EUR. Rozhodnutí EOT se považovala za neplatná až po privatizaci, kdy již kasina nevlastnil zcela stát. Teprve po privatizaci začala tato kasina účtovat běžný vstupní poplatek ve výši 15 EUR a musela státu odvádět 80 % z částky ve výši 15 EUR.
- (26) Na kasino Mont Parnès se po jeho částečné privatizaci vztahovala i nadále výjimka z uplatňování obecných ustanovení zákona č. 2206/1994 a rozhodnutí ministra z roku 1995, a to podle zákona č. 3139/2003, který výslovně stanovil, že cena vstupenek do kasina na Mont Parnès zůstane ve výši 6 EUR.
- (27) V roce 2000 byl EOT jako provozovatel kasin Mont Parnès a Korfu nahrazen společností Ellinika Touristika Akinita AE (dále jen „ETA“), kterou zcela vlastnil řecký stát. Od konce roku 2003 do doby udělení licence těmto kasinům podle zákona č. 2206/1994 v roce 2003 se společnost ETA začala⁽⁷⁾ nejprve dobrovolně a posléze podle § 24 zákona č. 2919/2001 postupně přizpůsobovat požadavkům, která kasinům ukládal zákon č. 2206/1994, s cílem připravit oba tyto kluby, které dříve vlastnil stát, na udělení plné licence a privatizaci. Během tohoto přechodného období odváděla společnost ETA státu 80 % z ceny vstupenek do kasin Mont Parnès a Korfu ve výši 6 EUR. Podle informací, které byly poskytnuty Komisi, nebylo vydáno nové rozhodnutí ministra a kasino Korfu účtovalo vstupní poplatek ve výši 6 EUR až do své privatizace v srpnu 2010⁽⁸⁾, kdy začalo uplatňovat vstupní poplatek ve výši 15 EUR.

⁽¹⁾ Zákon č. 1624/1951, kterým se ratifikuje, mění a doplňuje zákon č. 1565/1950 o zřízení organizace pro rozvoj řeckého cestovního ruchu, Νόμος 1624, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 7 – 8.1.1951.

⁽²⁾ Vyhláška č. 4109/1960, kterou se mění a doplňují právní předpisy o organizaci pro rozvoj řeckého cestovního ruchu a některá další ustanovení, Νομοθετικό Διάταγμα 4109, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 153 – 29.9.1960.

⁽³⁾ Zákon č. 2160/1993 o cestovním ruchu a jiných záležitostech, Νόμος 2160, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 118 – 19.7.1993.

⁽⁴⁾ Zákon č. 2687/1953 o investicích a ochraně zahraničního kapitálu, Νομοθετικό Διάταγμα 2687, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 317 – 10.11.1953.

⁽⁵⁾ Na kasino Soluň se začala ustanovení zákona č. 2687/1953 vztahovat na základě nařízení prezidenta Π.Α. 290/1995 (kterým se schvalují investice zahraničního kapitálu uskutečněné Hyatt Regency Hotel and Tourism Enterprise, Προεδρικό Διάταγμα 290, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 163 – 9.8.1995), jímž bylo tomuto kasinu přiznáno stejné zacházení jako kasinům Mont Parnès a Korfu.

⁽⁶⁾ Viz 16., 17. a 18. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁷⁾ Kasino Mont Parnès provozovala společnost Elliniko Kasino Parnithas A.E. (EKP), zřízená v roce 2001 jako dceřiná společnost společnosti ETA, kterou zcela ovládal řecký stát.

⁽⁸⁾ Podle informací, které řecké orgány poskytly během formálního vyšetřovacího řízení, bylo kasino Korfu privatizováno dne 30. srpna 2010, a to prodejem (na základě mezinárodní výzvy k podávání nabídek) 100 % podílů ve společnosti Corfu Hellenic Casino S.A. (EKK) společnosti V&T Corfu Casino S.A., kterou založil úspěšný uchazeč, konkrétně seskupení Vivere Entertainment Commercial & Holding S.A. – Theros International Gaming INC. Společnost EKK byla založena v roce 2001 jako dceřiná společnost společnosti ETA.

- (28) V případě kasina Rhodos byla licence podle zákona č. 2206/1994 udělena v roce 1996 ⁽¹⁾. Kasino však uplatňovalo nižší cenu vstupenek až do roku 1999 a na poplatek ve výši 15 EUR přešlo teprve po své privatizaci v dubnu 1999.
- (29) V listopadu 2012 zavedlo Řecko nové právní předpisy ⁽²⁾, které stanovily stejný regulovaný vstupní poplatek pro všechna kasina, soukromá i veřejná, ve výši 6 EUR a všem kasinům ukládaly povinnost ponechat si 20 % (1,20 EUR) ceny vstupenek jako poplatky za vydání vstupenky a k uhrazení nákladů a odvést státu každý měsíc zbývajících 80 % (4,80 EUR) jakožto veřejné poplatky. Řecko potvrdilo, že tyto právní předpisy dosud platí.

3. DŮVODY ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (30) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, jelikož měla obavy ohledně diskriminačního daňového zacházení ve prospěch několika konkrétně určených kasin v Řecku, která využívala příznivější daňový režim než ostatní kasina v této zemi.
- (31) Komise se domnívala, že se sporné opatření odchyluje od obecných řeckých právních předpisů, které stanoví základní výši vstupních poplatků kasin, a zlepšuje tudíž konkurenční postavení příjemců.
- (32) Komise podotkla, že sporné opatření představuje (jak se zdá) pro řecký stát ztrátu státních prostředků a že zvýhodňuje kasina s nižším vstupním poplatkem. V reakci na tvrzení řeckých orgánů, že přímou výhodu z nižšího vstupního poplatku má zákazník, Komise odpověděla, že příspěvky zákazníkům mohou představovat státní podporu pro podniky, jsou-li tyto příspěvky podmíněny využíváním konkrétního zboží nebo konkrétní služby od konkrétního podniku ⁽³⁾.
- (33) Komise rovněž uvedla, že se nezdá, že by byla úroveň zdanění stanovena podle situace jednotlivého kasina ⁽⁴⁾, a vyvodila předběžný závěr, že opatření je selektivní ⁽⁵⁾.
- (34) Komise se domnívala, že sporné opatření mohlo narušit hospodářskou soutěž mezi kasiny v Řecku a na trhu pro nabývání podniků v Evropě. Komise uvedla, že plně respektuje právo členských států regulovat hazardní hry na svém území s výhradou práva Unie, nesouhlasila však s tím, že dotyčné opatření nemůže narušit hospodářskou soutěž ani ovlivnit obchod mezi členskými státy. Provozovateli v tomto odvětví jsou často mezinárodní hotelové skupiny, jejichž investiční rozhodnutí mohla být tímto opatřením ovlivněna, a kasina mohou do Řecka přilákat turisty. Komise proto vyvodila závěr, že opatření mohlo narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy ⁽⁶⁾.
- (35) Komise dospěla k předběžnému závěru, že opatření představuje protiprávní podporu, jelikož bylo řeckými orgány zavedeno bez předchozího schválení Komise, a že se na ně vztahuje článek 15 procesního nařízení, jež bylo platné v té době (nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ⁽⁷⁾), co se týká navrácení podpory ⁽⁸⁾.
- (36) Komise nezjistila žádné důvody, na jejichž základě by bylo možno sporné opatření považovat za slučitelné s vnitřním trhem, jelikož se mělo za to, že představuje neoprávněnou provozní podporu pro kasina využívající opatření ⁽⁹⁾.
- (37) Komise rovněž poznamenala, že pokud se potvrdí její obavy, že opatření obsahuje neslučitelnou státní podporu, bude muset podle čl. 14 odst. 1 procesního nařízení nařídit, aby Řecko požadovalo od příjemců navrácení podpory, není-li to v rozporu s obecnými zásadami práva ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Na základě rozhodnutí ministra č. T/633/29.5.1996.

⁽²⁾ Zákon č. 4093/2012, vládní věstník I 222 ze dne 12. listopadu 2012.

⁽³⁾ Viz 19.–23. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁴⁾ Viz 26., 27., 28. a 37. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁵⁾ Viz 24.–29. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁶⁾ Viz 30., 31. a 32. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁸⁾ Viz 34. a 35. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁹⁾ Viz 36., 37. a 38. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽¹⁰⁾ Viz 39. a 40. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

4. PŘIPOMÍNKY ŘECKA A ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (38) V průběhu formálního vyšetřovacího řízení obdržela Komise připomínky Řecka a kasin Mont Parnès, Soluň a Loutraki.

4.1. Připomínky Řecka a kasin Mont Parnès a Soluň

- (39) Jelikož připomínky podané zástupcem kasin Mont Parnès a Soluň využívajících opatření a připomínky řeckých orgánů jsou v podstatě totožné, jsou v tomto oddíle shrnuty společně.
- (40) Řecko i kasina Mont Parnès a Soluň popřely existenci státní podpory, a to z toho důvodu, že stát nepřišel o žádné příjmy, nebo v případě, že by tomu tak bylo, že kasina nezískala žádnou výhodu.
- (41) Řecké orgány tvrdí, že rozdíl v ceně je pouze otázkou regulace cen, jelikož vybíraná daň představuje stejný podíl z příslušné ceny vydaných vstupenek.
- (42) Podle řeckých orgánů není cílem, který sleduje stanovení ceny vstupenek a požadování odvodu pro stát, zvýšení příjmů státu, nýbrž snaha odradit od hazardních her osoby s nízkými příjmy. Skutečnost, že účtování poplatku vytváří rovněž veřejné příjmy, nemění jeho povahu coby kontrolního opatření. Řecké orgány proto zastávají názor, že požadavek, aby byla zákazníkům vstupujícím do herních oblastí kasin vydána vstupenka se stanovenou cenou, představuje správní kontrolní opatření, které ukládá účtování poplatku, nemá však povahu daně, a nelze je považovat za daňovou zátěž, jak bylo uvedeno v rozhodnutí Rady státu (nejvyššího správního soudu v Řecku) č. 4027/1998.
- (43) Pokud jde o rozdíly v cenách jednotlivých kasin, Řecko uvádí, že se hospodářská a sociální situace jednotlivých kasin liší a není srovnatelná. Řecké orgány tvrdí, že rozdíl mezi poplatky je odůvodněný na základě cílů veřejné politiky, včetně toho, že „situace jednotlivých kasin odůvodňuje stanovení jiných cen vstupenek u kasin, která se nacházejí v blízkosti velkých městských center [...] a u kasin na venkově [...], kde bydlí převážně venkovské obyvatelstvo, jež má většinou nižší příjmy a nižší úroveň dosaženého vzdělání a je více třeba je odrazovat od hazardních her než obyvatelé v městských oblastech, a je zcela v souladu s touto praxí“.
- (44) S ohledem na připomínku stěžovatele (kasina Loutraki), že se cena vstupenek u kasina Korfu po jeho privatizaci v roce 2010 zvýšila z 6 EUR na 15 EUR, řecké orgány odpověděly, že odlehlá zeměpisná poloha ostrova Korfu znamená, že toto kasino nesoutěží s ostatními řeckými kasiny (nemůže tudíž dojít k narušení hospodářské soutěže). Řecké orgány dále tvrdí, že je nezbytné, aby byla cena vstupenek odrazující s cílem chránit obyvatele Korfu, jelikož změna provozních podmínek kasina po privatizaci nevyhnutelně povede k výraznému zvýšení počtu provozních hodin, celkové úrovni jeho činnosti a jeho přitažlivosti.
- (45) Řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň tvrdí, že i v případě, že by existovala výhoda poskytnutá kasinům s nižším vstupním poplatkem (jelikož přilákají více zákazníků), nemůže se ze stejného důvodu jednat o ztrátu státních prostředků. Mimoto není jisté, zda by v případě vyšší ceny vstupenky vytvořili tito údajní příjemci vyšší příjmy pro stát, a údajná ztráta příjmů je tudíž hypotetická. Řecký stát a kasina Mont Parnès a Soluň rovněž poukazují na skutečnost, že výhoda v podobě nižší ceny vstupenek je poskytnuta zákazníkovi a že část poplatku, kterou si ponechává kasino, činí více v případě kasin, která účtují poplatek ve výši 15 EUR, což tudíž představuje pro tato kasina výhodu.
- (46) Řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň rovněž tvrdí, že neexistuje žádný dopad na hospodářskou soutěž ani obchod, jelikož každé kasino obsluhuje místní trh. Zpochybňují možnost hospodářské soutěže s ostatními formami hazardních her, jak se tvrdí v rozhodnutí o zahájení řízení, a podotýkají, že hazardní hry prostřednictvím internetu jsou v současnosti v Řecku nelegální.
- (47) Řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň rovněž uvedly, že i kdyby se uznalo, že nižší cena vstupenek ve výši 6 EUR mohla ovlivnit nebo dosud ovlivňuje rozhodnutí zahraničních společností investovat do kasin v Řecku, zahraniční společnost může vždy využít zákon č. 2687/1953, jak to učinila společnost Hyatt Regency Hotels and Tourism (Thessaloniki) S.A. v případě kasina Soluň.

- (48) Co se týká tvrzení stěžovatele, že příjemci mohou povolit bezplatný vstup, přičemž musí přesto odvést 80 % poplatku, což podle jeho názoru velmi jasně dokládá, že opatření představuje státní podporu; řecké orgány odpověděly, že tato praxe je „výjimečná“, jelikož kasina tuto možnost údajně využívají k tomu, aby bezplatný vstup nabídly především zákazníkům z řad VIP nebo celebrit, a že jelikož je tato praxe v rozporu s daňovým právem (zákon č. 2238/1994), neuznává se odvod státu ve výši 80 % ceny vstupenky z vlastních zdrojů podniku jako produktivní výdaj a nelze jej odečíst od příjmů společnosti (takže společnost uplatňující tento postup nese značnou daňovou zátěž).
- (49) Řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň upozornily Komisi na další rozdíly mezi kasiny, pokud jde o různá daňová/regulační opatření. Tyto rozdíly, jež údajně zvýhodňují kasino Loutraki (stěžovatele), vyrovnávají výhody, které mají příjemci v důsledku nižší ceny vstupenek. Hlavním uplatňovaným opatřením je skutečnost, že každé kasino odvádí státu určitou část hrubého ročního zisku, podle zákona však kasino Loutraki odvádí nižší část než ostatní kasina. K tomuto bodu Komise za prvé podotýká, že pokud by skutečně existovala jiná opatření, na která odkázaly řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň, pak tato opatření mohou představovat zvláštní opatření podpory ve prospěch kasina Loutraki, jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v platných právních předpisech Unie v oblasti státních podpor. Tato opatření se však každopádně liší od posuzovaného opatření, a toto rozhodnutí se na ně tudíž nevztahuje.
- (50) Řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň nepodaly žádné připomínky ohledně slučitelnosti a zákonnosti podpory.
- (51) V reakci na nové podání stěžovatele ze dne 14. dubna 2017, a zejména tvrzení, že vyšší přitažlivost kasin, která využívají opatření, v důsledku nižších vstupních poplatků a rozšířené praxe spočívající v poskytování volných vstupenek vedla k odklonu poptávky a k vyšším celkovým příjmům, a tím poskytla výhodu (viz níže 56. bod odůvodnění), řecké orgány uvedly, že nižší vstupní poplatky ani poskytování volných vstupenek nekoreluje se zvýšením celkových příjmů dotčených kasin.

4.2. Připomínky kasina Loutraki

- (52) Kasino Loutraki tvrdí, že opatření stanovená vnitrostátními právními předpisy představují daňovou diskriminaci ve prospěch některých kasin, pakliže se povinnost odvádět státu jednotně 80 % vstupního poplatku kasin vztahuje na rozdílný daňový základ – dvě různé ceny vstupního stanovené státem. Jelikož je vstupní poplatek kasin využívajících opatření podstatně nižší než u ostatních kasin (6 EUR namísto 15 EUR), představuje to ztrátu příjmů pro stát, a tudíž státní podporu vzhledem k narušení hospodářské soutěže, které to vytváří.
- (53) Kasino Loutraki rovněž tvrdí, že opatření není objektivně odůvodněné, jelikož uložení nižší ceny vstupenek v případě kasin využívajících opatření je ve skutečnosti v rozporu se sociálním cílem a s odůvodněním a charakteristikou stanovení výše vstupního poplatku kasin, jímž se zabývalo rozhodnutí řecké Rady státu č. 4027/1998. Kasino Loutraki uvádí, že nelze přiměřeně tvrdit, že účtováním odlišných cen vstupenek lze dosáhnout správné kontroly a sociální ochrany – v případě kasina Mont Parnès, které se nachází přibližně pouze 20 km od centra Atén, činí vstupní poplatek 6 EUR, zatímco v Loutraki, přibližně 85 km od centra Atén, činí vstupní poplatek 15 EUR, nebo v kasinu Soluň, které se nachází přibližně pouze 8 km od centra Soluně, činí vstupní poplatek rovněž 6 EUR, zatímco na Chalkidiki, přibližně 120 km od centra Soluně, činí 15 EUR.
- (54) Kasino Loutraki podotýká, že Řecko sice původně tvrdilo, že nižší cena vstupenek ve výši 6 EUR je odůvodněna zvláštní situací každého kasina využívajícího opatření, která souvisí zejména s jeho zeměpisnou polohou (určující některé hospodářské, sociální, demografické a jiné zvláštní znaky), avšak po privatizaci v srpnu 2010 začalo kasino Korfu účtovat poplatek ve výši 15 EUR bez jakéhokoli vysvětlení, proč již tyto zvláštní okolnosti neplatí.
- (55) Pokud jde o zvláštní opatření, na něž odkázaly řecké orgány a kasino Mont Parnès a která údajně zvýhodňují kasino Loutraki (zejména kvůli skutečnosti, že kasino Loutraki odvádí státu nižší podíl hrubého ročního zisku než ostatní kasina), kasino Loutraki tvrdí, že v praxi platí stejnou částku jako jeho konkurenti, a to na základě zvláštní dohody s orgány.

- (56) Ve svém novém podání ze dne 14. dubna 2017 po zrušení konečného rozhodnutí z roku 2011 Tribunálem kasino Loutraki zdůrazňuje, že výhoda poskytnutá dotyčným opatřením spočívá ve vyšší přitažlivosti kasin využívajících opatření, jakož i ve výsledném navýšení celkových příjmů příjemců. Podle kasina Loutraki by Komise měla tuto výhodu určit a přijmout nové konečné rozhodnutí, v němž se konstatuje, že dotčené opatření poskytuje příjemcům takovouto výhodu, a to s přihlédnutím ke všem informacím, jež řecké orgány předložily v řízení před přijetím konečného rozhodnutí z roku 2011.
- (57) Kasino Loutraki také uvádí, že rozšířená praxe kasin využívajících opatření, která spočívá v poskytování volných vstupenek, představuje nezávislý, třetí prvek poskytnuté výhody. V souvislosti s tímto prvkem kasino Loutraki požádalo Komisi o předložení veškerých informací a důkazů, jež jsou zapotřebí k zjištění, že praxe spočívající v poskytování volných vstupenek je běžná a rozšířená a překračuje cíle výjimky stanovené v rozhodnutí ministra z roku 1995.
- (58) Kasino Loutraki uvádí, že opatření splňuje i ostatní kritéria státní podpory a není slučitelné s vnitřním trhem, a Komise by proto měla přijmout nové konečné rozhodnutí, v němž se konstatuje, že opatření bylo provedeno protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, a v němž je nařízeno navrácení podpory.

5. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

- (59) V čl. 107 odst. 1 SFEU je stanoveno, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem. Aby se opatření považovalo za státní podporu ve smyslu tohoto ustanovení, musí být splněny všechny uvedené podmínky. Za prvé, musí existovat zásah ze strany státu nebo prostřednictvím státních prostředků. Za druhé, tento zásah musí ovlivnit obchod mezi členskými státy. Za třetí, zásah musí poskytovat příjemci selektivní výhodu. Za čtvrté, musí narušovat nebo může narušit hospodářskou soutěž ⁽¹⁾.
- (60) Co se týká třetí podmínky pro zjištění podpory, rozlišuje se mezi podmínkami týkajícími se zvýhodnění a selektivity, aby bylo zajištěno, že ne všechna státní opatření, která poskytují výhodu (tj. zlepšují čisté finanční postavení podniku) představují státní podporu, nýbrž pouze ta opatření, která tuto výhodu poskytují selektivně určitým podnikům nebo určitým kategoriím podniků či určitým hospodářským odvětvím ⁽²⁾.
- (61) Zvýhodněním je jakákoli hospodářská výhoda, kterou by podnik nemohl získat za běžných tržních podmínek, tj. bez zásahu státu ⁽³⁾. Důležitý je pouze účinek opatření na podnik, a nikoli důvod či cíl státního zásahu ⁽⁴⁾. Pokud se v důsledku státního zásahu za podmínek, jež se liší od běžných tržních podmínek, zlepší finanční situace podniku, jedná se o zvýhodnění. Za účelem posouzení této záležitosti by měla být finanční situace podniku po provedení opatření porovnána s jeho finanční situací v případě, že by opatření nebylo přijato ⁽⁵⁾. Jelikož rozhodující je pouze účinek opatření na podnik, je irrelevantní, zda je výhoda pro podnik povinná, protože ji nemohl zabránit, ani ji odmítnout ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. prosince 2016, spojené věci Komise v. World Duty Free Group, C-20/15 P a C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, bod 53 a citovaná judikatura.

⁽²⁾ Viz rozsudky Soudu ve věcech Komise v. World Duty Free Group, C-20/15 P a C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, bod 56 a ve věci P Oy, C-6/12, ECLI:EU:C:2013:525, bod 18.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. července 1996, SFEI a další, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, bod 60; rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 1999, Španělsko v. Komise, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, bod 41.

⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, Itálie v. Komise, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, bod 13.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2004/339/ES ze dne 15. října 2003 o opatřeních, která Itálie provedla ve prospěch společnosti RAI SpA (Úř. věst. L 119, 23.4.2004, s. 1), 69. bod odůvodnění; stanovisko generálního advokáta Fennellyho ze dne 26. listopadu 1998 ve věci Francie v. Komise, C-251/97, ECLI:EU:C:1998:572, bod 26.

- (62) Při zjišťování, zda určité opatření poskytuje podniku hospodářskou výhodu, není důležitá ani přesná forma opatření ⁽¹⁾. Pro pojem státní podpora je relevantní nejen poskytnutí pozitivních hospodářských výhod, ale zvýhodnění může představovat i zbavení ekonomické zátěže. Posledně uvedená skutečnost představuje širokou kategorii, která zahrnuje jakékoli snížení nákladů, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku ⁽²⁾. To se týká všech případů, kdy jsou hospodářské subjekty osvobozeny od nákladů, jež jsou neodmyslitelně spjaté s jejich hospodářskou činností ⁽³⁾.
- (63) V rozsudku z roku 2014 Tribunál konstatoval, že pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU nepředstavuje rozdílná daň odváděná ze vstupného do veřejných kasin a soukromých kasin v Řecku snížení daně ve prospěch veřejných kasin vedoucí k jejich zvýhodnění. Podle Tribunálu „z dotyčného opatření tudíž vyplývá, že částky odváděné kasiny státu jakožto daň ze vstupenek, jsou pouze přímo úměrné vstupnému vybíranému každým z nich. Dále [...] přezkoumávané opatření neodpovídá snížení daňového základu, jelikož částky hrazené každým z kasin představují 80 % podíl z celkové částky skutečně vybraného vstupného. [...] [j]elikož se 80 % poplatků odváděných státu všemi kasiny vypočte jako poměrná částka z toho, co tato kasina skutečně získala prodejem vstupenek“ ⁽⁴⁾, „skutečnost, že v důsledku zkoumaného opatření odvádějí kasina, na něž se uplatňuje vstupné ve výši 6 eur, státu nižší částky než kasina, na něž se uplatňuje vstupné ve výši 15 eur, avšak přímo úměrné, nepostačuje k prokázání existence zvýhodnění kasin spadajících do prvně uvedené kategorie“ ⁽⁵⁾.
- (64) V usnesení z roku 2015 Soudní dvůr toto odůvodnění potvrdil a uvedl, že „Tribunál oprávněně vycházel ze skutečnosti, že rozdíl mezi dvěma absolutními částkami, jež mají být odváděny řeckému státu, odpovídá stejnému procentnímu podílu rozdílných částek, které tyto dvě kategorie kasin obdrží“ ⁽⁶⁾.
- (65) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem vyvozuje Komise závěr, že dotyčné opatření neposkytuje výhodu pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (66) Co se týká praxe spočívající v poskytování volných vstupenek, v rozsudku z roku 2014 Tribunál uvedl, že „kasina, na něž se uplatní vstupné ve výši 6 eur, jsou zvýhodněna v rozsahu, v němž při výběru stejného vstupného (rovnajícího se nule) hradí státu nižší daň než kasina, na něž se uplatní vstupné ve výši 15 eur“ ⁽⁷⁾. Posléze však konstatoval, že jelikož systém vstupného do kasin v Řecku neposkytuje výhodu kasinům, která účtují vstupní poplatek ve výši 6 eur, nelze mít za to, že systém volných vstupenek posiluje zvýhodnění poskytované tímto systémem ⁽⁸⁾. Poté uvedl, že „[j]elikož systém vstupného do kasin v tomto ohledu nezjednáva výhodu ve smyslu článku 107 odst. 1 SFEU, co se týče prodaných vstupenek, a jelikož dotyčný členský stát mohl umožnit vystavení volných vstupenek z přesných a jasných důvodů, jakými jsou propagační účely nebo sociální povinnosti, je přiměřené, aby tento členský stát stanovil dodatečnou podmínku, že daň, která mu náleží, mu bude odvedena i v případě volného vstupu“ ⁽⁹⁾. Tribunál tudíž vyloučil existenci zvláštního a konkrétního zvýhodnění vyplývajícího z poskytování volných vstupenek ⁽¹⁰⁾.
- (67) V usnesení z roku 2015 Soudní dvůr toto odůvodnění potvrdil a uvedl, že jelikož „Tribunál správně konstatoval, že pouhý rozdíl mezi částkami odváděnými státu z prodané vstupenky nezvýhodňuje kasina, která uplatňují vstupní poplatek ve výši 6 eur“, nemůže praxe spočívající v poskytování volných vstupenek toto zvýhodnění posílit ⁽¹¹⁾.
- (68) Na základě výše uvedených skutečností vyvozuje Komise závěr, že pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU nepředstavuje praxe spočívající v poskytování volných vstupenek výhodu.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003, Altmark Trans, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, bod 84.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 1994, Banco Exterior de España, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, bod 13; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. září 2000, Německo v. Komise, C-156/98, ECLI:EU:C:2000:467, bod 25; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. května 1999, Itálie v. Komise, C-6/97, ECLI:EU:C:1999:251, bod 15; rozsudek Soudního dvora ze dne 3. března 2005, Heiser, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130, bod 36.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. listopadu 2003, GEMO SA, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, body 28 až 31.

⁽⁴⁾ Rozsudek z roku 2014, bod 55.

⁽⁵⁾ Tamtéž, bod 57.

⁽⁶⁾ Usnesení z roku 2015, bod 35.

⁽⁷⁾ Rozsudek z roku 2014, bod 76.

⁽⁸⁾ Tamtéž, bod 77.

⁽⁹⁾ Tamtéž, bod 78.

⁽¹⁰⁾ Tamtéž, bod 80.

⁽¹¹⁾ Usnesení z roku 2015, bod 55.

- (69) Stěžovatel také tvrdí, že systém vstupného do kasin v Řecku vede k větší přitažlivosti veřejných kasin pro zákazníky v důsledku nižšího regulovaného vstupního poplatku a k vyšším celkovým příjmům (tj. vytvoření dalších zdrojů příjmů, jako jsou hazardní hry, ubytování, služby barů a restaurací) plynoucím od dodatečných zákazníků, jež přilákal nižší vstupní poplatek. Jelikož stejně jako v případě volných vstupenek systém vstupného do kasin v Řecku sám o sobě nezvýhodňuje veřejná kasina, větší přitažlivost či dodatečné příjmy plynoucí od dodatečných zákazníků, jež přilákal nižší vstupní poplatek, nemůže vést ke zvýhodnění. I pokud by bylo možno prokázat, že takovéto zvýhodnění existuje, podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU mohou každopádně představovat pouze výhody poskytnuté přímo nebo nepřímo ze státních prostředků ⁽¹⁾. Podle Soudního dvora nepředstavují negativní nepřímé dopady na státní příjmy vyplývající z regulačních opatření převod státních prostředků, pokud jsou pro dané opatření příznačné ⁽²⁾. Například vnitrostátní předpis, který stanoví minimální cenu určitého zboží, nepředstavuje převod státních prostředků ⁽³⁾. Zatímco rozdílná daň, kterou řeckému státu odvádějí veřejná a soukromá kasina, znamená ztrátu státních prostředků, pouhá skutečnost, že veřejná kasina mohou účtovat nižší vstupní poplatek než soukromá kasina, ztrátu státních prostředků nepředstavuje. Komise proto vyvozuje závěr, že i kdyby existovala výhoda, jak tvrdí stěžovatel, tato výhoda není poskytnuta ze státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (70) Jelikož dotyčné opatření musí splňovat všechny čtyři *kumulativní* podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU, aby představovalo státní podporu, není nutné přezkoumat, zda jsou v daném případě splněny ostatní podmínky.

6. ZÁVĚR

- (71) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že systém vstupních poplatků kasin v Řecku, který existoval do listopadu 2012, nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Systém vstupních poplatků kasin v Řecku, který existoval do listopadu 2012, nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Řecké republice.

V Bruselu dne 9. srpna 2018.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. ledna 1978, Van Tiggele, 82/77, ECLI:EU:C:1978:10, body 25 a 26; rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 1996, Air France v. Komise, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, bod 63.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2001 ve věci Preussen Elektra, C-379/98, EU:C:2001:160, bod 62.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. ledna 1978, Van Tiggele, 82/77, ECLI:EU:C:1978:10, body 25 a 26.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2018/1576**ze dne 18. října 2018,****kterým se mění příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU o veterinárních opatřeních pro tlumení afrického moru prasat v některých členských státech**

(oznámeno pod číslem C(2018) 6961)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽²⁾, a zejména na čl. 10 odst. 4 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě ⁽³⁾, a zejména na čl. 4 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/709/EU ⁽⁴⁾ stanoví veterinární opatření pro tlumení afrického moru prasat v některých členských státech, kde byly potvrzeny případy této nákazy u domácích nebo volně žijících prasat (dále jen „dotčené členské státy“). Příloha zmíněného prováděcího rozhodnutí obsahuje v částech I až IV vymezení a výčet některých oblastí dotčených členských států, které jsou rozlišeny podle úrovně rizika na základě epizootologické situace, pokud jde o uvedenou nákazu. Příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU byla několikrát změněna, aby náležitým způsobem odrážela změny epizootologické situace v Unii v souvislosti s africkým morem prasat, které je třeba v uvedené příloze zohlednit. Příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU byla naposledy změněna prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2018/1512 ⁽⁵⁾, a sice v návaznosti na nedávné případy afrického moru prasat v Maďarsku a Polsku.
- (2) Riziko šíření afrického moru prasat u volně žijících zvířat souvisí s přirozeně pomalým šířením této nákazy v populaci volně žijících prasat a také s riziky spojenými s lidskou činností, jak ukázal nedávný epizootologický vývoj této nákazy v Unii a jak jej zdokumentoval Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) ve vědeckém stanovisku komise pro zdraví a dobré životní podmínky zvířat zveřejněném dne 14. července 2015, ve vědecké zprávě EFSA o epizootologických analýzách týkajících se afrického moru prasat v pobaltských zemích a Polsku zveřejněné dne 23. března 2017 a ve vědecké zprávě EFSA o epizootologických analýzách týkajících se afrického moru prasat v pobaltských státech a Polsku zveřejněné dne 8. listopadu 2017 ⁽⁶⁾.
- (3) Směrnice Rady 2002/60/ES ⁽⁷⁾ stanoví minimální opatření Unie, která mají být přijata pro tlumení afrického moru prasat. Článek 9 směrnice 2002/60/ES zejména stanoví vymezení ochranného pásma a pásma dozoru v případě úředního potvrzení výskytu afrického moru prasat u prasat v určitém hospodářství a články 10 a 11 uvedené směrnice stanoví opatření, která mají být přijata v ochranných pásmech a pásmech dozoru, aby se zabránilo šíření uvedené nákazy. Článek 15 směrnice 2002/60/ES navíc stanoví opatření, která mají být přijata v případě potvrzení výskytu afrického moru prasat u volně žijících prasat, včetně zavedení úředního dozoru

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/709/EU ze dne 9. října 2014 o veterinárních opatřeních pro tlumení afrického moru prasat v některých členských státech a o zrušení prováděcího rozhodnutí 2014/178/EU (Úř. věst. L 295, 11.10.2014, s. 63).⁽⁵⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/1512 ze dne 10. října 2018, kterým se mění příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU o veterinárních opatřeních pro tlumení afrického moru prasat v některých členských státech (Úř. věst. L 255, 11.10.2018, s. 18).⁽⁶⁾ EFSA Journal 2015;13(7):4163; EFSA Journal 2017;15(3):4732; EFSA Journal 2017;15(11):5068.⁽⁷⁾ Směrnice Rady 2002/60/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví zvláštní ustanovení pro tlumení afrického moru prasat a kterou se mění směrnice 92/119/EHS, pokud jde o těšinskou chorobu prasat a africký mor prasat (Úř. věst. L 192, 20.7.2002, s. 27).

v hospodářstvích s chovem prasat v určené infikované oblasti. Nedávné zkušenosti ukázaly, že opatření stanovená ve směrnici 2002/60/ES jsou při tlumení šíření uvedené nákazy účinná, a to zejména opatření zajišťující vyčištění a dezinfekci infikovaných hospodářství.

- (4) S ohledem na účinnost opatření, která jsou uplatňována v dotčených členských státech v souladu se směrnicí 2002/60/ES, a zejména s čl. 10 odst. 4 písm. b), čl. 10 odst. 5 a článkem 15 uvedené směrnice a v souladu s opatřeními ke zmírnění rizika, pokud jde o africký mor prasat, uvedenými v Kodexu zdraví suchozemských živočichů Světové organizace pro zdraví zvířat, by měly být určité oblasti v Lotyšsku, Litvě a Polsku, které jsou v současnosti uvedeny v části III přílohy prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU, nyní uvedeny v části II nebo části I zmíněné přílohy vzhledem k uplynutí lhůty tří měsíců od data závěrečného vyčištění a dezinfekce infikovaných hospodářství. Vzhledem k tomu, že část III přílohy prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU uvádí seznam oblastí, v nichž se situace stále vyvíjí, je při provádění jakýchkoli změn oblastí uvedených ve zmíněné části vždy třeba věnovat zvláštní pozornost účinkům na okolní oblasti.
- (5) Od data přijetí prováděcího rozhodnutí (EU) 2018/1512 se navíc epizootologická situace v Unii, pokud jde o africký mor prasat, vyvíjela a vyskytly se další případy uvedené nákazy, které je třeba zohlednit v příloze prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU.
- (6) V září 2018 byl zaznamenán jeden případ afrického moru prasat u volně žijících prasat v okrese Tauragė v Litvě. Tento případ afrického moru prasat u volně žijících prasat představuje zvýšení úrovně rizika, jež by se mělo odrazit v příloze prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU. V důsledku toho by tato oblast Litvy zasažená africkým morem prasat měla být nyní uvedena v části II namísto v části I zmíněné přílohy.
- (7) V říjnu 2018 byl zaznamenán jeden případ afrického moru prasat u volně žijících prasat v okrese Puławy v Polsku. Tento případ afrického moru prasat u volně žijících prasat představuje zvýšení úrovně rizika, jež by se mělo odrazit v příloze prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU. V důsledku toho by tato oblast Polska zasažená africkým morem prasat měla být nyní uvedena v části II namísto v části I zmíněné přílohy.
- (8) V říjnu 2018 bylo zaznamenáno jedno ohnisko afrického moru prasat u prasat domácích v župě Teleorman v Rumunsku. Toto ohnisko afrického moru prasat u prasat domácích představuje zvýšení úrovně rizika, jež by se mělo odrazit v příloze prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU. V důsledku toho by tato oblast Rumunska zasažená africkým morem prasat měla být nyní uvedena v části III namísto v části I zmíněné přílohy.
- (9) Má-li se zohlednit nedávný epizootologický vývoj afrického moru prasat v Unii a proaktivně bojovat s riziky spojenými se šířením uvedené nákazy, měly by být v případě Lotyšska, Litvy a Polska vymezeny nové oblasti s vysokým rizikem o dostatečné rozloze a tyto oblasti by měly být náležitě uvedeny na seznamu v částech I a II přílohy prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU a po uplynutí tříměsíční lhůty od data závěrečného vyčištění a dezinfekce infikovaných hospodářství by měl být rovněž proveden transfer určitých oblastí z části III do části I nebo II uvedené přílohy. Příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (10) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 18. října 2018.

Za Komisi

Vytenis ANDRIUKAITIS

člen Komise

PŘÍLOHA

Příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA

ČÁST I

1. Česká republika

Tyto oblasti v České republice:

- okres Uherské Hradiště,
- okres Kroměříž,
- okres Vsetín,
- katastrální území obcí v okrese Zlín:
 - Bělov,
 - Biskupice u Luhačovic,
 - Bohuslavice nad Vláří,
 - Brumov,
 - Bylnice,
 - Divnice,
 - Dobrkovice,
 - Dolní Lhota u Luhačovic,
 - Drnovice u Valašských Klobouk,
 - Halenkovice,
 - Haluzice,
 - Hrádek na Vlárské dráze,
 - Hřivínův Újezd,
 - Jestřabí nad Vláří,
 - Kaňovice u Luhačovic,
 - Kelníky,
 - Kladná-Žilín,
 - Kochavec,
 - Komárov u Napajedel,
 - Křekov,
 - Lipina,
 - Lipová u Slavičína,
 - Ludkovice,
 - Luhačovice,
 - Machová,
 - Mirošov u Valašských Klobouk,
 - Mysločovice,
 - Napajedla,
 - Návojná,
 - Nedašov,
 - Nedašova Lhota,
 - Nevšová,

- Otrokovice,
- Petrůvka u Slavičina,
- Pohořelice u Napajedel,
- Polichno,
- Popov nad Vláří,
- Poteč,
- Pozlovice,
- Rokytnice u Slavičina,
- Rudimov,
- Řetechov,
- Sazovice,
- Sidonie,
- Slavičín,
- Smolina,
- Spytihněv,
- Svatý Štěpán,
- Šanov,
- Šarovy,
- Štítná nad Vláří,
- Tichov,
- Tlumačov na Moravě,
- Valašské Klobouky,
- Velký Ořechov,
- Vlachova Lhota,
- Vlachovice,
- Vrbětice,
- Žlutava.

2. Estonsko

Tyto oblasti v Estonsku:

- Hiiu maakond.

3. Maďarsko

Tyto oblasti v Maďarsku:

- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 650100, 650200, 650300, 650400, 650500, 650600, 650700, 650800, 650900, 651000, 651100, 651200, 651300, 651400, 651500, 651610, 651700, 651801, 651802, 651803, 651900, 652000, 652100, 652200, 652300, 652400, 652500, 652601, 652602, 652603, 652700, 652800, 652900, 653000, 653100, 653200, 653300, 653401, 653403, 653500, 653600, 653700, 653800, 653900, 654000, 654201, 654202, 654301, 654302, 654400, 654501, 654502, 654600, 654700, 654800, 654900, 655000, 655100, 655200, 655300, 655400, 655500, 655600, 655700, 655800, 655901, 655902, 656000, 656100, 656200, 656300, 656400, 656600, 657300, 657400, 657500, 657600, 657700, 657800, 657900, 658000, 658100, 658201, 658202, 658310, 658403, 659100, 659210, 659220, 659300, 659400, 659500, 659601, 659602, 659701, 659800, 659901, 660000, 660100, 660200, 660400, 660501, 660502, 660600 és 660800 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900150, 900250, 900350, 900450, 900550, 900650, 900660, 900670, 900750, 900850, 900860, 900930, 900950, 901050, 901150, 901250, 901260, 901270, 901350, 901560, 901590, 901850, 901950, 902950, 902960, 903050, 903150, 903250, 903350, 903360, 903370, 903450, 904450, 904460, 904550, 904650, 904750, 904760, 905450 és 905550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Heves megye 700150, 700250, 700260, 700350, 700450, 700460, 700550, 700650, 700750, 700850, 702350, 702450, 702550, 702750, 702850, 703350, 703360, 703450, 703550, 703610, 703750, 703850, 703950, 704050, 704150, 704250, 704350, 704450, 704550, 704650, 704750, 704850, 704950, 705050, 705250, 705350, 705510 és 705610 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750250, 750260, 750350, 750450, 750460, 750550, 750650, 750750, 750850, 750950 és 750960 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550120, 550130, 550210, 550710, 550810, 551450, 551460, 551550, 551650, 551710, 552010, 552150, 552250, 552350, 552360, 552450, 552460, 552520, 552550, 552610, 552620, 552710, 552850, 552860, 552950, 552960, 552970, 553050, 553110, 553250, 553260, 553350, 553650, 553750, 553850, 553910 és 554050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571250, 571350, 571550, 571610, 571750, 571760, 572250, 572350, 572550, 572850, 572950, 573360, 573450, 580050 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850650, 850850, 851851, 851852, 851950, 852350, 852450, 852550, 852750, 853560, 853650, 853751, 853850, 853950, 853960, 854050, 854150, 854250, 854350, 855250, 855350, 855450, 855460, 855550, 855650, 855660, 855750, 855850, 855950, 855960, 856012, 856050, 856150, 856260, 857050, 857150, 857350 és 857450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

4. Lotyšsko

Tyto oblasti v Lotyšsku:

- Aizputes novads,
- Alsungas novads,
- Kuldīgas novada Gudenieku, Turlavas un Laidu pagasts,
- Pāvilostas novada Sakas pagasts un Pāvilostas pilsēta,
- Priekules novads,
- Skrundas novada Rudbāržu pagasts,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugulupes ielas un Daugulpītes,
- Ventspils novada Jūrkalnes pagasts.

5. Litva

Tyto oblasti v Litvě:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Smalininkų ir Viešvilės seniūnijos,
- Kelmės rajono savivaldybė: Kelmės, Kelmės apylinkių, Kražių, Kukečių, Liolių, Pakražančio seniūnijos, Tytuvėnų seniūnijos dalis į vakarus ir šiaurę nuo kelio Nr. 157 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2105 ir Tytuvėnų apylinkių seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. 157 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2105, ir Vaiguvos seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė: Sedos, Šerkšnėnų ir Židikų seniūnijos,
- Pagėgių savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė,
- Raseinių rajono savivaldybė: Girkalnio ir Kalnųjų seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. A1, Nemakščių, Paliepių, Raseinių, Raseinių miesto ir Viduklės seniūnijos,
- Rietavo savivaldybė,
- Šakių rajono savivaldybė: Barzdų, Griškabūdžio, Kriūkų, Kudirkos Naumiesčio, Lekėčių, Lukšių, Sintautų, Slavikų, Sudargo ir Žvirgždaičių seniūnijos,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė: Juknaičių, Kintų, Šilutės ir Usėnų seniūnijos,
- Tauragės rajono savivaldybė: Lauksargių, Skaudvilės, Tauragės, Mažonų, Tauragės miesto ir Žygaičių seniūnijos.

6. Polsko

Tyto oblasti v Polsku:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gmina Stare Juchy w powiecie elckim,
- gminy Dubeninki, Gołdap i część gminy Banie Mazurskie położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 w powiecie gołdapskim,

- gmina Pozezdrze i część gminy Węgorzewo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 650, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 63 do skrzyżowania z drogą biegnącą do miejscowości Przysań i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przysań, Pniewo, Kamionek Wielki, Radzieje, Dłużec w powiecie węgorzewskim,
 - gmina Ruciane – Nida i część gminy Pisz położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 oraz miasto Pisz w powiecie piskim,
 - gminy Giżycko z miastem Giżycko, Kruklanki, Miłki, Wydminy i Ryn w powiecie giżyckim,
 - gminy Mikołajki, Piecki, część gminy Sorkwity położona na południe od drogi nr 16 i część gminy wiejskiej Mrągowo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 16 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo w powiecie mrągowskim,
 - gmina Bisztynek w powiecie bartoszyckim,
 - gminy Dźwierzuty i Świętajno w powiecie szczycieńskim.
 - gminy Orneta, Lubomino, część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 biegnącą od wschodniej granicy gminy do wschodniej granicy miasta Lidzbark Warmiński oraz na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 i część gminy Kiwity położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 w powiecie lidzbarskim,
 - gminy Elbląg, Godkowo, Gronowo Elbląskie, Markusy, Pasłęk i część gminy Tolkmicko niewymieniona w części II załącznika w powiecie elbląskim oraz strefa wód przybrzeżnych Zalewu Wiślanego i Zatoki Elbląskiej,
 - powiat miejski Elbląg,
 - gminy Biskupiec, Dobrze Miasto, Jeziorany i Kolno w powiecie olsztyńskim,
 - gmina Miłakowo w powiecie ostródzkim,
- w województwie podlaskim:
- gminy Brańsk z miastem Brańsk, Rudka i Wyszki w powiecie bielskim,
 - gmina Perlejewo w powiecie siemiatyckim,
 - gminy Kolno z miastem Kolno, Mały Płock i Turośl w powiecie kolneńskim,
 - gmina Poświętne w powiecie białostockim,
 - gminy Kołaki Kościelne, Rutki, Szumowo, część gminy Zambrów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 i miasto Zambrów w powiecie zambrowskim,
 - gminy Wiżajny i Przerośl w powiecie suwalskim,
 - gminy Kulesze Kościelne, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo, Ciechanowiec, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
 - gminy Miastkowo, Nowogród i Zbójna w powiecie łomżyńskim.
- w województwie mazowieckim:
- gminy Cerańów, Kosów Lacki, Sabnie, Sterdyń, część gminy Bielany położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 i część gminy wiejskiej Sokołów Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 w powiecie sokołowskim,
 - gminy Grębków, Korytnica, Liw, Łochów, Miedzna, Sadowne, Stoczek, Wierzbno i miasto Węgrów w powiecie węgrowskim,
 - część gminy Kotuń położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Nowa Dąbrówka, Pieróg, Kotuń wzdłuż ulicy Gorzkowskiego i Kolejowej do przejazdu kolejowego łączącego się z ulicą Siedlecką, Broszków, Żuków w powiecie siedleckim,
 - gminy Rzekuń, Troszyn, Lelis, Czerwin i Goworowo w powiecie ostrołęckim,
 - powiat miejski Ostrołęka,
 - powiat ostrowski,
 - gminy Karniewo, Maków Mazowiecki, Rzewnie i Szelków w powiecie makowskim,
 - gmina Krasne w powiecie przasnyskim,
 - gminy Mała Wieś i Wyszogród w powiecie płockim,
 - gminy Ciechanów z miastem Ciechanów, Głinojeck, Gołymyń – Ośrodek, Ojrzeń, Opinogóra Górna i Sońsk w powiecie ciechanowskim,

- gminy Baboszewo, Czerwińsk nad Wisłą, Naruszewo, Płońsk z miastem Płońsk, Sochocin i Załuski w powiecie płońskim,
- gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
- gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszów, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gminy Jadów, Klembów, Poświętne, Strachówka i Tuszcz w powiecie wołomińskim,
- gminy Dobrze, Jakubów, Mrozy, Kałuszyn, Stanisławów, część gminy Ceglów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącą miejscowości Wiciejów, Mienia, Ceglów i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Ceglów, Skwarne i Podskwarne biegnącą do wschodniej granicy gminy i część gminy Mińsk Mazowiecki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mińsk Mazowiecki i na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy miasta Mińsk Mazowiecki łączącą miejscowości Targówka, Budy Barczackie do wschodniej granicy gminy w powiecie mińskim,
- gminy Górzno, Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Sobolew, Trojanów, Żelechów i część gminy Miastków Kościelny położona na południe od rzeki Wilga w powiecie garwolińskim,
- gminy Garbatka Letnisko, Gniewoszków, i Sieciechów w powiecie kozienickim,
- gminy Baranów i Jaktorów w powiecie grodziskim,
- powiat żyrardowski,
- gminy Belsk Duży, Błędów, Goszczyn i Mogielnica w powiecie grójeckim,
- gminy Białobrzegi, Promna, Stara Błotnica, Wyśmierzyce i część gminy Stromiec położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 48 w powiecie białobrzeskim,
- gminy Jedlińsk, Jastrzębia i Pionki z miastem Pionki w powiecie radomskim,
- gminy Iłów, Młodzieszyn, Nowa Sucha, Rybno, Sochaczew z miastem Sochaczew i Teresin w powiecie sochaczewskim,
- gmina Policzna w powiecie zwoleńskim.

w województwie lubelskim:

- gminy Jabłonna, Krzczonów, Jastków, Konopnica, Wólka, Głusk i Wojciechów w powiecie lubelskim,
- gminy Miączyn, Nielisz, Sitno, Skierbieszów, Stary Zamość, Komarów-Osada w powiecie zamojskim,
- gminy Trzeszczany i Werbkowice w powiecie hrubieszowskim,
- gminy Jeziorzany i Kock, w powiecie lubartowskim,
- gminy Adamów i Serokomla w powiecie łukowskim,
- powiat rycki,
- gminy Janowiec, i część gminy wiejskiej Puławy położona na zachód od rzeki Wisły w powiecie puławskim,
- gminy Karczmiska, Poniatowa i Wilków w powiecie opolskim,
- gminy Mełgiew, Rybczewice, miasto Świdnik i część gminy Piaski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od wschodniej granicy gminy Piaski do skrzyżowania z drogą nr S12 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania dróg nr 17 i nr S12 przez miejscowość Majdan Brzezicki do północnej granicy gminy w powiecie świdnickim;
- gminy Gorzków, Izbica, Rudnik i Żółkiewka w powiecie krasnostawskim,
- gminy Bełzec, Jarczów, Lubycza Królewska, Łaszczów, Susiec, Tyszowce i Ulhówek w powiecie tomaszowskim,
- gminy Łukowa i Obsza w powiecie biłgorajskim,
- powiat miejski Lublin.

w województwie podkarpackim:

- gminy Horyniec-Zdrój, Narol, Stary Dzików i Wielkie Oczy i część gminy Oleszyce położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy przez miejscowość Borchów do skrzyżowania z drogą nr 865 w miejscowości Oleszyce, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 biegnącą w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą biegnącą w kierunku północno-zachodnim przez miejscowość Lubomierz - na południe od linii wyznaczonej przez tę drogę do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Uszkowce i Nowy Dzików - na zachód od tej drogi w powiecie lubaczowskim,
- gminy Laszki i Wiązownica w powiecie jarosławskim.

7. Rumunsko

Tyto oblasti v Rumunsku:

- Alba county with the following delimitation:
 - North of National Road no. 7
- Arad county with the following delimitation:
 - In the North side of the line described by following localities:
 - Macea,
 - Șiria,
 - Bârzava,
 - Toc, which is junction with National Road no. 7,
 - North of National Road no. 7,
- Arges county,
- Bistrița county,
- Brașov county,
- Cluj county,
- Covasna county,
- Dolj county,
- Harghita county,
- Hunedoara county with the following delimitation:
 - North of the line described by following localities:
 - Brănișca,
 - Deva municipality,
 - Turdaș,
 - Zam and Aurel Vlaicu localities which are at junction with National Road no. 7,
 - North of National Road no. 7,
- Iasi county,
- Maramureș county,
- Neamt county,
- Vâlcea county.

ČÁST II

1. Česká republika

Tyto oblasti v České republice:

- katastrální území obcí v okrese Zlín:
 - Bohuslavice u Zlína,
 - Bratřejov u Vizovic,
 - Březnice u Zlína,
 - Březová u Zlína,
 - Březůvky,
 - Dešná u Zlína,
 - Dolní Ves,
 - Doubravy,
 - Držková,
 - Fryšták,

- Horní Lhota u Luhačovic,
- Horní Ves u Fryštáku,
- Hostišová,
- Hrobice na Moravě,
- Hvozdná,
- Chrastěšov,
- Jaroslavice u Zlína,
- Jasenná na Moravě,
- Karlovice u Zlína,
- Kašava,
- Klečůvka,
- Kostelec u Zlína,
- Kudlov,
- Kvítkovice u Otrokovic,
- Lhota u Zlína,
- Lhotka u Zlína,
- Lhotsko,
- Lípa nad Dřevnicí,
- Loučka I,
- Loučka II,
- Louky nad Dřevnicí,
- Lukov u Zlína,
- Lukoveček,
- Lutonina,
- Lužkovice,
- Malenovice u Zlína,
- Mladcová,
- Neubuz,
- Oldřichovice u Napajedel,
- Ostrata,
- Podhradí u Luhačovic,
- Podkopná Lhota,
- Provodov na Moravě,
- Prštné,
- Příluky u Zlína,
- Racková,
- Raková,
- Salaš u Zlína,
- Sehradice,
- Slopné,
- Slušovice,
- Štípa,
- Tečovice,
- Trnava u Zlína,

- Ublo,
- Újezd u Valašských Klobouk,
- Velíková,
- Veselá u Zlína,
- Vítová,
- Vizovice,
- Vlčková,
- Všemina,
- Vysoké Pole,
- Zádveřice,
- Zlín,
- Želechovice nad Dřevnicí.

2. Estonsko

Tyto oblasti v Estonsku:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

3. Maďarsko

Tyto oblasti v Maďarsku:

- Heves megye 700860, 700950, 701050, 701111, 701150, 701250, 701350, 701550, 701560, 701650, 701750, 701850, 701950, 702050, 702150, 702250, 702260, 702950, 703050, 703150, 703250, 703370, 705150 és 705450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850950, 851050, 851150, 851250, 851350, 851450, 851550, 851560, 851650, 851660, 851751, 851752, 852850, 852860, 852950, 852960, 853050, 853150, 853160, 853250, 853260, 853350, 853360, 853450, 853550, 854450, 854550, 854560, 854650, 854660, 854750, 854850, 854860, 854870, 854950, 855050, 855150, 856250, 856350, 856360, 856450, 856550, 856650, 856750, 856760, 856850, 856950, 857650, valamint 850150, 850250, 850260, 850350, 850450, 850550, 852050, 852150, 852250 és 857550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550110, 550310, 550320, 550450, 550460, 550510, 550610, 550950, 551010, 551150, 551160, 551250, 551350, 551360, 551810 és 551821 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 656701, 656702, 656800, 656900, 657010, 657100, 658401, 658402, 658404, 658500, 658600, 658700, 658801, 658802, 658901, 658902 és 659000 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

4. Lotyšsko

Tyto oblasti v Lotyšsku:

- Ādažu novads,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojas novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,

- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novada Blīdenes pagasts, Remtes pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa 1154 un P109,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada Ēdoles, Īvandes, Padures, Rendas un Kabiles, pagasts, Rumbas pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa P120, Kurmāles pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa 1283 un 1290, un uz ziemeļaustrumiem no autoceļa P118, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,

- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekule novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novada Novadnieku, Kursiņu, Zvārdes, Šķēdes, Nīgrandes, Jaunaucē, Rubas, Vadakstes, un Pampāļu pagasts,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novada Nīkrāces, Skrundas un Raņķu pagasts, Skrundas pilsēta,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novads,
- Valkas novads,

- Varakļānu novads,
- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Ziru, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

5. Litva

Tyto oblasti v Litvė:

- Alytaus rajono savivaldybė: Krokialaukio, Miroslavo ir Simno seniūnijos,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Jurbarko miesto ir Jurbarkų seniūnijos,
- Kaišiadorių miesto savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė: Kaišiadorių apylinkės, Kruonio, Nemaitonių, Palomenės, Pravieniškių, Rumšiškių, Žiežmarių ir Žiežmarių apylinkės seniūnijos,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė,
- Kazlų Rūdos savivaldybė,
- Kelmės rajono savivaldybė: Užvenčio ir Šaukėnų seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Igliaukos, Gudelių, Liudvinavo, Sasnavos, Šunskų seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė: Alantos, Balninkų, Čiulėnų, Inturkės, Joniškio, Luokesos, Mindūnų, Suginčių, Videniškių seniūnijos,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė: Aukštelkų seniūnija, Baisogalos seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 144, Radviliškio, Radviliškio miesto seniūnija, Šeduvos miesto seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A9 ir į vakarus nuo kelio Nr. 3417 ir Tyrulių seniūnija,
- Prienų miesto savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė: Ašmintos, Balbieriškio, Išlaužo, Naujosios Ūtos, Pakuonio, Šilavoto ir Veiverių seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos, Betygalos, Pajūjū, Šiluvos, Kalnų seniūnijos ir Girkalnio seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Rokiškio rajono savivaldybė,

- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė: Rusnės seniūnija,
- Širvintų rajono savivaldybės: Čiobiškio, Gelvonų, Jauniūnų, Karnavės, Musninkų, Širvintų, Zibalų seniūnijos,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė: Batakių ir Gaurės seniūnijos,
- Telšių rajono savivaldybė: Degaičių, Gadūnavo, Luokės, Nevarėnų, Ryškėnų, Telšių miesto, Upynos, Varnių, Viešvėnų ir Žarėnų seniūnijos,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė: Avižienių, Bezdonių, Buivydžių, Dūkštų, Juodšilių, Kalvelių, Lavoriškių, Maišiagalos, Marijampolio, Medininkų, Mickūnų, Nemenčinės, Nemenčinės miesto, Nemėžio, Pagirių, Riešės, Rudaminos, Rukainių, Sudervės, Sužionių, Šatrininkų, Žujūnų seniūnijos,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

6. Polsko

Tyto oblasti v Polsku:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Prostki i gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- gmina Milejewo i część obszaru lądowego gminy Tolkmicko położona na południe od linii brzegowej Zalewu Wiślanego i Zatoki Elbląskiej do granicy z gminą wiejską Elbląg w powiecie elbląskim,
- powiat olecki,
- gminy Orzysz, Biała Piska i część gminy Pisz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 w powiecie piskim,
- gmina Frombork, część gminy wiejskiej Braniewo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr E28 i S22 i miasto Braniewo w powiecie braniewskim,
- gminy Kętrzyn z miastem Kętrzyn, Reszel i część gminy Korsze położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Kreliekiejmy i Sątoczno i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na wschód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 511 oraz na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 i miasto Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- część gminy Sorkwity położona na północ od drogi nr 16 i część gminy wiejskiej Mrągowo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 16 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo;

— w województwie podlaskim:

- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Śniadowo, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- gminy Mielnik, Nurzec – Stacja, Grodzisk, Drohiczyn, Dziadkowice, Milejczyce i Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,
- powiat hajnowski,

- gminy Kobylin-Borzymy i Sokoły w powiecie wysokomazowieckim,
- część gminy Zambrów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 w powiecie zambrowskim,
- gminy Grabowo i Stawiski w powiecie kolneńskim,
- gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Juchnowiec Kościelny, Łapy, Michałowo, Supraśl, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady i Choroszcz w powiecie białostockim,
- gminy Boćki, Orla i Bielsk Podlaski z miastem Bielsk Podlaski w powiecie bielskim,
- gmina Puńsk, część gminy Krasnopol położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 653, część gminy Sejny położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 653 i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 663 i miasto Sejny w powiecie sejneńskim,
- gminy Bakalarzewo, Filipów, Jeleniewo, Raczki, Rutka-Tartak, Suwałki i Szypliszki w powiecie suwalskim,
- powiat miejski Suwałki,
- powiat augustowski,
- powiat sokólski,
- powiat miejski Białystok.

w województwie mazowieckim:

- gminy Przesmyki, Wodynie, Skórzec i część gminy Mordy położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 698 biegnącą od zachodniej granicy gminy do północno – wschodniej granicy gminy i część gminy Zbuczyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północno-wschodniej do południowej granicy gminy i łączącą miejscowości Tarcze, Choja, Zbuczyn, Grodzisk, Dziewule i Smolanka w powiecie siedleckim,
- gminy Repki, Jabłonna Lacka, część gminy Bielany położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 i część gminy wiejskiej Sokołów Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 w powiecie sokołowskim,
- powiat łosicki,
- gmina Brochów w powiecie sochaczewskim,
- powiat nowodworski,
- gminy Joniec i Nowe Miasto w powiecie płońskim,
- gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
- gminy Dąbrówka, Kobyłka, Marki, Radzymin, Wołomin, Zielonka i Ząbki w powiecie wołomińskim,
- część gminy Somianka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gminy Dębe Wielkie, Halinów, Sulejówek miasto Mińsk Mazowiecki i części gminy Latowicz położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Stawek do skrzyżowania z drogą nr 802 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 802 biegnącą od tego skrzyżowania do wschodniej granicy gminy w powiecie mińskim,
- gminy Borowie, Wilga i Garwolin z miastem Garwolin, Maciejowice i część gminy Miastków Kościelny położona na północ od rzeki Wilga w powiecie garwolińskim,
- gminy Celestynów, Józefów, Karczew, Osieck, Otwock, Sobienie Jeziory i Wiązowna w powiecie otwockim
- powiat warszawski zachodni,
- powiat legionowski,
- powiat piaseczyński,
- powiat pruszkowski,
- gminy Chynów, Grójec, Jasieniec, Pniewy i Warka w powiecie grójeckim,
- gminy Milanówek, Grodzisk Mazowiecki, Podkowa Leśna i Żabia Wola w powiecie grodziskim,
- gminy Grabów nad Pilicą, Magnuszew, Głowaczów, Kozienice w powiecie kozienickim,
- część gminy Stromiec położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 48 w powiecie białobrzeskim,
- powiat miejski Warszawa.

w województwie lubelskim:

- gminy Czemierniki, Kąkolewnica, Komarówka Podlaska, Wołyń, część gminy Borki położona na południowy – wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19, miasto Radzyń Podlaski, część gminy wiejskiej Radzyń Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północno-zachodniej granicy gminy i łącząca miejscowości Brzostówiec i Radowiec do jej przecięcia z granicą miasta Radzyń Podlaski, następnie na wschód od linii stanowiącej granicę miasta Radzyń Podlaski biegnącej do południowej granicy gminy i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 biegnącą od południowo zachodniej granicy gminy do granicy miasta Radzyń Podlaski oraz na południe od południowej granicy miasta Radzyń Podlaski do granicy gminy w powiecie radzyńskim,
- gminy Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, część gminy Krzywda położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy w kierunku południowym i łącząca miejscowości Kozuchówka, Krzywda i Adamów, część gminy Stanin położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 807, i część gminy wiejskiej Łuków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wólka Świątkowa do północnej granicy miasta Łuków i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od wschodniej granicy miasta Łuków do wschodniej granicy gminy wiejskiej Łuków i część miasta Łuków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od północnej granicy miasta Łuków do skrzyżowania z drogą nr 806 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od tego skrzyżowania do wschodniej granicy miasta Łuków w powiecie łukowskim,
- gminy Janów Podlaski, Kodeń, Tucznia, Leśna Podlaska, Rossosz, Łomazy, Konstantynów, Piszczac, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie, Terespol z miastem Terespol, Drelów, Międzyrzec Podlaski z miastem Międzyrzec Podlaski w powiecie białskim,
- powiat miejski Biała Podlaska,
- gmina Łęczna i część gminy Spiczyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 829 w powiecie łączyńskim,
- część gminy Siemień położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 815 i część gminy Milanów położona na zachód od drogi nr 813 w powiecie parczewskim,
- gminy Niedźwiada, Ostrówek, Abramów, Firlej, Kamionka, Michów i Lubartów z miastem Lubartów, w powiecie lubartowskim,
- gminy Niemce i Garbów w powiecie lubelskim,
- część gminy Piaski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od wschodniej granicy gminy Piaski do skrzyżowania z drogą nr S12 i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania dróg nr 17 i nr S12 przez miejscowość Majdan Brzezicki do północnej granicy gminy w powiecie świdnickim;
- gmina Fajslawice, Kraśniczyn, część gminy Krasnystaw położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od północno – wschodniej granicy gminy do granicy miasta Krasnystaw, miasto Krasnystaw i część gminy Łopiennik Górny położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
- gminy Dołhobyczów, Mircze i część gminy wiejskiej Hrubieszów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 844 oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 i miasto Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,
- gmina Telatyn w powiecie tomaszowskim,
- część gminy Wojsławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wojsławice do południowej granicy gminy w powiecie chełmskim,
- gmina Grabowiec w powiecie zamojskim,
- gminy Markuszów, Nałęczów, Kazimierz Dolny, Końskowola, Kurów, Wąwolnica, Żyrzyn, Baranów, część gminy wiejskiej Puławy położona na wschód od rzeki Wisły i miasto Puławy w powiecie puławskim.

ČÁST III

1. Lotyšsko

Tyto oblasti v Lotyšsku:

- Brocēnu novads Cieceres un Gaiķu pagasts, Remtes pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa 1154 un P109, Brocēnu pilsēta,

- Kuldīgas novada Pelču, Snēpeles un Vārmes pagasts, Rumbas pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa P120, Kurmāles pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa 1283 un 1290, un uz dienvidrietumiem no autoceļa P118,
- Saldus novada Saldus, Zirņu, Lutriņu, Zaņas, Ezeres un Jaunlutriņu pagasts, Saldus pilsēta.

2. Litva

Tyto oblasti v Litvė:

- Akmenės rajono savivaldybė,
- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė: Alytaus, Alovės, Butrimonių, Daugų, Nemunaičio, Pivašiūnų, Punios ir Raitininkų seniūnijos,
- Birštono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Girdžių, Juodaičių, Raudonės, Seredžiaus, Skirsnemunės, Šimkaičių ir Veliuonos seniūnijos,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė: Paparčių ir Žaslių seniūnijos,
- Kelmės rajono savivaldybė: Tytuvėnų seniūnijos dalis į rytus ir pietus nuo kelio Nr. 157 ir į rytus nuo kelio Nr. 2105 ir Tytuvėnų apylinkių seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. 157 ir į rytus nuo kelio Nr. 2105,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Degučių, Mokolų, Narto, Marijampolės seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybės: Laižuvos, Mažeikių apylinkės, Mažeikių, Reivyčių, Tirkšlių ir Viekšnių seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė: Dubingių, Giedraičių seniūnijos,
- Prienų rajono savivaldybė: Jiezno ir Stakliškių seniūnijos,
- Radviliškio rajono savivaldybė: Baisogalos seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 144, Grinkiškio, Pakalniškių, Sidabravo, Skėmių seniūnijos, Šeduvos miesto seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. A9 ir į rytus nuo kelio Nr. 3417, Šaukoto ir Šiaulėnų seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Kalnųjų seniūnijos ir Girkalnio seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Šakių rajono savivaldybė: Gelgaudiškio, Kidulių, Plokščių ir Šakių seniūnijos,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė: Alionių seniūnija,
- Telšių rajono savivaldybė: Tryškių seniūnija,
- Vilniaus rajono savivaldybė: Paberžės sen.

3. Polsko

Tyto oblasti v Polsku:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Lelkowo, Pieniężno, Płoskinia, Wilczęta i część gminy wiejskiej Braniewo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr E28 i S22 w powiecie braniewskim,
- gminy Bartoszyce z miastem Bartoszyce, Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie i Sępólno w powiecie bartoszyckim,
- gmina Młynary w powiecie elbląskim,
- część gminy Kiwity położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 i część gminy Lidzbark Warmiński położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 biegnącą od wschodniej granicy gminy do wschodniej granicy miasta Lidzbark Warmiński i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 511 w powiecie lidzbarskim,

- gminy Srokowo, Barciany i część gminy Korsze położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Kreliekajmy i Sątoczno i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na zachód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gmina Budry i część gminy Węgorzewo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 650, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 63 do skrzyżowania z drogą biegnącą do miejscowości Przysań i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przysań, Pniewo, Kamionek Wielki, Radziej, Dłużec w powiecie węgorzewskim,
- część gminy Banie Mazurskie położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 w powiecie gołdapskim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Domanice, Korczew, Paprotnia, Wiśniew, Mokobody, Siedlce, Suchożebry, część gminy Kotuń położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Nowa Dąbrówka, Pieróg, Kotuń wzdłuż ulicy Gorzkowskiego i Kolejowej do przejazdu kolejowego łączącego się z ulicą Siedlecką, Broszków, Żuków, część gminy Mordy położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 698 biegnącą od zachodniej granicy gminy do północno – wschodniej granicy gminy w powiecie siedleckim,
- powiat miejski Siedlce,
- gmina Siennica, część gminy Mińsk Mazowiecki położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mińsk Mazowiecki i na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy miasta Mińsk Mazowiecki łączącą miejscowości Targówka, Budy Barczackie do wschodniej granicy gminy, część gminy Ceglów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącą miejscowości Wiciejów, Mienia, Ceglów i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Ceglów, Skwarne i Podskwarne biegnącą do wschodniej granicy gminy i części gminy Latowicz położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Stawek do skrzyżowania z drogą nr 802 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 802 biegnącą od tego skrzyżowania do wschodniej granicy gminy w powiecie mińskim,
- gmina Kolbiel w powiecie otwockim,
- gminy Parysów i Pilawa w powiecie garwolińskim,

w województwie lubelskim:

- gminy Białopole, Dubienka, Chełm, Leśniowice, Wierzbica, Sawin, Ruda Huta, Dorohusk, Kamień, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze, Żmudź i część gminy Wojsławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Wojsławice do południowej granicy gminy w powiecie chełmskim,
- powiat miejski Chełm,
- gmina Siennica Różana część gminy Łopiennik Górny położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 i część gminy Krasnystaw położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od północno – wschodniej granicy gminy do granicy miasta Krasnystaw w powiecie krasnostawskim,
- gminy Hanna, Hańsk, Wola Uhruska, Urszulín, Stary Brus, Wiryki i gmina wiejska Włodawa w powiecie włodawskim,
- gminy Cyców, Ludwin, Puchaczów, Milejów i część gminy Spiczyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 829 w powiecie łęczyńskim,
- gmina Trawniki w powiecie świdnickim,
- gminy Jabłoń, Podedwórze, Dębowa Kłoda, Parczew, Sosnowica, część gminy Siemień położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 815 i część gminy Milanów położona na wschód od drogi nr 813 w powiecie parczewskim,
- gminy Sławatycze, Sosnówka, i Wisznice w powiecie bialskim,
- gmina Ulan Majorat, część gminy wiejskiej Radzyń Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północno-zachodniej granicy gminy i łączącą miejscowości Brzostówiec i Radowiec do jej przecięcia z granicą miasta Radzyń Podlaski, a następnie na zachód od linii stanowiącej granicę miasta Radzyń Podlaski do jej przecięcia z drogą nr 19 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 biegnącą od południowo zachodniej granicy gminy do granicy miasta Radzyń Podlaski, część gminy Borki położona na północny – zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie radzyńskim,
- gminy, Ostrów Lubelski, Serniki i Uścimów w powiecie lubartowskim,

- gminy Wojcieszków, część gminy wiejskiej Łuków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wólka Świątkowa do północnej granicy miasta Łuków, a następnie na północ, zachód, południe i wschód od linii stanowiącej północną, zachodnią, południową i wschodnią granicę miasta Łuków do jej przecięcia się z drogą nr 806 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od wschodniej granicy miasta Łuków do wschodniej granicy gminy wiejskiej Łuków, część miasta Łuków położona na zachód i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od północnej granicy miasta Łuków do skrzyżowania z drogą nr 806 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą do wschodniej granicy miasta Łuków, część gminy Stanin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 807 i część gminy Krzywda położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy w kierunku południowym i łączącą miejscowości Kozuchówka, Krzywda i Adamów w powiecie łukowskim;
- gminy Horodło, Uchanie i część gminy wiejskiej Hrubieszów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 844 biegnącą od zachodniej granicy gminy wiejskiej Hrubieszów do granicy miasta Hrubieszów oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 biegnącą od wschodniej granicy miasta Hrubieszów do wschodniej granicy gminy wiejskiej Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,

w województwie podkarpackim:

- gminy Cieszanów, Lubaczów z miastem Lubaczów i część gminy Oleszyce położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy przez miejscowość Borchów do skrzyżowania z drogą nr 865 w miejscowości Oleszyce, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 biegnącą w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą biegnącą w kierunku północno-zachodnim przez miejscowość Lubomierz - na północ od linii wyznaczonej przez tę drogę do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Uszkowce i Nowy Dzików - na wschód od tej drogi w powiecie lubaczowskim.

4. Rumunsko

Tyto oblasti v Rumunsku:

- Area of Bucharest,
- Constanța county,
- Satu Mare county,
- Tulcea county,
- Bacau county,
- Bihor county,
- Brăila county,
- Buzău county,
- Călărași county,
- Dambovită county,
- Galați county,
- Giurgiu county,
- Ialomița county,
- Ilfov county,
- Prahova county,
- Salaj county,
- Vaslui county,
- Vrancea county,
- Teleorman county,
- Olt county.

ČÁST IV

Itálie

Tyto oblasti v Itálii:

- tutto il territorio della Sardegna.“

OPRAVY

**Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018
o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES)
č. 834/2007**

(Úřední věstník Evropské unie L 260 ze dne 17. října 2018)

Tato oprava se považuje za neplatnou.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS